

Kaya

தார்புல

RAYA
87 RUE DE COLOMBES
92600 ASNIERES SUR -
SEINE FRANCE

Tamilische Zeitschrift

49

உங்களுடன்....

வணக்கம்.

புதுவருடத்தில் சந்தோஷச் செய்திகளுடன் சந்திக்கவே விருப்பம். ஆனால் யதார்த்தம் அப்படியாக இல்லை. உயிர்கள் அங்கேயும், நிமிடங்கள் இங்கேயும் செத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. கேள்விக் குறிகளை முன்னால் நகர்த்தியபடியே விடைகள் தேடி நாங்களும் அடிகள் எடுத்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

கடந்த நான்கு வருடங்களிலும் கடுத்துகள், விமர்சனங்கள், தகவல்களைத் தொகுத்து, ரைப்பள்ளி, போட்டோக்கொப்பி எடுத்து, கிளிப் குத்தி, என்வலப்புக்குள் போட்டு.... உங்களிடம் சேர்ப்பித்திருக்கிறோம் என்பதைவிட வேறென்ன செய்திருக்கிறோம் என்று எங்களை நாங்களே கேட்டுப் பர்க்கையில்... குற்றவுணர்வு தாக்கத்தான் செய்கிறது. விருப்பங்கள், நோக்கங்கள் எல்லாம் செயல்வடிவம் பெறாமலிருப்பதற்கு புறச்சூழலில் முழுப் பழியையும் போடுவது தப்பிப்பதாகவேயிருக்கும்.

இந் நிலையில் தூண்டில் தொடர்ந்தும் போடத்தான் வேண்டுமா? என்ற கேள்வியும் எழுந்து கொண்டேயிருக்கிறது. எங்களையும் விட சஞ்சிகை பயன்பாடுடைய

தாயிருக்கிறதென்பதை உங்களில் பலர் மூலம் அறிகையில் தொடரத்தான் வேண்டும் என்ற உறுதியும் வந்துவிடுகிறது!

இந்த உறுதியே கடந்த நான்கு வருடங்களிலும் 30 நாட்கள் இடைவெளிகளில் ஒவ்வொரு கலமாகத் தயார்ப்படுத்தியது. பக்கங்களின் அதிகரிப்பும், ஆக்கங்களின் தன்மை மாற்றங்களும், வேறு நிகழ்வுகளிலும் நாம் பங்கெடுக்க வேண்டிய தேவையும்... தொடர்ச்சியாக மாதமொருமுறை சஞ்சிகையைக் கொண்டுவருவதைக் கடினமாக்கிவிட்டன. இயன்றவரை இழுத்தோம். மூச்சு முட்டத்தான் செய்கிறது. இவ் வருடத்திலிருந்து இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒருமுறையாகவே தூண்டில் போடமுடிவது தவிர்க்க முடியாததாயிற்று. இறுதிவரை இதைத் தவிர்க்க முயற்சித்ததால் இம் மாற்றம் பற்றி முற்கூட்டியே உங்களுக்கு அறியத்தர முடியாமற் போனதை மன்னித்துவிடுங்கள். இம் மாற்றம் தற்காலிகமானதே என்பது எம் நம்பிக்கை.

இம் மாற்றத்தின் பொருட்டு தூண்டிலின் பக்கங்களை அதிகரித்திருக்கிறோம். கதை, கவிதை, கட்டுரை, இன்றையநிலைமைகள், விமர்சனங்கள்... எந்த வடிவமானாலும் எழுதியனுப்புங்கள்.

(தொடர்ச்சி 48 ஆம் பக்கத்தில்)

நாளைகள் மறந்து

நாளைகளைச்
சந்திக்க
யாருமே தயாரில்லை !
நேற்றுகளின்
நயவஞ்சகமும்
இன்றுகளின்
திணிப்பும்
நாளைகள் பற்றிய
நம்பிக்கைக்
கனவுகளைக் கூட
நம்மவரிடமிருந்து
வேறாக்கிவிட்டன.

*

காதுகளிலிருந்து
கைகளை எடுக்க ;
கண்களைத் திறந்து
மண்ணினை நோக்க ;
தயங்கிடும் உள்ளங்கள்,
வேட்டு முழக்கமும் ;
பொய்களின் உலாவும் ;
தலைவிரி கோலமாய்
தாய்மார் கதறலும் ;
தாய்மைகள் மறைய
சென்றிற பூமியாய்
மாறிடும் மண்ணும்.....

*

விடியலைத் தேடி
வீரமாய் எழுந்தும்
காலைகள் கூட
கதிரவன் வந்தும் -
கண்களுக்கு மட்டும்
இருளாய்ப் போனது
பதுங்கு சூழி
தந்த வாழ்வினால் !

*

என் தேசத்துத்
தென்னை மரங்கள்
இப்போதெல்லாம்
அசைந்தாடுவதில்லை ;
ஆகாயத் தாக்குதலின்
அச்சங்கள் ஒருபுறம் ;
ஆள்வோர் வரி கேட்டால்...
ஐயங்கள் மறுபுறம் !

*

புத்திஜீவிகள்
புதைக்கப்படுகின்றனர் ;
ஆயுதங்கள் மட்டும்
அரங்கேறுகின்றன !
குறிகள் தவறாது
கூடப் பழகியும்,
இலக்குகள் தவறியே
துப்பாக்கி முனைகள் .

*

நெஞ்சிலே எழும்
தன்மான உணர்வும் ;
உண்மையின்
உறுத்தலும் ;
துப்பாக்கி நீட்டும்
சிறுசுகள் முன்னே
பெட்டிப் பாம்பாய்
அடங்கிப் போகும் -
புலிச் சமதர்மம் !

*

இனவெறி
எதிர்க்க
சினமுடன் எழுந்தவர்
இனவெறி கண்டு
புற்கள் கூட
வெட்கிப் போயின... !

*

என் தேசத்து
வயல்வெளிகளில்
பசுமையில்லை ;
வரி செலுத்த
விவசாயிகள்
மடியிலே
எதுவுமே இல்லை !

*

தேசத்து உணர்வுகளின்
பாமரத்தனங்கள்
இரங்கே -
பயன்படுத்தப்படுகின்றன !
பச்சினங் குழந்தை கூட
தாயின் முலையில்
பாலைக் குடிக்க
'அங்கே இரங்கே'
பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது !

*

'புனிதப் பண்டையப்
பூண்டு நடப்போராம்' ,
மனிதாபிமானத்தை
குழி தோண்டிப் புதைத்து -
அன்பு செய்யவும்
அறிவு தேடவும்
கட்டளை போடும்
காவலர் ஆயினர்.

*

தோழமை காக்கும்
தமிழின் பண்பு -
தமிழைக் காக்கும்
'பாஸிஸப் படையால்' ,
சோதரக்
கொலைகளாய்
மாறிய பிறகு;
வீதியில் கிடக்கும்
நாய்கள் கூடக்
கேலியாய்ப் பாக்குது...

*

மாண்டு மடிந்திடும்
 மானத் தமிழ் மணம்
 'காக்க வந்தவர்'
 தூக்குக் கயிறுடன்
 சோதரர் வீட்டிலே
 சூறைகள் நடத்திய
 கோராங்கள்
 மறையுமோ !

*

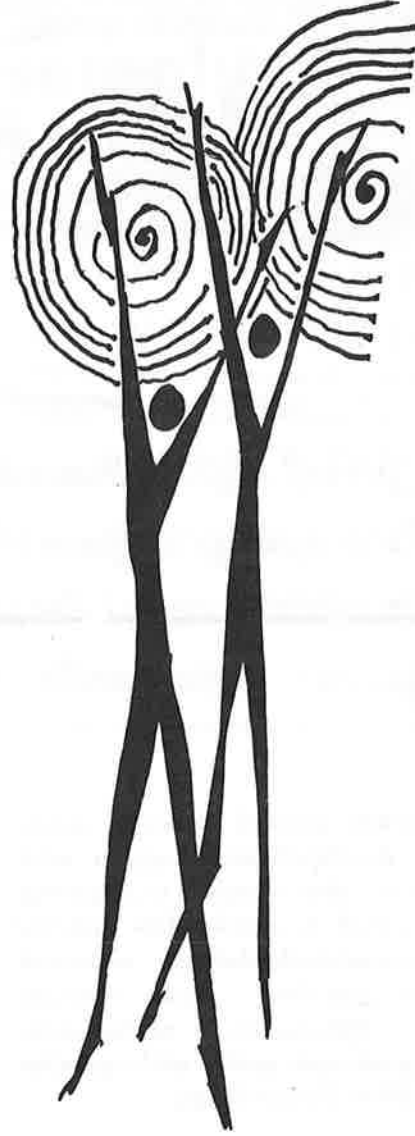
இருளான
 நாளைகள்
 பாஸில
 அத்தியாரத்திலே
 அறியாமை நிறைந்த
 ஆயுத பலத்தினால்
 அமைக்கப்படுகின்றன.

*

மத்தமமான
 'ஈழவர்' இன்று
 பத்துகளாகிப்
 படுகின்ற அவலம் -
 சூத்திரும் கத்திகள்
 'சூர் பார்ப்பதற்காய்'
 மக்களைக்
 கீறிடும்
 மந்திரத் தத்துவங்கள் !

*

நம்பிக்கை
 கிழந்த
 ஈழவர்
 இன்று -
 நாளைகள்
 மறந்து.... ?

0 விழி (ஈழம்) 0

ஜேர்மன் பத்திரிகைகளில் இனவாதம்

Schweden: Großzügig mit Ausländern, immer strenger mit Asylbewerbern / Von Wolfgang Zank

"இனவெறி பற்றிய விரிவுரைகள்" என்ற தலைப்பில் டுயிஸ்பேர்க் மொழி-சமூக ஆய்வு நிறுவனத்தில் சென்றவருடம் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியில் போருமைச் சேர்ந்த Ute Gerhard என்ற பெண் ஆய்வாளர் ஆற்றிய உரையின் தமிழாக்கம்.

யூலை/ஒகஸ்ட் 91 முதல் அகதிகள், குடியேறியோர் பற்றிய சர்ச்சையே திரும்பவும் பொதுசனத் தொடர்புச் சாதனங்களின் முக்கிய சர்ச்சையாகவிருக்கிறது. வழக்கம் போல அகதிகள் பற்றிய சர்ச்சையில் இந்தமுறை கடுப்பையும், வெறுப்பையும் தவிர விவாதத்தின் போக்கே வேறாயிற்று.

இன்றுவரை ஓயாதிருக்கும் இனவெறி அடிப்படையிலான பகிரங்கமான வன்முறைகள் செப்ரெம்பர் 91 இல் ஆரம்பமாகின. இவ்வினவெறி அடிப்படையிலான வன்முறைகள் பகிரங்கமாக இடம்பெறுவதற்கு பொதுசனத் தொடர்புச் சாதனங்களே முக்கிய பங்களித்தன.

1931-1933 வெளிவந்த NsdAP

கட்சியினரின் பத்திரிகை இனவெறி அடிப்படையில் வன்முறைகளுக்கு மக்களை எப்படிப் பக்குவப்படுத்தியதோ அதே விதத்தில் இன்றைய பொதுசனத் தொடர்புச் சாதனங்கள் செயற்படுவதைக் காணலாம். அதேசமயம் இனவெறித்தனம் ஒரு சிறுபான்மையினர் பிரச்சினை மட்டுமேயன்றி தமக்கு இவ்விடயத்தில் எவ்வித தொடர்புமில்லையென்பது போல் சில அரசியல்வாதிகளின் பொய்ப்போக்கை பொதுசனத் தொடர்புச் சாதனங்களும் பின்பற்றுகின்றன.

80களின் ஆரம்பத்திலேயே Asylant போன்ற சொற்கள் சாதாரண பேச்சுக்களில் அடிபடுவதையே புதிய இனவெறிப்போக்கு என Jürgen Link என்பவர் சுட்டிக்காட்டினார். மொழி அடிப்படையில் -ant என்று முடியும் சொற்களைப் பொதுவாக அசாதாரணமான-தகாத ஒன்றை/ஒருவரை குறிப்பிடவே பயன்படுத்துகின்றனர். 70ஆம் 80ஆம் ஆண்டுகளில் இதற்கேற்ப கிழக்கு ஜேர்மனி, சில கிழக்கு ஐரோப்பியநாடுகளைச் சேர்ந்த அகதிகளை Flüchtling எனவும், முன்றாம் உலகநாடுகள் என்று கூறப்படும் நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்கள் Asylanten எனவும் அரசியல்வாதிகளால் வித்தியாசப்படுத்திக்காட்டப்பட்டனர்.

Flüchtlinge எனப்படுபவர் உண்

மையிலேயே பாதிக்கப்பட்டவர். ஆனால் அப்படிப்பட்டவர்கள் ஒரு சிலரே. Asylanten எனப்படுபவர்கள் பெருந்திரளானவர்கள். அரசியல் தஞ்சச் சட்டத்தைத் தகாத வழியில் பயன்படுத்துபவர்கள். அகதிகளில் 92%ஆவர்கள் பொய்யான அகதிகளே என Bild (14.08.91) பத்திரிகை எழுதியது. சாதாரணமான சில சொற்களை வைத்தே இனவெறிக்கான சூழலைப் பொது சனத் தொடர்புச் சாதனங்கள் பெரிதாக்குகின்றன.

ஒகஸ்ட்/செப்ரெம்பர் மாதங்களில் ஒருநாள் கூட Asylant என்ற சொல் பத்திரிகைகளில் கொட்டை எழுத்துகளில் முதற்பக்கத் தலைப்பாகவோ, வானொலி, வானொலியில் Asylant என்ற சொல்லை அதற்குரிய சூணாதிசயங்களின் வர்ணிப்புடன் விளக்கமளிக்கப்படாமலோ இருக்காமலில்லை.

ஒகஸ்ட்/செப்ரெம்பர் மாதங்களில் Bild பத்திரிகையின் Die Asylanten என்ற தொடரும், செப்ரெம்பரில் Asylanten in Revier என்ற தொடரும் இனவெறிவளரப் பெரும் பங்களித்தன. சூப்பத்திரிகையைத் தொடர்ந்து இடைவெளியற்ற விளம்பரங்களில் ஏனைய பத்திரிகைகளும் இவ்விடயத்தில் முனைப்பாகச் செய்திகள் வெளியிட்டதோடு இவை பற்றிய போஸ்டர்களையும், தெருக்களில் விளம்பரங்களையும் ஒட்டின.

19.08.91இல் வெளிவந்த Bild பத்திரிகையில் மட்டும் 11 தரம் Asylant, Asylantenheim என்ற பதங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

Aidspolizei, Asylantenpolizei, Schleuser-Fluten, Schlepper, Uberdosis, Schottew, dicht... போன்ற சித்தரிப்புகள் அகதிகளையும், குடியேறியவர்களையும் குறிக் கவும், Boot, Insel, Körper... போன்ற பதங்கள் உள்நாட்டுப் பிர ணைகள் சார்பிலும் பத்திரிகைகளால் வேண்டுமென்றே பயத்தையும், கொந்தளிப்பையும் அதிகரிக்கும் விதத்தில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

தீவைச் சுற்றிலும் வெள்ளம் பெருகுகிறது. உடலை தீயநோய்

பிடிக்கும் அபாயம் நெருங்குகிறது. வீட்டைக் கொடியவர்கள் சுற்றி வளைத்து நிற்கிறார்கள்... என்று மனதில்படும் வண்ணம் செய்திகளை அடிக்கடி கேட்கும்போது யாருக் குத்தான் பயத்தினால் கோபமும், கொந்தளிப்பும் கூடாது? இதற்கு தாரணமாக Bild(03.08.91) பத்திரிகையில் வெளியிடப்பட்ட தொடர் கட்டுரையின் ஒரு பகுதி:

"...கற்பனையாவது பண்ணுங்கள்! உங்கள் வீட்டு வாசலில் ஒரு மனிதன் நிற்கின்றான். அவனைக் கொல்ல அவனது எதிரிகள் அவனைத் தேடுகிறார்களாம் என்று அவன் கதையளக்கிறான். அவன் ஒளிந்திருக்க நீங்கள் இடம் கொடுக்கிறீர்கள். ஆனாலும் மிக விரைவில் இந்த மனிதனுக்கு உண்மை

யில் எவ்வித ஆபத்துமில்லை! உங்கள் வீட்டில் இருப்பதற்காகவே இப்படி ஒரு கதையளந்தான் என்று கண்டுபிடிக்கிறீர்கள். இதிலும் உங்கள் வீட்டில் இம் மனிதன் நடந்து கொள்ளும் விதமோ மிகவும் கேவலம். அவன் உங்கள் பிள்ளைகளை அடிக்கின்றான். உங்கள் பணத்தைக் கொள்ளையடிக்கின்றான். தனது காலணிகளை திவரச்சீலைகளில் துடைக்கின்றான். உங்களுக்கு அவனை விட்டு விலக விடுப்பம். ஆனால் உங்களுக்கு அது முடியவில்லை. இதுதான் ஜேர்மனியின் அரசியல் தஞ்சநிலை 1991...."

இந் நிலையில் எப்படி நடந்து கொள்வது என்ற கேள்விக்கு "வெளியேற்று", "கதவை முடு" என்ற பதில்களே படித்த, வளர்ச்சியடைந்த நாகரிகத்தில் உள்ளவர்களிடம் தோன்றும்போது பலாத்காரத்தை நாரும் குழுக்கள் தமது செயல் சரியே என்ற முழு நம்பிக்கையுடன் இயங்குவதைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட என்ன இருக்கிறது!.

" யார் கெட்டவர்கள்? அகதிகள் முகாமுக்குத் தீ வைத்துத் திரியும் மொட்டையடித்தவர்களா? அல்லது புத்திசாலித்தனமாகக் கதைத்துக்கொண்டு சும்மா இருக்கும் அரசியல்வாதிகளா? நாளொன்றுக்கு 800 புதிய அகதிகள் நாட்டுக்குள் குவிந்துகொண்டிருக்கும்போது பத்திரிகைகளில் காண்பதெல்லாம்

தாக்குதல்தான் என்று அரசியல்வாதிகள் கதைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்" Bild(26.09.91)

அகதிகள், குடியேற்றவாசிகளுக்கெதிராக கொலை வெறித்தனமான தாக்குதல்கள் கூடிக்கொண்டு செல்லும் வேளையில் Bild பத்திரிகை மட்டுமன்றி மற்றப் பத்திரிகைகளும், அரசியல்வாதிகளும் போட்டி போட்டுக்கொண்டு அகதிகளுக்கெதிரான சட்டங்களை இன்னும் கடுமையாக்க வேண்டும் என்று கூச்சலிடுகின்றனர்.

மேலும் " அகதிகள் நகரத்தில் ஒரு வெடிகுண்டு" Spiegel (30.09.91) போன்ற பத்திரிகைத் தலைப்புகள் ஜேர்மனியின் இன வெறித்தனம், வெளிநாட்டவர் எதிர்ப்பு போன்றவற்றுக்கான அடிப்படைக் காரணம் வெளிநாட்டவர் இங்கிருப்பதே என்று சுட்டிக்காட்டி விடுகின்றன. இது ஒன்றே இன வெறி பற்றி பொதுசனத் தொடர்புச் சாதனங்கள் ஒரு திட்டவட்டமான கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கத் தொடங்கிவிட்டன என்பதை விளக்கமாகக் காட்டுகின்றன.

"... இந்தக் குழம்பிய அகதிகள் பற்றி கூடிய அவதானம் தேவை. இவர்கள் குழப்பமான சூழலை விட்டு தனிய ஒடிவராமல் குழப்பமான சூழலை தம்முடன் இங்கே கொண்டு வருகின்றனர். பல குழம்பு

உங்களுக்குத் தெரியுமோ, நான் நேகரை எதிர்ப்பதேயில்லை. ஆனால் . . .
இந்தத் துருக்கியர்! அவர்கள் அரியன்டமானவர்கள். அவர்களில் எப்போதும் உள்ளிமணக்கும். இல்லையா?

- என்றவிக் லங்ஸ்
பொலிற்றிக்

நேகர் - ஆபிரிக்க
நாட்டவரை இழுவா
கக் குறிக்கும்சொல்

பிய அகதிகளுக்கு ஒழுங்கான கலாச்சார சூழலில் வாழ்வது என்றால் என்ன என்பதே தெரியாது. உடைந்து நொறுங்கின உலகத்தைத் தனக்குள் வைத்துக்கொண்டுவரும் மனிதர்களை எதிர்நோக்குவது இங்கிருக்கும் அரைகுறைக் கலாச்சாரங்கள், சில்லறைகளே! இதில் இவர்கள் குற்றவாளிகளாகவோ, விநோத நபர்களாகவோ வாழ்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை..." Welt(10.08.91)

நாம்/மற்றவர், அராபியர்/ஐரோப்பியர், ஐரோப்பியர்/ஐரோப்பியர் அல்லாதவர்.... என்ற திட்டவாட்டமான பாசுபாட்டு கலாச்சாரப் போர்வை கொண்ட புதிய இனவெறி வடிவத்திற்கான அத்திவாரத்தை ஜேர்மனியப் பொது

சனத் தொடர்புச் சாதனங்கள் போட்டுவிட்டன. முன்பு பயன்படுத்திய கலப்பற்ற இனம் என்ற பதத்திற்குப் பதில் கலாச்சார/நாகரிகவட்டம், குழப்பம் போன்ற பதங்கள் பாவனைக்குள்ளாகின்றன. இரத்தம், இனம் போன்ற பதங்கள் தவிர்க்கப்பட்டு அவற்றின் இடத்தில் சூழல், மனோபலம், கலாச்சாரம் போன்ற சொற்கள் போடப்பட்டுள்ளன. Welt பத்திரிகையின் கருத்தின்படி இனங்கள் கலையாது இருக்க இனக்கலவரம் தேவைப்படுகிறதாம். இதை விளக்க இன்னொரு பத்திரிகையில் வெளியான கட்டுரையின் ஒரு பகுதி:

"... திரும்பவும் இனக்கலவரங்கள் இடம்பெறும் அளவுக்கு வந்து விட்டோமா? விநோதமானவர்கள்

நாட்டுக்குள் வந்த குவிந்துகொண்டிருப்பதை தடுக்கவோ, குறைக்கவோ எவ்வித வழிமுறைகளும் தென்படாது இருக்கும் சூழலினை பொதுமக்கள் எவ்வளவுகாலம் மௌனமாகப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பர்?" Merkur(27.09.91)

"... தம்மைக் காக்கத் தேவையான போட்டி மனப்பான்மையோடு தனது சொந்த நாட்டிலேயே தான் அந்நியனாகிப் போவேனோ என்ற எண்ணமுமே ஜேர்மனியர்களுக்கு வெளிநாட்டவர் மீது கோபத்தை உண்டு பண்ணுகிறது." (மேற்படி பத்திரிகை)

கீழைத்தேச உடலியல் போக்குகளே இந்தப் பகுதியில் மேலோங்கிக் காட்டப்பட்டுள்ளது. ஒரு மனிதன் அகதியாக்கப்படும் சூழலைப் பற்றிய பேச்சே இல்லை. சூழல் பாதிப்புகள் கீழைத்தேச பாரம்பரியமாக்கப்படுகின்றன. அகதிகள், வெளிநாட்டவர் "அந்நியர்" என அழைக்கப்படுகின்றனர். பாதிப்பான சூழலை எதிர்த்து நடப்பவையே இனக்கலவரங்கள் என நியாயமாக்கப்படுகின்றன. புதிய இனவெறிக்கான அடிப்படிப்படையாக "அந்நியர்", "வெள்ளப்பெருக்கு", "அணையில்லாமை", "அந்நியராக் கப்படுதல்", "வெள்ள அழிவு" போன்ற பதங்கள் அன்றாடம் பாலி க்கப்படும் சொற்பதங்களாகிவிட்டன.

"எம்மிடமுள்ள 'மேலதிக தொல்லைகளை'ப் பற்றிய நடவடிக்கைகளை ஒழுங்குபடுத்தும் அரசியலை மேற்கொள்வது எம்மிடையே பலகாலமாக இருக்கும் வெளிநாட்டவருக்கும் மிகவும் முக்கியம்" Welt(30.09.91) என்பதில் புதிய இனவெறியின் அடிப்படைகளில் அகதிகளை "மேலதிக தொல்லைகளாக" கணிப்பதும் ஒன்றாகும் எனக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

பயங்கரமான சமந்த்ரங்கள்

பத்திரிகைகள், செய்தி ஸ்தாபனங்கள் முதற்கொண்டு பொதுவாக இனவெறியை தீவிர வலதுசாரித்தனம் என சுட்டிக்காட்டிப் பேசுவது எவ்வளவு பயங்கரமான, கீழ்த்தரமான செயல் என்பதை பாருங்கள்.

"யூதர்கள் மானிகைகளிலும், அரண்மனைகளிலும் வசிக்கிறார்கள். ஜேர்மனியர்கள் உடைந்த இரயில் பெட்டிகளில் வாழ்கிறார்கள்" (Rote Erde 25.02.1931)

"அசூலன்ரண்களில் ஒரு பகுதியினர் ஏன் மானிகைகளிலும், ஹோட்டல்களிலும் வசிக்கின்றனர்?" (Bild 04.09.1991)

"கவனம்! யூதக் கள்ளர்கள் வளையவருகிறார்கள். யூதரின் குணத்தை இங்கே பார்க்கலாம். தற்போதுள்ள அவசரகாலத்தை தனக்கு

இலாபகரமானதாக்கிக் கொள்கிறார்கள். ஜேர்மன் தொழிலாளிகளின் நல்மனதை தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தி அவர்களது கடைசிவெள்ளியையும் பறித்துக் கொள்ளும் வழியில் இவர்கள் இயங்குகின்றார்கள்" (Rote Erde 18.07.1931)

" ஐந்தில் ஒர் அசுலன்றறன் குற்றச்செயல்கள் செய்து தண்டிக்கப்படுகிறான். அசுலன்றறன் வெள்ளத்தில் நிறையக் கிறிமினல்கள் நீந்துகிறார்கள். இவர்கள் செய்யும் குற்றங்களில் இவர்களது தேர்ச்சி பிரமிப்புண்டாக்குகிறது.

ருமேனியர்: வீடுடைத்து திருடுபவர்கள்

போலந்து நாட்டவர்: கார் களவு, கடத்தல்.

அல்பானியர்: ஏமாற்றுவேலை.

யூகோஸ்லாவியா: விபச்சாரம்.

துருக்கியர்: போதைவஸ்து வியாபாரம்.

(Bild 14.08.1991)

" ஜேர்மனி போலந்துக்கருகில் இருப்பதால் மட்டுமல்லாது SPD மந்திரியின் யூதர் குடியேற்றம் பற்றிய அசிங்கத்திற்குரிய கருத்துகளாலும், யூத கொடிய நோயால் பிடிபடும் ஆபத்துக்குரிய நாடாக ஜேர்மனி மாறிவிட்டது. இந்த யூதர்களின் குற்றச்செயல்கள் பற்றிய விசாரணைகளால் பேர்லின் நீதி

மன்றங்கள் மேலதிகமாக வேலை செய்ய வேண்டியுள்ளன. "

(Rote Erde 15.12.1932)

"செக்கோஸ்லாவியாக்கியா செல்வமுள்ள மேற்குநாட்டுக்கு வரும் முக்கிய பாதையாகிறது."

(Frankfurter Rundschau 10.08.1991)

" உள்நாட்டமைச்சரின் கருத்துப்படி கிழக்கிலிருந்து வருவோரில் ஒரு சிறு பகுதியினரே அரசியல் தஞ்சம் கோருவோராகக் கணிக்கப்பட்டாலும், எல்லா எல்லாக்கடப்புகளையும் ஆள்கடத்தும் நபர்களே ஒழுங்கு செய்கின்றனர். இதைவிட கிழக்கு எல்லைக்கூடாக போதைவஸ்து கடத்தலும் அடிக்கடி நடைபெறுகிறது எனவும் அமைச்சர் முடிவுசெய்துள்ளார்." (Spiegel 09.09.1991)

" தொடர்ந்தும் அந்நியர் பெருந்திரளாக வந்து குவிவதைத் தடுக்க எவ்வித தடுப்பு நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படுவது தென்படாத சந்தர்ப்பத்தில் அடக்கிவைக்கப்பட்டிருக்கும் பொதுமக்களின் ஏற்றுக்கொள்ளாத உணர்ச்சிகள் பலாத்கார நடவடிக்கைகளாக வெடிப்பது நடக்கக்கூடிய செயலே..". (Rheinischer Merkur)

0 தமிழாக்கச் சுருக்கம்: ஜெயம்

போடர்

போர்வையின் சூட்டை
இதமாக்கி இறுக்கி
திசையற்றுப் படுத்திருந்தேன்.

யுத்தத்திற்காக சமாதானங்கள் செய்யப்பட்டன.
சமாதானங்களிற்காக மீண்டும்
யுத்தங்கள் செய்யப்பட்டன.

வருடப் பிறப்பு சென்ரிமென்ரல்கள்
ஏதுமில்லாமலே
மீண்டும் அப்பியே....

எரிச்சலாயிருந்தது .
படுக்கை வலிதான்.
புரண்டு வலது பக்கம் படுத்துக்கொண்டேன்.

வயிறு காய்ந்தது.
பசி ஒன்றுமில்லை.
பேரியாட், ஸ்கூட் புகைச்சலுமில்லை.... *
அல்சர்தான்.

இடது பக்கம் புரண்டு படுத்துக்கொண்டேன்.
இலேசாகத் தூங்கிவிட்டிருக்க வேண்டும்.

பாஸ்போட் கிடைக்காதா...?
ஏக்கமும் மன உளைச்சலும் நிறைய
போடர் இல்லாத உலகைக் காணும்
அகதி ஒருத்தன்
என் கனவில்
ஈழக் கோரிக்கையுடன்
கட்டியம் கூறிச் சென்றான்.

படிப்பறையில்
குழந்தை எனைக் காட்டி அலற
நெஞ்சு பதற
அம்மா உதவிக்கு வந்தான்.

பேனை கொண்டு கிறுக்கப்பட்ட
தனது அழகான அட்லனைக் காட்டி
சனியனே!
நீதான்... குதித்து அலறியது.
நானும் அவளும் கட்டிக்கொண்டு கதறினோம்.

கதவு தட்டப்பட்டது.
வீட்டுச் சொந்தக்காரன்
வெளியில் நின்று
எச்சரித்தான்.

அடங்கியிருங்கள்.
அமைதி கொள்ளுங்கள்.
இல்லை.... இல்லையேல்
வீட்டைக் காலி செய்வேன்.

முத்திரம் மூட்டியது.
குப்புறப் படுத்துக்கொண்டேன்.

0 ராசூலன் 0

* பேரியாட் - அமெரிக்க ஏவுகணை
ஸ்கூட் - ரஷிய ஏவுகணை

அன்பான அவர்கள்

"நான் போயிற்று வாரன் அன்ரி" என்றவாறு சைக்கிளை எடுத்துக்கொண்டு வெணிக்கிட்டான் சதீஸ்.

வழக்கம்போல சதீஸ் நியூட்டரி யில் பாடங்கள் தொடங்கும் நேரத் திலிருந்து கால் மணித்தியாலம் முன்பே வந்துவிட்டான்.

நியூட்டரியிலிருந்து ஒரு கிலோ மீற்றர் தூரத்தில்தான் சதீஸ் நின்று படித்த சொந்தக்கார வீடு இருந் தது.

நியூட்டரியில் அவனைக் கண்ட தும் 'என்னைப்போல இறந்தப் பெட் டையும் ஒவ்வொருநாளும் வெள் ளை வருகது. உலவுக்கும் வீடு பக் கத்திலைதான் போல கிடக்கு"

என்று நினைத்தவாறு இருக்கை யில் அமர்ந்தான் சதீஸ். 'இன்டை க்கு இவவின்றை பெயரைக் கேக்க வேண்டும்' இப்படி மனதிற்குள்.

"மிஸ் உங்கடை பெயர் என்ன?"

"வனஜா" என்று பதில் வந்தது. மீண்டும் வனஜாவே தொடர்ந்தாள் "நேற்று எழுதின எக்கொனமிக்ஸ் நோட்டை ஒருக்கா தாறிங்களா? இடையிலை கொஞ்சம் விட்டுப் போச்சு. எழுதிப்போட்டுத் தாறன்"

சதீஸ் கொப்பியைக் கொடுக்க, "உங்கடை பெயரைக் கேக்க மறந் திற்றன்" என்றவாறு கொப்பியை வாங்கினாள் வனஜா.

"என்னை பெயர் சதீஸ்"

நோட்ஸை எழுதி முடித்ததும் அவர்களுக்கிடையில் சம்பாஷணை தொடர்ந்தது.

"எக்கொனாமிக்ஸ் என்ன மாதிரி? கிருஷ்ணானந்தன் மாஸ் ரர் படிப்பிக்கிறது நல்லா விளங்குதோ?" எனக் கேட்டான் சதீஸ்.

"நல்லா விளங்குது. ஆனால் நோட்ஸைத்தான் கொஞ்சம் ஸ்பீற்றாச் சொல்லுறார்" என்று சிரித்தவாறு சொன்னான் வனஜா. இப்படியே ஆரம்பமான இவர்கள் அறிமுகம் நாளடைவில் நல்ல நட்பாக வளர்ந்தது.

வீட்டு மணி அடித்து சதீஸின் அன்ரி "யாரது...? யாரது...?" என்றவாறு கதவைத் திறந்தா.

"சதீஸ் நிக்கிறானா?"

"ஆள் இன்றும் ரியூட்டரியாலை வரேலை"

"குட்டி வந்து தேடினதாச் சொல்லுங்கோ. பின்னேரம் அஞ்ச மணி போல வாறதெண்டும் சொல்லுங்கோ" என்று கூறிவிட்டு குட்டி சென்றுவிட்டான்.

குட்டி போய் ஒரு மணித்தியாலத்தின் பின் சதீஸ் வந்துவிட்டான்.

"அன்ரி எனக்கேதாவது கடிதங்கள் வந்ததா?"

"கடிதங்கள் ஒன்றும் வரேல்லை. இப்பதான் ஒரு பெடியன் வந்து உன்னைத் தேடிக்கொண்டு போறான். பெயர் குட்டியாம். பின்னேரம் அஞ்ச மணிக்கு வருவானாம். ஆர் அந்தப் பெடியன்?"

"எங்கடை ஊர்ப் பெடியன்தான். அவனும் இஞ்சைதான் வேறைய ரியூட்டரியிலை படிக்கிறான்" என சதீஸ் பதிலளித்தான்.

"என்ன... இன்னைக்கு அவனம், நீயும் படத்திற்குப் போற ஐடியா போலகிட்டு" என்று அன்ரி கேட்க, "இல்லை.. இல்லை" என மறுத்தான் சதீஸ்.

"படம் பார்த்துக்கொண்டு திரிஞ்சியோ வீட்டுக்கு அறிவிப்பன்" இப்படி கண்டிப்பான குரலில் சதீஸின் அன்ரியால் சொல்லப்பட்டது.

இம்முறை ஏ.எல்.லில் நல்ல ரிசல்ட் எடுக்கவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தோடு படித்தான் சதீஸ். இப்படி படிப்பதற்கு சதீஸினுடைய அன்ரியின் வழிநடத்தலும் ஒரு காரணம். சதீஸ் ரியூட்டரியில் சேர்ந்த சுமார் ஆறு மாதங்கள் கடந்துவிட்டன. ஆறு மாதங்களும் ஆறு நாட்கள் நகர்ந்தது போலிருந்தது அவனுக்கு.

கொப்பிகணைப் புரட்டிப்பார்த்த
வாறு உட்கார்ந்திருந்தான் வனஜா.
"ஒரே படிப்புத்தான்" என்றவாறு
கிளாஸ் றுழுக்குள் வந்தான் சதீஸ்.
"வாருங்கள்... வாருங்கள்.." என்று
அழைத்துவிட்டு "சனி, ஞாயிறு
எங்கேயாவது போறீங்களா சதீஸ்?"
எனக் கேட்டான். "ஏன் என்ன
விஷேஷம்..?"

"சனிக்கிழமை எங்கடை வீட்டு
க்கு விசிற் பண்ணுங்களேன்"

"சனி, ஞாயிறு ஐலண்ட் ரீயூட்ட
ரிக்கு மனோகரன் மாஸ்ரற்றை
லொஜிக் கிளாஸுக்குப் போற
னான். அப்பிடியெண்டால் ஞாயிறு
ஒரு மணி போல வாறன்"

"கட்டாயம் வரவேணும். மத்தி

யானம் எங்கடை வீட்டிலைதான்
லஞ்ச்"

"கட்டாயம் வருவன்" என்று
சொல்லிழுடித்தான் சதீஸ்.

"இந்தாங்கோ அட்டறஸ். சங்கக்
கடையடி பஸ் கோல்ற்றிலை இற
ங்கி விசாரிச்சா எங்கடை வீட்
டைக் காட்டுவினம்" என்றவாறு
தனது அட்டறஸை சதீஸிடம் கொடுத்
தான் வனஜா.

சனிக்கிழமைப் பொழுதும் முடி
ந்தாயிற்று. நாளைக்கு வனஜா
வீட்டுக்குப் போறதிற்கு அன்றிக்கு
என்ன சாட்டுச் சொல்லலாம்
என்று எண்ணியவாறு ஈழநாட்டுப்
பேப்பரைப் புரட்டிக்கொண்டிருந்
தான்.

'ஐடியா வந்தாச்சு. இருக்கவே இருக்கிறான் குட்டி. ஞாயிறு நியூட் டறியாலை வந்தவுடனை குட்டி லஞ்சுக்கு அங்கை வரச் சொன்னவன் எண்டு சொல்லிப்போட்டு போகலாம்' என முடிவெடுத்தான்.

ஞாயிறு லொலிக் கிளாஸ் முடிந்தவுடன் ஒருவாறு அன்றியிடம் "குட்டி லஞ்சுக்கு அங்கை வரச் சொன்னவன்" என்று சொல்லிவிட்டு அவசரமாக வெளிக்கிட்டான்.

'நேரமும் பன்னிரெண்டாய்ப் போச்சு. எத்தனை மணிக்கு பஸ் ஸெண்டும் தெரியாது' மனதிற்குள் இப்படியான ஒரு அவசரம்.

பன்னிரெண்டேகால் பஸ்ஸில் வந்த சதீஸ் பன்னிரெண்டேமுக்காலுக்கெல்லாம் வனஜாவின் இடத்திற்கு வந்துவிட்டான். வனஜா சொன்னபடியே சங்கக்கடையடி கோல்ற்றில் இறங்கினான்.

'வீட்டை என்னெண்டு தேடிப் பிடிக்கிறது? ஆரும் ஆக்கனிட்டை கேப்பம்' சைக்கிளில் வாழைக்குலை கட்டி ஒடிக்கொண்டு வந்தவரை மறித்து "அண்ணை சங்கரப்பிள்ளையற்றை வீடு எவடத்திலை இருக்கெண்டு தெரியுமோ?"

"நான் இந்த ஊர் இல்லைத் தம்பி. அதிலை வாற ஆச்சியிற்றை விசாரிச்சுப் பாடும்" என்று சொல்

லிவிட்டு சைக்கிளை மிதிக்கத் தொடங்கினார் அவர்.

"ஆச்சி சங்கரப்பிள்ளையற்றை வீடு எவடத்திலையனை இருக்குது?"

ஆச்சி வெத்திலை, பாக்கை கொடுப்புக்குள் அடக்கியவாறு "சங்கரப்பிள்ளையெண்டு... பழைய விதானையற்றை மகனே?"

"ஓமாக்கும். ஆனால் சங்கரப்பிள்ளையர் இப்ப இல்லை. மோசம்போயிற்றார்"

"பங்கார்... அந்தா இருக்குது தம்பி அந்தத் தேத்தண்ணிக் கடைக்கு முன் வீடுதான்"

"சரியாச்சி. பெரிய உதவி. போயிற்று வாறன்"

புன்னகையுடன் "வாங்கோ வாங்கோ" என்றவாறு கேற்றடியில் நின்று வரவேற்றான் வனஜா. "வீடு தேடிப்பிடிக்கக் கஷ்டப்பட்டியனோ?"

"ஒரு ஆச்சிதான் காட்டிவிட்டது"

வீட்டு முற்றத்தில் நடந்தா வாறே "அந்தமாதிரி வளவுக்குள்ளை குறோட்டெனெல்லாம் வளக்கிறியன்" என்றான் சதீஸ்.

"அம்மாவுக்கு குறோட்டெனென்

டால் நல்ல விருப்பம்"

சதீஸைக் கண்டதும் "வாங்க தம்பி" என்று வனஜாவின் தாயா ரும் வரவேற்றுவிட்டு "இதிஸை இடுங்க தம்பி. உம்மைப் பற்றி அடிக்கடி வனஜா கதைக்கிறவள்" மீண்டும் தொடர்ந்தா. "தம்பியும் இந்த ஓகஸ்டுக்கு ஏ.எஸ் ரெஸ்ப் எடுக்கிறீர்ரானே?"

"ஓமோம்"

"வனஜா நல்லாப் படிக்கிறாவோ?"

"படிப்பிஸை கவனமில்லைப் போல கிடக்கு..... இல்லை நான் பகிடிக்குச் சொன்னனான்" எனச் சிரித்தபடி கூறினான் சதீஸ்.

"சதீஸ் ஏதாவது கூல்றியங்ஸ் குடிப்பமா?" குசினிக்குள்ளிருந்து வனஜாவின் குரல்.

"ஒண்டரையாகுது. தம்பிக்கு பசிக்கும் எண்டு நினைக்கிறன். சாப்பாட்டைப் போடு சாப்பிடுவம்" இப்படி வனஜாவின் தாயார்.

முவருக்கும் சாப்பாட்டைப் போட்டுவிட்டு "சதீஸ் கையைக் கழுவுங்க சாப்பிடுவம்" என்றவாறு தண்ணீரை கொடுத்தாள் வனஜா.

முவரும் சாப்பாட்டு மேசையில் அமர்ந்தனர். சதீஸ் மிகவும் ஆறு

தலாகச் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந் தான்.

"தம்பி கூச்சப்படாமச் சாப்பி டுங்க... சொதி விடவா?"

"இல்லை... இல்லைப் போதும். தேவையெண்டால் நான் எடுக்கி றன்" என்றான் சதீஸ். "கறியெல் லாம் நல்லாயிடுக்கு"

"நீங்கள் கூம்மா சொல்லுறியன் போல கிடக்கு" சிரித்தபடி வனஜா

"பகிடிக்கில்லை... கறியெல் லாம் நல்லாயிடுக்கு"

"நன்றி"

சாப்பிட்டு முடிந்து கதைத்துக் கொண்டிருந்த சதீஸ் மணிக் கூட் டைப் பார்த்தான். நேரமும் மாஸை ஐந்து மணியாகிவிட்டது. சதீஸ் வீடு திரும்ப ஆயத்தமானான்.

"சரி நான் போகப் போறன். அன்ரி தேடுவா. சாப்பாட்டுக்கு நன்றி" வனஜாவையும், தாயையும் பார்த்துக் கூறினான்.

"விஸிற் பண்ணியதற்கு மிகவும் நன்றி" இப்படி வனஜா சொல்லி முடித்ததும் "தம்பி படிப்பு முடிஞ்சு உங்கடை வீட்டுக்குப் போறதிற்கு முதல் பிறகும் ஒடுக்கா இஞ்சு வந் திற்றுப் போங்கோ" என்றா வன

ஜாவின் தாயார்.

இருவரிடமும் விடைபெற்றான் சதீஸ். வீட்டு வளவுக் கேள் மட்டும் வந்து வழியனுப்பி வைத்தனர்.

"ஒரே உலாத்தலாத்தான் கிடக்கு" சதீஸ் வந்ததும் இப்படி அன்றி.

"கொஞ்சம் லேற்றாய் போயிற்றுது அன்றி" என்றவாறு கால், முகம் கழுவிவிட்டு படிக்க ஆயத்தமானான்.

காலங்கள் உருண்டோட யூலை மாதமும் வந்து விட்டது. ரிபூட்டரில் பாடத் திட்டங்கள் முடிந்தாயிற்று. சதீஸ் தனது சொந்த ஊருக்குப் புறப்பட ஆயத்தமானான்.

"சோதினைக்கு இன்னும் ஒரு மாதம் மட்டிலைதான் கிடக்குது. வீட்டிலை வடிவாய்ப் படி. போனவுடனை கடிதம் போடு" சதீஸ் தனது சொந்த ஊருக்கு வெளிக்கிடுவதற்கு இரு நாட்களுக்கு முன்பே அன்றியால் சொல்லப்பட்ட அறிவுரைகள் இவை.

இன்றுதான் சதீஸ் வனஜாவையும்,

ஏனைய நண்பர்களையும் விட்டு ரிபூட்டரிலிலிருந்து பிரியும் நாள். அனைவருக்கிடையிலும் ஒட்டோக்கிராப் கையெழுத்து வாங்கும் படலம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது.

வனஜாவின் ஒட்டோக்கிராப் பில் ஒரு மஞ்சள் தாளில் "மஞ்சள் தாளில் எழுதுகிறேன். தங்கள் மங்கள நாளை அறிவிக்கவும்" எனச் சதீஸால் எழுதப்பட்டது.

"வென்னை உள்ளம் படைத்த தங்களின் கனிவான பேச்சை என்றும் எனது ஞாபகத்தில் குறித்து வைத்திருப்பேன்" இப்படி வனஜாவால் எழுதப்பட்ட வசனங்களை சதீஸின் ஒட்டோக்கிராப் ஏந்தியது.

இருவரும் அன்பான... கண்கள் கலங்கிய பார்வையுடன் ரிபூட்டரில் விடைபெற்றனர்.

வீட்டில் அன்றியிடமிருந்தும் விடைபெற்ற சதீஸ் தனது சொந்த ஊருக்கு செல்வதற்காக பஸ் தரிப்பு நிலையம் நோக்கி நடந்தான்.

* சுந்தர் *

ஒரு பரதேசியின் பார்வையில் தேசத்தின் குறிப்புகள்

இலங்கையிலிருந்து வந்துகொண்டிருக்கும் "தேசத்தின் குறிப்புகள்" பற்றி இனியும் மெளனம் சாதிக்க முடியாது என நினைத்துவிட்டார் கனோ என்னவோ (இப்பவாவது தூக்கம் கலைந்ததே) தவம், நிர்மலன், மார்க்கண்டு ஆகியோர் தங்களால் இயன்றளவு விவாதத்தில் பங்கெடுத்துக்கொள்கின்றனர்.

தவம்: எப்படாப்பா தூண்டில் புலிப் பத்திரிகையானது?

மார்: ஏன்?

தவம்: பின்ன என்ன? தேசத்தின் குறிப்பு அந்தமாதிரி புலிக்கு வக்காலத்து வாங்குது.

மார்: அது பிரஜைகளின் கருத்து.

அதுக்கும் தூண்டில் புலிப் பத்திரிகை எண்டு சொல்லுறதுக்கும் என்ன சம்பந்தம்?

தவம்: குறிப்பு போகிற போக்கைப் பார்த்தால் அது கடலோடிகளின் கருத்து என்று சொல்லுற அளவுக்கு ஏராளமான பக்கங்களை நிரப்பது. அதோடை சின்னச் சின்ன விஷயங்களுக்கெல்லாம் நமது விமர்சனம் வைக்கும் கடலோடிகள் இது குறித்து தொடர்ந்தும் மெளனத்தையே சாதிக்கினம். அதை உள்நூக்கை திறந்து பார்த்தால் வெறும் அலட்டல்தான்.

மார்: முதல்ல நாங்கன் செய்ய வேண்டியது யாருடைய கருத்தானாலும் சரியோ, பிழையோ அதை சொல்லுறதுக்கான உரிமையை அங்

கீகரிக்க வேணும். அதைக் கருத் தாக எடுக்க வேணும். நீங்கள் சொல்லுறமாதிரி குறிப்பில பெரும் பகுதியை வெறும் அலட்டல்தான் நிரப்பிக்கொண்டுது. அது புலி பற்றிய பார்வையில் தடம் புரளுது. ஆனா அதை விமர்சிக்கிறதுக்கு முறை இருக்குது. ஏற்கெனவே பிரஜைகள் எங்களுடைய கருத்தைக் கேக்கேக்கை போர்வைச் சூட்டுக் கை கிடந்துபோட்டு இப்ப கிடந்து கத்துறம். குறிப்பில முரண்பாடு இருக்கிறதுதா பலர் என்னட்டை சொல்லிச்சினம். ஆனால் கருத்து களை எழுத்தின் மூலம் ஏனையவர் களுடன் பகிர்ந்துகொள்ளாமல் கதைப்பதுடன் நிறுத்திக்கொள்வோ டும், விடுதலை பற்றிய பிரச்சினையில் தங்கடை அக்கறையற்ற தன் மையை நியாயப்படுத்த பாவிப்போ டும்தான் அதிகம்.

நிர்ம: புலியன் தேசிய சக்தியெ ன்றோ, தேசியத்தன்மை கொண்டவ ர்கள் என்றோ பிரஜைகள் சொல்லு ரது சரிதானே?

மார்: புலிகள் தேசிய சக்திகளா கவோ, தேசியத்தன்மையுடையவர் களாகவோ இருந்திருந்தால் ஏனைய தேசிய விடுதலைப்போரில் அக்கறையுள்ள சக்திகளை இணைத் திருப்பார்கள். ஆனால் "எங்கள் தலைவன் பிரபாகரன்", "புலிகளை விட்டால் வேறு இயக்கம் இருக்க முடியாது", "தோன்றவும் முடியாது"

என்ற தாரகமந்திரங்களை உச்ச ரித்துக்கொண்டு இன்றுவரை அனை த்து சக்திகளையும் அழித்துக் கொண்டு 'சமரச அழைப்புக்கான' யுத்தத்தை நடாத்திக்கொண்டிருக்கு.

நிர்ம: புலியன் தமிழ்முத்தைப் பெறும்வரை போராடுவதில் உறுதி யாக நிற்பதால் அவர்களுக்கு ஒரு தேசியத்தன்மையுள்ள ஒரு பிர ஜைகள் சொல்லுறதிலை எனக்கு உடன்பாடு இருக்கு.

தவம்: பு---க்கை அவங்கள் தமிழ் முத்திற்காகப் போராடுறாங்கள்.

மார்: எங்கடை சீரழிந்த இயக்கங் களை, அவர்களது துரோகங்களை, காட்டிக்கொடுப்புகளை அம்பலப் படுத்தி முன்றாவது நிலைக்கான விவாதத்தில் தமது நேரத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டியவர்கள் புலி களின்ரை பிரச்சாரப் பீரங்கியாக இருக்கிறது கவலையைத்தான் தரு குது. "புலிகளின் தாகம் தமிழ்முத் தாயகம்" என்ற கோஷமும், கவர் ச்சிகரமான நடவடிக்கைகளும்தான் புலிகளை இன்னும் தக்கவைத்திருக் குது எண்டது உண்மைதான். ஆனால் புலிகளின் இன்றைய இரு ப்பானது வெறும் கோஷத்தில் மட் டும்தான் தங்கியிருக்குது. இந்திய -இலங்கை ஒப்பந்தத்திற்கு பிற பாடு புலிகளின் ஒன்றுக்கொன்று முரணான அறிக்கைகளும், தடுமாற் றமும், சமரசத்திற்கான அறைகூவ

லும் இன்றுவரை தொடர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. இதைப் பெரும்பாலானவர்கள் அறிந்தும் வைத்திருக்கிறார்கள் - பிரஜைகளைத் தவிர. ஆனால் பிரேமதாசாவுடன் கூட்டுச் சேர்ந்திருந்தபோது புலிகளின் 'தேசியத் தன்மை' வடிவாய்த் தெரிஞ்சிது. மாகாணசபையைக் கலைச்சுப்போட்டு மாகாணசபைத் தேர்தலை வையுங்கோ என்று சொல்லக்கையும், இன்று பிரேமதாசாவின் ஏவல்நாய்களாகச் செயற்படும் இயக்கங்களைப் போலவே அன்று அவர்கள் செயற்பட்டதும் (புலிகளைப்போல பிரஜைகளும் இதை ராஜதந்திரம் என்று சொல்லக்கூடும்) புலிகளின்ரை தாகம் என்னவென்று அதோடை வடிவாய்க் காட்டிச்சுது. அல்லது புலிகளுடைய கோஷத்தில் தங்கியிருக்கிற 'தேசி

யத்தன்மை' ஒவ்வொரு பலவீனங்களின்போதும் அப்பட்டமாகவே தெரியுது கோஷங்களில் சுத்து மாத்து வேற. இதைவிட இனவாதத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக பிரேமதாசாவின் அரசியல் தீர்வுக்கான இழுபறியும் புலிகளை இன்றும் பாதுகாக்குது என்டது மறைந்துகிடக்கும் இன்னொரு உண்மை.

தவம்: பிரேமாவின்ரை வால்பிடிக்கூக்கும், இதுகூக்கும் ஒரு வித்தியாசமும் இல்லை. எல்லாம் ஒரே குட்டையில ஊறின மட்டையள்தான். புலியை மட்டும் இந்தியாவோ, இலங்கையோ வேறு எந்த நாடோ அங்கீகரிச்சு நீதான் ராசா என எல்லா அதிகாரத்தையும் கொடுத்தாத் தெரியும். மார்க்கண்டு சொல்லுறமாதிரி இந்த இழுபறியிலை

கட்சிக்கூட்டத்தில என்ன பிடுங்குப்படுகினம்?

சமாதானம் தொடர்பாய் தங்கடை நிலைப்பாடு என்ன என்டதிலை பிரச்சனைப்படுகினம். கைகலப்பும் வரும் போல தெரியுது.

- இன்னன்னா

தான் புலியின்றை தேசியத்தன்மை இருக்குது. புலித்தலைமைக்கு ஏனைய இயக்கத்தின் மீது அச்சம் தொடர்ந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. ஏனைய இயக்கங்களுக்குள் அதிகாரத்தைப் பங்கிடுவதில் இருக்கிற ஒற்றுமை புலிக்கு அச்சுறுத்தலாகவே இருக்குது.

நிர்ம: அவங்கள் ஒன்று சொல்லுறாங்கள். நீங்கள் ஒன்று சொல்லுறியன். எனக்கு விசராக்கும் போலகிடக்கு.

மார்: அப்படியொரு நல்ல காரியம் நடக்குமெண்டு நான் நினைக்கேலை.

நிர்ம: வேறென்ன, இண்டைக்கு மக்களுக்கெதிரான யுத்தம் நடக்குது. அதைப் புலியன் எதிர்க்கிறபடியால் மக்களின்ரை நலன்களும் சேர்ந்திருக்கு எண்டுறன். நீங்கள் என்னடாவெண்டால்....?

மார்: இராணுவத்தின் தலைகளைக் கொய்வதில்தான் மக்களின்ரை நலன் தங்கியிருப்பதில்லை. இந்த யுத்தம் புலித் தலைமையின்ரை அதிகாரத்திற்காக மக்களைப் பகடைக்காய்களாக்கியும், மக்களை அவர்களுடைய உணர்வுகளை தமது பாதுகாப்பு அரண்களாக்கியும் நடாத்தப்படுகின்றது. இதில் எங்கை மக்களின்ரை நலன் அடங்கியிருக்கு? இதில இருந்து ஒன்று மட்டும் விளங்குது. எந்தப் பிரதேசப் பிரச்

சினைகளைப் பற்றி பக்கம் பக்கமா எழுதியினமோ அந்த இடத்திலிருந்து இந்த 'தேசத்தின்' குறிப்பு எழுதப்படேலை. புலியன் எதிர்க்கிறார்கள் எண்டதை வைச்சு மக்களின்ரை நலன் சேர்ந்திருக்கா இல்லையா எண்டதைத் தீர்மானிக்க முடியாது. ஏன் எதிர்க்கிறார்கள் எண்டதை வைச்சுத்தான் இதிலை மக்களின்ரை நலன் பிணைந்திருக்கா எண்டதைத் தீர்மானிக்கமுடியும். பிரேமதாசா புலிகளை அங்கீகரிப்பதாக நடித்தபோது தொண்டர்படையினால் (மன்னிக்கவும்!) கொல்லப்பட்ட 2 இராணுவத்தினருக்காக ஹர்த்தால் அனுஷ்டிக்கச் சொன்னதும், இன்று அதே 'நண்பனை' எதிரியாகக்காட்டி யுத்தம் செய்வதும் புலியன் ஏன் எதிர்க்கிறார்கள், உண்மையான எதிரிகளாக இலங்கை அரசையா, பாதுகாப்புப்படைகளையா கருதுகிறார்கள்? என்பவற்றை அறிவதற்கு சிறந்த உதாரணங்கள்.

நிர்ம: இத்தகைய துரோகங்களை பிரஜைகளும் விமர்சிக்கின்றார்கள் தானே?

மார்: இல்லை. பிரச்சினையை ஒன்றரைக் கண்ணாலை பாக்கிறதை முதல் நிப்பாட்டும். பிரஜைகள் இவற்றை ஒன்றைக்கும் துரோகங்கள் என்று குறிப்பிட்டதில்லை. ஏனைய இயக்கங்களின் நடவடிக்கைகளை துரோகம் என்று அடித்

துச் சொல்லுறதுபோல புலியின்றை நடவடிக்கைகளை எண்டைக்குமே பிரஜைகள் துரோகம் எண்டு சொன்னதில்லை. இவற்றைப் புலிகளது சந்தர்ப்பவாதங்களாகவும், 'முட்டாள்த்தனங்களாகவும்' (ஒருவரின் அரசியல் நடவடிக்கை அவருடைய வர்க்க அடிப்படையிலிருந்து எழுகின்றது என்பதற்கு மாறாக புத்திசாலித்தனத்திலிருந்தும், முட்டாள்த்தனத்திலிருந்தும் தீர்மானிக் கப்படுகின்றது என்பதை பிரஜைக ளுக்கடாகத்தான் அறிந்துகொள்கி றோம்) விட்டுவிட்டுப் பார்த்தால் மேலோங்கி நிற்பது போராட்டமே என்கிறார்கள். அதாவது புலிகள் தவறுவிடும் அரசியல் இயக்கம் என்கிறார்கள். கிரகபலன் சொல்லுதோ என்னவோ திருந்த வாய்ப்பிடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். புலிகளின் நடவடிக்கைகளை விமர்சிக்காமல் சிந்தனைப் போக்கை விமர்சிக்க வேண்டும் என்கின்றனர். புலிகள் ஏனைய இயக்கங்களைப் போராடவிடாது அழித்துத் தனது கைக்குப் போராட்டத்தை எடுத்ததே முதல் செய்த துரோகமாகும். இன்றைய இக்கட்டான நிலையிலும் இதைத் தொடர்ந்து நடத்திக் கொண்டிருக்கினம். இதைப் புலிகளின் தவறான 'நடவடிக்கை' என்று ஒதுக்கிவிடமுடியாது. புலிகளின் அரசியல் தில்லுமுல்லுகளும் சரி, காட்டுமிராண்டித்தனங்களும் சரி அரசியல் நிலைப்பாடுகளிலிருந்து தான் வெளிவருகின்றன. (தொடரும்)

அரசாங்கமும், இயக்கங்களும் நாங்கள் செய்யிறதைத்தான் செய்யினம் எண்டதுக்காண்டி எங்கடையாட்டிலை கொலை, கொள்ளை செய்துகொண்டிருக்கிற எங்களையும் அரசியல்கட்சியாய் பதிவுசெய்யச் சொல்லுறது பெரிய அநியாயம்

— இன்னன்னா

தங்கடையாட்டிலை களவு போனதை முறைப்பாடு செய்ய வந்திருக்கினம் கெதியா அந்த அறையிலை இருக்கிற நகை, நட்டுகளை ஒளிச்சு வை.

— இன்னன்னா

GOSSIP BOX உம்

அரசின் குரலும் !!!

கண்டா. ஐரோப்பிய நாடுகளிலிருந்து வெளிவரும் ஈழத்தவர்களின் சஞ்சிகைகள். பத்திரிகைகள் மீது இலங்கையில் 'குறிப்பிட்ட' சிலருக்கு விசேஷ அக்கறை பிறந்திருக்கிறது. கவனமாக கண்ணுக்குள் எண்ணெய் விட்டு வாசிக்கிறார்கள். யாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இய்வையகம் எனும் பெருநோக்குடன் தாம் எடுத்துக்கொண்டவற்றை "லேக் ஹவுஸ்" பத்திரிகைகளில் மறுபிரசுரம் செய்கிறார்கள் - தங்கள் கைவண்ணங்களையும் சேர்த்து! அதுமட்டுமா, "மக்கள் குரல்" வானொலியிலும் ஒலிபரப்பிவருகிறார்கள்.

அப்படி என்ன அவர்களுக்கு இந்தச் சஞ்சிகைகளில் பிடித்திருக்கிறது? ஏன் புலம்பெயர்ந்தவர்க

ளின் மீது கவனத்தைத் திருப்பியிருக்கிறார்கள்?

போராட்டம், மனித அழிவுகள், அரசு அடக்குமுறைகள், மக்களின் உண்மை வாழ்நிலை இவைகளைப் பற்றி இலங்கை அரசின் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள "லேக் ஹவுஸ்" பத்திரிகைகளில் எழுதவோ, "மக்கள் குரல்" வானொலியில் ஒலிபரப்பவோ முடியுமா? அந்தளவுக்குக் கருத்துச் சுதந்திரம் இலங்கையின் ஏதாவதொரு முலையில் ஒரு அங்குலத்தில் தானும் இருப்பதாக நாங்கள் இன்றுவரை கேள்விப்பட்ட வேயில்லை.

அப்படியென்றால் எதில்தான் இந்தச் "சிலர்" கவனம் செலுத்துகிறார்கள்?

இலங்கைக்கு வெளியேயும் சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகளில் இயக்கங்களின் ஊதுகுழல்களாக ஒதுவன தவிர்ந்த ஏனையவை சரியான இலங்கை அடைவதற்கான வழிகளைத் தேடிக்கொண்டிருக்கின்றன - தேட முயன்றுகொண்டிருக்கின்றன. தமக்கிருக்கும் கருத்துச் சுதந்திரத்தைப் பயன்படுத்தி அரசின் ஒருக்குமுறைகளையும், இயக்கங்களின் அராஜகங்களையும், வெளிச்சம் போட்டுக்காட்டுகின்றன. இவற்றிலிருந்து தமக்குப் பாதகமானவற்றையெல்லாம் தவிர்ந்துவிட்டு, புலிகளை எதிர்த்து வருவற்றை மட்டும் தேடியெடுத்து அவற்றையே இவர்கள் இலங்கையில் மறுபிரசுரம் செய்தும், ஒலிபரப்பியும் வருகிறார்கள். அதாவது தமது புலி எதிர்ப்பு அரசியலுக்கு புலம்பெயர்ந்தவர்களின் சஞ்சிகைகளைப் பயன்படுத்தி, அவற்றின் உண்மைத் தன்மையை அழித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இப்போது புரியும் இவர்கள் யாரென்று!

தமக்கு விசுவாசமானவர்களினதும், எஜமானர்களினதும் கொடுமைகளுக்குள் கண்ணை மூடிப் பால் குடித்துக்கொண்டு, புலி எதிர்ப்பை மட்டுமே தமது பிரதான "அரசியலாக" வைத்திருப்பவர்களும், இலங்கை அரசின் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள பொதுசனத்தொடர்புச் சாதனங்

களை உரிமையுடன் பாவிப்பர்களும் அரசின் செல்ல (அல்லது வளர்ப்பு) குழுக்களாகவே இருக்கமுடியும். காக்கியுடை அணிந்து அரசு இராணுவமாகவே மாறி இயங்கிக்கொண்டிருப்பவை EPDE, PLOTE, TELO ஆகிய குழுக்கள். இவைகளுக்குள்ளும் EPDE அதிகமாகவே அரசின் குறிப்பாக பிரேமதாசாவின் பேச்சாக, முச்சாக, எல்லாமாக இருக்கிறது. தினகரனில் "புல்லட் பொகல்" உம், வாராந்தர "மக்கள் குரல்" ஒலிபரப்பும் இவர்களின் கைங்களியமே என்பது அரசு ரகசியம்!.

மனித வாழ்வுக்கான எங்கள் கருத்துகள், விமர்சனங்கள், முயற்சிகளை இவர்கள் தங்கள் குழுவின் வாழ்வுக்காகவும், அரசின் வாழ்வுக்காகவும் பயன்படுத்துவது அனுமதிக்க முடியாதது. இப்படிச் செய்வதன் மூலம் இவர்கள் தங்களைப் போலவே புலம்பெயர்ந்தவர்களின் சஞ்சிகைகளையும் அரசுசேவகர்களாக்கிக் காட்ட முனைகின்றார்கள் போலும்.

துண்டிலில் பிரசுரமாகும் புலிகளின் பாஸிஸ்போக்கை எதிர்த்தும் விடயங்களை மட்டுமே பொறுக்கியெடுத்து அண்மைக்காலமாக இவர்கள் "மக்கள் குரல்" வானொலியில் ஒலிபரப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

15.12.1991ஆம் திகதிய தினக

ரணில் "புல்லட் பொக்ஸ்" பகுதியில் இவர்கள் எழுதியதைப் பாடுங்கள்.

கொண்டு. மேற்குநாடுகளில் அகதி களாக அலைந்தாலும், எமது உண

எம்மில் எவரும் (அதிஷ்டவசமாக!) இன்றுவரை வேங்கைகளினதோ, மற்ற மிருகங்களினதோ வதைமுகாம்களுக்குள் அகப்படவில்லை. (வருங்காலத்தில் கேள்விதான்!) நடக்காத ஒன்றை நடந்ததாகக் காட்டியிருப்பது புலிகளால் நேரடியாகப் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் தனிப்பட்ட பழிவாங்கலே புலி எதிர்ப்பின் காரணமாகும் எனக் குறுக்கிக் காட்டுவதாகவேயிருக்கும்.

எந்த இலக்கை வைத்து எழுதுகிறோம் என்பதைப் பொறுத்துத் தான் எழுதுபவை அர்த்தம் பெறுகின்றன. நாட்டிலிருக்கும் மக்கள் சந்தித்துக்கொண்டிருக்கும் பிரச்சினைகள் நேரடியாக எம்மைத் தாக்குவதிலிருந்து நாம் விடுவித்துக்

ர்வுகள் எவற்றிலிருந்தும் தப்பிக் கொள்ளவில்லை. மாணுட நேசிப்பில் இங்கே எழும் முயற்சிகள் நிச்சயம் குறுகிய நோக்கமுள்ளவர்கள் பாவிப்பதற்கல்ல என்பதை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறோம்.

- கடலோடிகள்

தவிர்க்கவியலாத சில நடைமுறைக் காரணங்களினால் ஜனவரி மாதத்திற்குரிய இக் கலம் பெப்ரவரி மாதம் வரை தாமதமாகியதற்கு வருந்துகிறோம்.

கியூபா :

கின்னும் எத்தனை
காலம் ?

(கலம் 42இன் தொடர்ச்சி)

கியூபாவின் பொருளாதாரநிலை

வார்சோ ஒப்பந்த நாடுகளின் குலைவிற்கு முன்னரே கியூபாவின் பொருளாதாரமானது கஷ்ட நிலையிலேயே காணப்பட்டது. தற்போது இது கின்னும் பின்தங்கியுள்ளது.

ஜனவரி 1991இலிருந்து சோவியத் ரஷ்யாவினது தொழில் நுட்பப் பொருட்களையும், எரிபொருளையும் கூடிய விலைக்கே விற்பதால் கியூபாவின் பொருளாதாரத்தில் மிகப் பெரிய சீர்குலைவு ஏற்பட்டுள்ளது. இதுபற்றி வில்லி குயிஸ்மான் என்பவர் "31 வருட சோஸலிஸத்திற்குப் பின்னர் இப்போது ஒன்று மில்லை. ஐயோவென்று குளறத்

தான் வேண்டியிருக்கிறது" என்கிறார்.

வைத்தியரும் பிடலின் ஆதரவானருமான லூயிஸ் என்பவர், "காருக்குத் தேவையான உபபொருட்கள் இல்லை. சீமெந்து இல்லை. மரக்கறியோ, காபன் பேப்பரோ, பஞ்சோ, பற்பசையோ, மலகூடச் சுத்திகரிப்புப் பொருட்களோ இல்லை. புரட்சியின் தன்மைகள் யாவும் இன்று ஆபத்தான நிலையை நெருங்கியுள்ளன. முதற் தடவையாக வைத்தியசாலைகளில் மிகவும் அத்தியாவசியமான மருந்து வகைகள் இல்லாமற் போய் விட்டன. இவையெல்லாம் எங்கு ஒடி ஒளிந்துகொண்டனவென்று ஊகிக்கமுடியாததாகிவிடுகின்றது.

மக்கள் தயாராக இருந்தார்கள். ஞாயிறுகளில் கூட வேலை உழைப்பை நல்கினார்கள். ஆனால் எதுவும் நடக்கவில்லை. சோஸலிஸ்திற்காக நாங்கள் எங்களுையே அழித்துவிட்டோம். ஓரணெனில் அமெரிக்காவின் நரகமாக நாங்கள் மாறிவிடக் கூடாதென்பதற்காக. ஆனாலும் நடைமுறையில் இது பலிக்கவில்லை. பின்னேரத்தில் எங்காவது கோப்பி குடிப்போம் என்றால் முடியாது. பியர்? அதுவும் இல்லை. எல்லாம் முடிந்து விட்டது. கியூபாவில் யாருமே பட்டினி கிடக்கவில்லைத்தான். இருந்தும் இந்தப் புனித்துப் போன வார்த்தையை நான் கேட்கவிரும்பவில்லை. நாளாந்தம் நாம் எங்களை அழித்துக்கொண்டு வருகின்றோம்" என்று கூறினார்.

கியூப அரசு கட்சியின் பத்திரிகையான Granma வின் கருத்துப்படி சோவியத் ரஷ்யா கியூபாவிற்குத் தேவையான மிக முக்கிய அடிப்படைப் பொருட்களை போதுமான விலை தரக்கூடிய நிலையில் இனி இல்லை. ஒப்பந்தப்படியே வருடாந்தம் 10 மில்லியன் தொன் எரிபொருள் விநியோகிக்கப்படவேண்டும் என்றிருந்தும் அதன் 20வதம் தானும் சென்ற வருடத்தின் இரண்டாவது அரையாண்டுவரை விநியோகிக்கப்படவில்லை. இதன்மூலம் தன்னிறைவுக்கு மேலான விநியோகங்கள் இதுவரை கியூபானிவால்

உலகச் சந்தையில் நல்ல விலைக்கு விற்கப்பட்டவை அழிந்துபோவது மட்டுமல்ல, பொருளாதாரச் சந்தையில் மிகவும் அவசியமான தொகையும் இல்லாமற் போகின்றது.

இப்போது கியூபா அரசு 'சக்தி சேமிப்புத் திட்டத்தை' அவசரமாக அமுலாக்கியுள்ளது. பாவணைகளில் சக்தியைச் சேமிக்க எல்லாவிடங்களிலும் உபகரணங்கள் காணப்படுகின்றன. சாதாரண வீட்டுப் பாவணையில் 1/10 பகுதி மின்சாரமும், 1/3 பகுதி எரிபொருளும் குறைவாகவே பாவிக்க வேண்டும் என அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. சென்ற வருடம் சீனாவிலிருந்து 2 இலட்சம் சைக்கிள்களைத் தருவித்ததோடு மேலும் 5 இலட்சம் சைக்கிள்களுக்கு ஒடர் செய்தும், 3 பாரிய சைக்கிள் தொழிற்சாலைகளை நிறுவவும் ஒப்பந்தமாகியுள்ளது. இதன்மூலம் நகரப் போக்குவரத்துப் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படலாம் என்று கியூபாத் தலைமை நம்புகிறது. இது சென்ற வருட சீனாவுடனான 500 மில்லியன் அமெரிக்க டொலர் வியாபார ஒப்பந்தத்தின் ஒரு பகுதியே.

தொடர்ச்சியாக இந்த எரிபொருள் தட்டுப்பாடு நிலவுமிடத்து, விவசாய உற்பத்தியில் இயந்திரங்களுக்குப் பதிலாக 1 இலட்சம் எருதுகள் வேலைக்குத் தேவைப்படும். மேலும் முதலீடுகளில் பாரிய பின்

னடைவு ஏற்படக்கூடும். அண்மையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பதனிடும் தொழிற்சாலை இயங்க முடியாது. நிக்கல் தொழிற்சாலைக்கும் அவ்வாறே நிகழக்கூடும். சீனியை அடுத்து நிக்கலே கியூபாவின் முக்கிய ஏற்றுமதிப் பொருளாகும். சோவியத் யூனியனின் இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலைகளின் தேவையின் 20வீதத்தை இவ் ஏற்றுமதி பூர்த்தி செய்கிறது.

கியூபாவில் நிலவுகின்ற பத்திரிகைத் தட்டுப்பாட்டிணையடுத்து நானாந்த தினசரிகளான Juventud Rebelde, Trabajadores ஆகியன வாராந்த தினசரிகளாக சென்ற வருடத்திலிருந்து வெளிவருகின்றன. Bastion என்றும் பத்திரிகை நின்று விட்டது. Bohemia என்ற பத்திரிகை

தனது 100 பக்கங்களை 64ஆகக் குறைத்துள்ளது. அத்துடன் தமது விலைகளை 50 வீதத்திலிருந்து 100 வீதம் வரை இவை உயர்த்தியுள்ளன. புத்தகங்கள் வெளிவர முடியாதிருக்கின்றன.

நாட்டின் சொந்த உற்பத்திகளின் பெறுமானம் 1985இல் இருந்ததைப் போலவே 1988ஆம் இடத்தில் கின்றுவிட்டது. 1989இல் 8 மில்லியனாக இருந்த சீனி உற்பத்தி 1990இல் 7.5 மில்லியன்ஆகக் குறைந்து விட்டது.

மருத்துவத் தொழில்நுட்பம், மருந்து உற்பத்தி, மருத்துவப் பிரயோகங்களின் வருகை (ஸத்தீன் அமெரிக்காவிலும், ஐக்கிய அமெரிக்கா

விலும் இருந்து நோயாளிகள் தமது நாடுகளின் பாரிய செலவின்றி மலிவு கருதி தமது அறுவைச் சிகிச்சைகளை கியூபாவில் செய்து கொள்கிறார்கள்.) உல்லாசப் பிரயாணத்துறை என்பனவே இன்று கியூபாவின் வருமானத்திற்கான நம்பிக்கை ஊற்றுக்கள். கடந்த காலங்களில் அந்நியர்கள் பிரயாணத்துறை பெருமளவு வளர்ச்சிப் போக்கை எட்டியுள்ளது.

17.3% ஆக உயர்ந்த உல்லாசப் பிரயாணத்தால் 1985இல் மட்டும் சுமார் 250 மில்லியன் அமெரிக்க டொலர்களை கியூபா வருமானமாகப் பெற்றுள்ளது.

1995இல் இன்னும் 30 ஆயிரம் உல்லாச விடுதி அறைகள் நிறுவப் படவேண்டும். இதன் மூலம் இத்துறை வருமானம் 500 மில்லியன் யூ.எஸ் டொலர் ஆக அதிகரிக்கலாம். கடந்த வருடம் ஜெர்மனியில் இருந்து மட்டும் 45 ஆயிரம் உல்லாசிகள் கியூபா சென்றுள்ளனர். இது 1995இல் 1 இலட்சமாக உருமென அரசு ஸ்தாபனங்கள் நம்பிக்கை தெரிவிக்கின்றன.

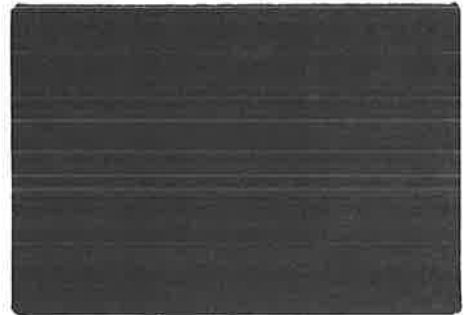
அந்நியச் செலாவணியின் வருகையானது அதன் மறுபக்கமாகவும் பார்க்கப்படலாம். ஆம்! மீண்டும் விபச்சாரம், கறுப்புச்சந்தை பல் கிப் பெருகுகிறது. உல்லாசப் பிரயாணிகளின் டொலர் புழக்கப் பிர

தேசத்தில், இந்த நாட்டின் ஏனைய பிரதேசங்களில் எடுக்கமுடியாத அனைத்தும் தாராளமாகக் கிடைக்கின்றன. இதனால் சமூகம் பிரிவடைகிறது. முதலாளித்துவச் சந்தைப்படுத்தலில் பொருளாதார இலாபம் பெறுவோர் ஒரு புறமாகவும், சோசலிஸப் பொருளாதார வாழ்க்கையில் பெரும்பான்மை மக்கள் ஒருபுறமாகவும் பிரிந்துவிட உல்லாசப் பிரயாணம் வழிவகுக்கிறது. இது நீண்டகால நோக்கில் இந்தப் பொருட்களின் பாவனையைப் பெறமுடியாத மக்களில் ஒரு அரசியல் ரீதியான தாக்கத்தை ஏற்படுத்த மாட்டாது என்று கண் முடிக்கொண்டிருக்க முடியாது.

(தொடரும்)

0 தமிழில்: பெனடிக்ற் 0

அடுத்த கலத்தில்: "சோவியத் நாடும், வார்சோ ஒப்பந்த நாடுகளும், கியூபாவும்"

அகதிகள் லாட்டோவாவார்களா ?

உடலியல், உளவியல் ரீதியாக மனிதனை மேம்படுத்துவதில் வினையாட்டுத்துறையும் குறிப்பிடத்தக்கது. இதற்கமைய ஜேர்மனியின் பல நகரங்களிலும் உதைபந்தாட்டச் சுற்றுப்போட்டிகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

இந்த வரிசையில் லிவகுஸன் நகர உதைபந்தாட்டக் குழுவினாலும் உதைபந்தாட்டச் சுற்றுப்போட்டி நடாத்தப்பட்டது வரவேற்கக்கூடியதொர் விடயமே.

ஆனால், இச் சுற்றுப்போட்டியையொட்டி 3.11.1991இல் லிவகுஸன் நகரில் நடைபெற்ற கலை நிகழ்ச்சி களித்தான் முரண்பாடுகளே. மனித உழைப்பிலிருந்து உருவாகும் உண்மைக் கலைகளை,

யதார்த்த நிலைமைகளை வெளிப்படுத்தும் வகையில் அமைவனவற்றையே 'கலை நிகழ்ச்சியாகக்' கருதமுடியும். பழைய, புனித்துப்போன நிகழ்ச்சிகளை.....

நகைச்சுவை என்ற பெயரில் முன்றாந்தரப் பகிடுகளும், மலிக் என்ற பெயரில் பெண்களின் உள்ளடை பற்றிய ஆராய்ச்சியும்....

மிகப்பெரிய முரண்பாடுகள் இருண்டு விடயங்களில் காணப்பட்டன.

முதலாவது விடயம் என்னவெனில், ஈழ அகதிகளிற்கு லாட்டோ முறை மூலம் நிதி சேர்த்தது பற்றியது. ஈழ அகதிகளுக்கான நிதியுதவி வரவேற்கக்கூடிய ஒரு விடயம்தான். ஆனால் அதற்கு

ரிய வழி....?

இன்று அகதிகள் என்ற அவல வாழ்விலும், அற்ப சொகுசிலும் பழகிவிட்ட நாம் ஈழத்தில் குண்டு களிற்கும், படைகளிற்கும் பயந்து ஒடி ஒளித்தும், எப்போதாவது கிடைக்கும் உணவிற்காய் மட்டுமே வாயைத் திறக்கக்கூடியதுமானதொரு பயங்கர நிலைமையில் சொல்லொணாத் துயரங்களிற்கு ஆளாகிக் கொண்டிருக்கும் அம் மக்களிற்கு பணம் சேர்த்து அனுப்புவதற்குரிய வழி லொட்டோவா(Lotto)? ஈழ அகதிகளை விளம்பரப் பொருட்களாக, நிகழ்த்தகவுப் பொருட்களாக நிறுத்தலாமா?

அனைத்து வழிகளிலும் சகல உரிமைகளும் மறுக்கப்பட்டு மரணங்களினூடே வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் எம் மக்களை அவர்களைக் காட்டிலும் உத்தரவாதத்துடன் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் நாம் எவ்வளவு கேவலமான பொருட்களுடன் ஒப்பீடு செய்கிறோம்.

விழாவின்போது வழங்கப்பட்ட சிறுறுண்டி, குளிர்பானங்களை செஞ்சிலுவைச் சங்கம் எம்மை அகதிகளாகக் கணித்துத் தருகையில் நாமோ ஈழத்திலிருக்கும் அகதிகளை லொட்டோ என்ற இழிநிலையில்லல்லவா ஒப்பிடுகிறோம். விழாவுக்கு வந்தவர்களிடம் நாம் அகதிகளிற்குப் பணம் அனுப்பப் போகிறோம்,

இயன்ற உதவி அளியுங்கள் என்றால் தராமலா போய்விடுவார்கள். ஒரு சிறு தொகைப் பணத்திற்காக இவ்வாறான வியாபாரப் பொருட்களாக எம் மக்களை ஆக்காது உணர்வுபூர்வமாக சிந்தித்து எம் மாலியன்ற அனைத்து வழிகளிலும் "மனிதச் சேவை" செய்ய இனியேனும் கற்றுக்கொள்வோமா?

இரண்டாவது விடயம் என்ன வெனில், சிறுமிகளின் ஆபாச நடனம்.

சினிமா ஒரு ஆக்கபூர்வமான தொடர்புச் சாதனம் என்ற நிலை மாறி முதலாளித்துவ சாவு வியாபாரிகள் கொட்டி எடுக்கும் ஆபாசக் கழிவுகள், எந்த விதத்திலும் யதார்த்தத்திற்கு ஒவ்வாத, மனிதனைப் போதைப் பொருளாக மயக்கநிலைக்கு இட்டுச் செல்லும் கழிவுகள் திரைப்படச் சுருள்களாகவும், வீடியோக் கசெற்றுகளாகவும் விற்பனை செய்யப்படுகின்றன.

மேற்கூலகில் எத்தனையோ ஆக்கபூர்வமான வழிகளும், முயற்சிகளும் இருந்தும் எமது பஞ்சிப் போக்கால் ஒரு பத்திரிகை, புத்தகம் இவற்றைப் பார்க்கக்கூட நாட்டமின்றி தமிழ்ப்படம் மட்டுமே என்ற நிலையிலுள்ளோம். பலரின் முழு நேர பொழுதும் வீடியோவோடுதான். இதனால் பாதிக்கப்படுவது யார்?

பாடசாஸையிலிருந்து வீடு திரு
ம்பும் குழந்தைகளும், பாடசாஸை
செல்லாது வீட்டிலிருக்கும் குழந்
தைகளும் கூட தாய், தகப்பன் மறந்
தாலும் றிமோட் கொன்றோலர்
எங்கே என்று தேடியெடுத்து தமிழ்
சினிமாவே பார்க்கின்றனர்.

ஒரு வளர்ச்சிப் பாதையில்
செல்லவேண்டிய குழந்தைகளின்
மனோநிலை ஆபாச, வக்கிர சினி
மாவுக்குள்ளேயே முடங்கிவருகிறது.
இவ்வாறானதொரு நிகழ்வை லிவ
குஸன் கலை நிகழ்ச்சியின்போது
கண்டோம். 3 சகோதரிகள் (அண்
ணவான வயது 6,7,9) "கோழி
கூவும் நேரமாச்சு தள்ளிப்படு மாமா"
போன்ற பாடல்களிற்கு ஆபாச,
வக்கிர ஆட்டம் காட்டினர். வேடி
க்கை என்னவென்றால் ஆடிய இக்

குழந்தைகளுக்கு அப் பாடல்களின்
அர்த்தம் முற்றாகத் தெரிந்திருக்
காது. இக் கன்றாவியை சபை
கைகொட்டி, சீழ்க்கையடித்து ஆர
வாரித்தது. "சிறுமிகளின் திற
மையே திறமை" என்றும் பாராட்
டினர். இத் திறமையைப் பார்ப்ப
தற்கு சினிமாவே போதாதா? குழ
ந்தைகளையும், சிறுவ, சிறுமியர்
களையும் இதற்குள் தள்ள வேண்
டுமா? தங்கள் பின்னணிகளின் இந்த
ஆட்டங்களைப் பார்த்துப் பெற்
றோர் பூரித்தனர். இன்னும் சில
காலங்களில் வயதுவந்துவிட்ட
தமது பின்னணிகள் இவ்வாறு ஆடு
வதற்கு இப் பெற்றோர்கள் அனும
திப்பார்களா?

சிறுவர்கள் தங்கள் கலைகளால்
வெளிக்காட்டக்கூடிய அம்சங்கள்

எவ்வளவோ இருக்கின்றன. நாட்டில் தினமும் அல்லற்படுகின்ற அகதிகளின் துயரங்களை எடுத்துக் காட்டுவதாக..., தொழிலாளிகளின் கஷ்டங்களை விளக்குவதாக..., கூட்டுழைப்புகளைச் சித்தரிப்பதாக..

இவ்வாறான எத்தனையோ யதார்த்தமான நிலைமைகள் இருந்தும் ஏன் நாம் வக்கிரச் சினிமாவில் நிற்கின்றோம்?

தினம் தினம் புதிய புதிய பிரச்சினைகளில் - நாடு கடத்தல், புதிய நாஸிகளின் தாக்குதல் - மேற்கூலக அரசுகளினதும், முதலாளித்துவச் சாவு வியாபாரிகளினதும் சதுரங்க ஆட்டத்தில் நாடோடிகளாய், பரதேசிகளாய் வாழும் நாம் நிரந்தரமாக எமது குழந்தைகளிற்கும், பரம்பரைக்கும் சரியான வழிகளையும், திசைகளையும் கற்பிக்காது அவர்களையும் எம்மைவிடக் கேவலமான இழிநிலைக்கு இட்டுச் செல்வதையிட்டுச் சிந்திப்போம். செயற்படுவோம்.

* ராஜா *
* ராமன் *

முன்னட்டை:

'என்றவில்க்லுங்ஸ் பொலிற்றிக் ' சஞ்சிகை இல. 20 இலிருந்து நன்றியுடன் மறுபிரசுரம். 92ஆம் ஆண்டில்.. ஒரு நம்பிக்கை.

எங்கடை தெய்வீகக் காதல் எது வரைக்கும் கண்ணா?

உங்கடை வீட்டுக்காரர் சீதனத்தைக் குறைக்காத வரைக்கும் கண்ணே!

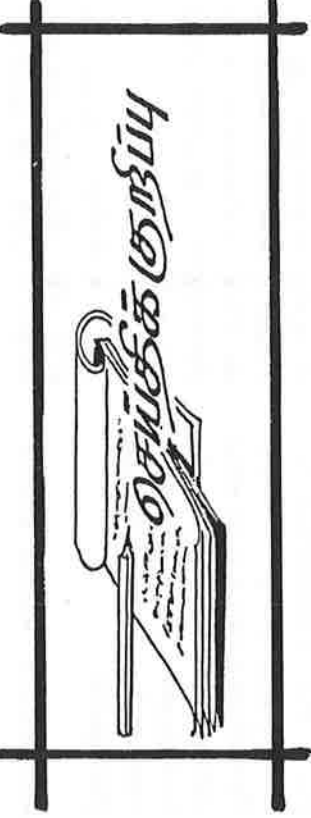
- இன்னன்னா

வைசென்னைக் காட்டு

நான் பாதுகாப்புப்படையைச் சேர்ந்த ஆள். விரும்பினதெல்லாம் செய்யலாமென்று சனாதிபதி தந்த வைசென்ஸ் மட்டுந்தான் என்னட்டை இருக்குது.

- இன்னன்னா

மென்றும் வடமேல் மாகாண
மக்கள் அஞ்சுகிறார்கள்.

02.12.1991 (வீ) 000000
நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டைப்
பேணிக்காக்க தமிழ் மக்களு
க்குப் பிரிந்துசெல்லும் உரி
மையுடன் கூடிய சுயநிர்ணய
உரிமையை அங்கீகரிக்க
வேண்டுமென்று நவசமசமா
ஜக் கட்சி அதன் எட்டாவது
மகாநாட்டில் தீர்மானம்
நிறைவேற்றியுள்ளது.

மருல்கலவின் பாடசாலை
மாணவர்கள் மீது திராணுயம்
தாக்கியதில் காயமடைந்த
மாணவர்கள் வைத்தியசாலை
களில் அனுமதிக்கப்பட்டுள்
னர்.

வவுனியா உட்பட வடபகுதி
யில் எந்தப் பகுதிக்ும்
தபாற் பொதிகளையோ,
வெளிநாடுகளுக்கான அஞ்சல்

வெயில் ஒவ் அமெரிக்கா
அஞ்சல் பரிவர்த்தனை நிலை
யத்தையும், அமெரிக்க அரசு
சின் உதவியுடன் நிர்மாணிக்
கப்படும் 5 நட்சத்திர உல்
லாச ஹோட்டல் திட்டத்தை
யும் கைவிடக் கோரி அப்
பகுதி மக்கள் எதிர்ப்பு நட
வடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுவரு
கின்றனர். இத் திட்டங்க
ளால் எய்ஸ் நோய் பரவ
லாமென்றும், கலாச்சார சீர
ழிவுடன், கடற்றொழிலாளரது
பாரம்பரிய மீன் பிடித் தொழி
லுக்கும் பாதிப்பு ஏற்படலா

01.12.1991 (வீ) 000000
கடந்த வருடம் அப்பியாசக்
கொப்பித் தொழிலில் ஈடுபட்
டவர்களுக்கு கருதாசிகளை
வழங்காமல் தட்டுப்பாட்டை
உருவாக்கிய தேசிய கருதா
சிக் கூட்டுத்தாபனத்தால் திற
க்குமதிக்கு வழி பெற்றுக்
கொண்ட 2 வர்த்தகர்கள்
இவ் திறக்குமதி வியாபாரத்
தில் பல இலட்சம் ரூபா
மோசடி செய்துள்ளனர்.

சிலாபம் இரணைவிலயில்
அமைக்கப்பட விருக்கும்

பொதிகளையோ ஏற்கவேண்டாம் என்று தபாற்பகுதி அதி காரிகளுக்கு மேலிடம் உத்தர விட்டுள்ளது. இராணுவத்தின் கட்டுப்பாட்டில்லாத பிரதே சங்களுக்கூரிய கடிதங்கள் வவுணியா தபால் அலுவலகத் தில் வைத்து இராணுவத்தின ரால் சோதிக்கப்படுகின்றன.

04.12.1991 (வீ) 00000
கட்சியின் ஒழுங்கையும், கட் டுப்பாட்டையும் மீறியதாகக் குற்றஞ்சாட்டி ஐ.தே.க அதி ருப்தியாளர்களை காமினி, லலித், பிரேமச்சந்திரா உட் பட சி.எம்.பி.க்களையும் கட் சியிலிருந்து ஐ.தே.க. வெளி யேற்றியது செல்லுபடியானதே என்று உயர் நீதிமன்றம் தீர் ப்பளித்துள்ளது. இதனால் எண்மரும் எம்.பி. பதவிகளை இழந்துள்ளனர்.

வடபகுதியில் உணவு நெருக்

கடி. குழந்தைகட்கான பாஸ் மா தட்டுப்பாடு ஆகியவற்றை நீக்கக்கோரி மாபெரும் கண்டனப் பேரணி நடைபெற்றது. இப்பேரணியில் பெண்கள் கைக்குழந்தைகளுடன் பெரு மளவில் கலந்துகொண்டனர்.

பதுணை, பசறை பகுதிகளில் பயங்கரவாதத்துடன் தொடர் புள்ளவர்கள் என்ற சந்தேகத் தின் பேரில் கைது செய்யப் பட்டுள்ளவர்கள் அப்பாவித் தொடட்டத் தொழிலாளர்களே. இவர்களில் பெரும்பாலா னோர் 77ஆம் ஆண்டிலும், 83ஆம் ஆண்டிலும் திட்டம் பெற்ற வன்செயல்களினால் அகதிகளாக கிழக்கு மாகாண த்திலிருந்து குடியேறியவர் களாவர்.

புந்மா-சாஸ்திரி ஒப்பந்தத் தின் கீழ் இந்நியக் கடவுச் சீட்டுப் பெற்ற தொழிலாளர்

களுக்கு தோட்ட நிர்வாகம் பல சலுகைகளை வழங்க மறுத்துவருவதோடு அவர்க ளின் பிள்ளைகளுக்கு தோட் டத்தில் வேலை வழங்கவும் மறுத்து வருகின்றது.

மலையகப் பாடசாலைகளில் பிள்ளைகளைச் சேர்ப்பதற்கு "நன்கொடை" வாங்கும் வேலைகள் ஆரம்பமாகியுள் ளன. பெற்றோரிடம் 200இலி ருந்து 500 ரூபாவரை பணம் அறவிடப்படுவதால் வறிய பெற்றோர் பாதிக்கப்பட்டுள் னார். பணம் கட்டாவிட்டால் திட்டமில்லையென்று அறிவிக்கப்படுகிறது. இப்படிப் பெற் றோரிடம் பணம் வசூலிப்பதை ஆண்டுதோறும் மாநிலாக பாடசாலைகள் செய்துவரு கின்றன.

05.12.1991 (வீ) 00000
1990இல் உல்லாசப் பிரயா

ணத்தால் 500 கோடி ரூபா அந்நியச்செலாவணி அரசுக்குக் கிடைத்துள்ளது.

மன்னார் வெள்ளாங்குளத்தில் விமானக் குண்டுவீச்சுத் தாக்குதலில் 2 சகோதரிகளும், 3 சிறுவர்களும் கொல்லப்பட்டுள்ளனர்.

ரெலிகொம் சேவையை நாடு ஆராவிலும் முழுமையாகச் செயற்படுத்தும் நோக்கத்துடன் நிர்வாக, தொழில்நுட்பப் பகுதிகளை இடம்பெற்ற முகாமைமயான நிர்வாகத்தில் தமிழர்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

06.12.1991 (வீ) 000000
வடபகுதியில் இரவுநேரங்களில் விமானக் குண்டுத் தாக்குதல்கள் நடைபெறுகின்றன. இதனால் வீடுகள், கடைகள் சேதமடைந்து வருவதுடன்

பொதுமக்களும் காயமடைந்து வருகின்றனர்.

திகாமருல்ல மாவட்டம் முஸ்லிம் மக்களைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்டிருந்தது. செயற்கையான குடியேற்றத்திட்டங்களின் காரணமாக முஸ்லிம்களின் பெரும்பான்மை அங்கே குறைக்கப்பட்டுவிட்டது. குடியேற்றத்திட்டங்களை பொறுத்தவரை தமிழ் மக்களுக்குச் சரிக்குச் சரியான அளவுக்கு முஸ்லிம்களும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்.

03.10.1987இல் அம்பாறை மாவட்டத்தில் பொன்னன் வெளியிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட 200 விவசாயக் குடும்பங்கள் இன்றுவரை நிவாரணமின்றி வீதியில் நிற்கின்றன.

07.12.1991 (வீ) 000000
கொழும்பு கோட்டைப் புகை

யிரத நிலையத்தில் புகையிரதநிலைய ஊழியர்களாலும், ரிக்கற் விற்பவர்களும் தமிழ்ப் பயணிகளிடமிருந்து பணம் அறவிடப்பட்டு வருகிறது.

08.12.1991 (வீ) 000000
இலங்கை ஒலிபரப்புக்கூட்டுத் தாபனமும், ரூபவாணியியும் காலை முதல் மாலை வரை அரசுக்குச் சார்பான பிரச்சாரங்களையே செய்துகொண்டிருக்கின்றன. யு.என்.பி. இப்போது லேக் ஹவுஸையும் அதன் பிரச்சாரத்திற்குப் பயன்படுத்துகிறது.

09.12.1991 (வீ) 000000
வடக்கு-கிழக்கு தமிழர்களது பாரம்பரிய தாயகம் என்று இனங்கண்டு கொள்ளப்படக்கூடாது. ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாது. வடக்கு-கிழக்கு ஒன்றினையைக் கூடாது என்பன உள்ளிட்ட 5 அம்சக் கோரிக்கை

கைக்களை இனப்பிரச்சினைத் தீர்வு சம்பந்தமாக பெணத்த சாசன விவகாரங்களுக்கான ஆலோசனைச் செயற்குழு அரகக்கு முன்வைத்துள்ளது.

மன்றூர் சம்பங்கேணியில் பணாயப் பணத்திற்காக 2 பெண்களைப் புலிகள் கடத்தி யுள்ளனர்.

கஹட்ட கஹா காரீய சுரங் கக் காணித் தொழிற்சாலை 20 1 கோடியே 30 இலட்ச ரூபாய்க்குத் தனியாருக்கு விற்பனை செய்யப்படுவதை அத் தொழிற்சாலையின் தொழிலாளர்கள் எதிர்த்து வருகின்றனர். இத் தொழிற் சாலையின் உண்மைப் பெறு மதி 2 கோடி ரூபாவாகும். இத் தொழிற்சாலை தனியா ருக்கு விற்கப்பட்டால் அதனை அவர்கள் முடிவிடவும் முடியும். இதனால் இங்கு பணி

புரியும் 800 தொழிலாளர்கள் பாதிப்படைவர். ஏற்கெனவே இங்கு வேலைசெய்யும் சுரங் கத் தொழிலாளர்களில் 32 பேருக்கு நியூமோகோனியோ என்ற சுவாசப்பை நோய் பீடி த்துள்ளது.

10.12.1991 (வீ) 000000 பலாலி இராணுவ முகாம் எல்லையை விஸ்தரிக்கும் நடவடிக்கையில் இராணுவத்தின ரால் 6 தமிழர்கள் கொல்லப் பட்டுள்ளனர்.

11.12.1991 (வீ) 000000 ஊவா மாகாணத்தில் சந்தே கத்தின் பேரில் கைது செய்ய ப்பட்ட அப்பாவித் தமிழர்கள் விசாரணைகளின்போது தாக்க ப்பட்டு வருகின்றனர்.

தற்போது நாட்டின் பல்வேறு பிரதேசங்களிலும் தடுப்பு முகாம்களில் 4,036 பேரும்,

பொலிஸ்நிலையங்களில் 548 பேரும், சிறைச்சாலைகளில் 849 பேரும் அவசரகாலச் சட்டத்தின் கீழ் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

12.12.1991 (வீ) 000000 மன்னார், பண்டிகிரிச்சான் பகுதியில் பரீட்சை நடந்து கொண்டிருந்த பாடசாலைக் கட்டிடம் மீது குண்டுத் தாக்கூதல் நடாத்தப்பட்டதில் 5 பரீட்சார்த்திகள் காயமடைந் தனர்.

1970இல் இயங்கிய அமெரி க்க சமாதானப்படை இயக் கம் இப்போது மீண்டும் ஸ்தா பிக்கப்பட்டுள்ளது.

13.12.1991 (வீ) 000000 செங்கலையில் இராணுவத்தி னரால் 5 தமிழர்கள் கொல் லப்பட்டுள்ளார்கள்.

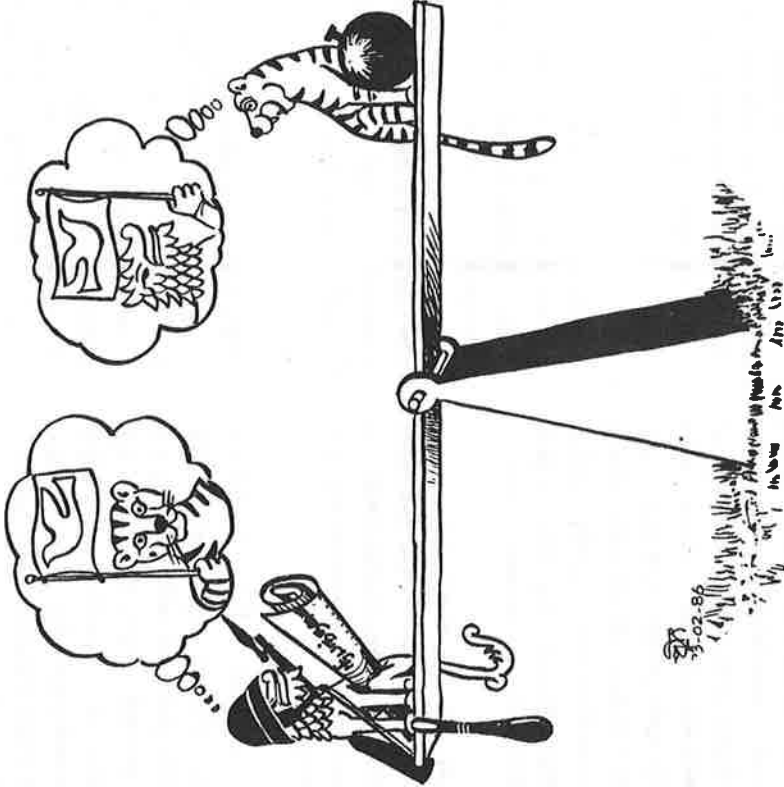
1990இல் 25 குழுந்தைகள் அரசு சிறுவர் இல்லங்களினால் வெளிநாட்டவருக்கு விற்கப்பட்டுள்ளன.

01.01.1991 முதல் கச்சேரி நிர்வாகமுறை ஒழிக்கப்பட்டு மாநகர பிரதேச அபிவிருத்தி சபையே அதிகாரமுடையதாயிருக்கும்.

அம்பாறை மாவட்ட ஆலையடி வேம்புப் பகுதியில் 1990ஆம் ஆண்டு பூன் மாதத்தில் ஏற்பட்ட அசம்பாவிதங்களைத் தொடர்ந்து 165 ஆண்கள் காணாமற் போயுள்ளனர்.

மத்தியமுகாம் கொலனியில் 2 தமமிழர்கள் பொலிஸாரால் கடத்தப்பட்டுள்ளனர்.

மலையகத்தில் இ.தொ.கா. மிக செல்வாக்குச் செலுத்தி வருவதனால் எமது இளை

ஓர்கள் இதுவரை குறிப்பிட
 ருக் கூறக்கூடியதான எந்த
 ஒரு கினர்ச்சி நடவடிக்கை
 யிலும் ஈடுபடவில்லை. இதன்
 காரணமாகவே நாம் மிக
 நெருக்கமான உறவை அர
 சாங்கத்துடன் கொண்டுள்ளது
 மாத்திரமல்ல, பூரண ஒத்து
 ழைப்பையும் வழங்கி வருகி
 ன்றோம் - தொண்டர்கள்

பலாலி இராணுவ வடுகாமை
 விஸ்தரிக்கும் நடவடிக்கை
 யில் இராணுவத்தினரால் 50
 தமிழர்கள் கொல்லப்பட்டுள்
 னார்கள்.

14.12.1991 (வீ)000000

பலாலியைச் சூழவுள்ள பகுதிக
 ளில் அரசால் விமானத் தாக்
 குதல்கள் தொடர்ந்து நடாத்
 தப்பட்டு வருகின்றன. இத்
 தாக்குதல்களில் பலியாகும்
 பொதுமக்களில் பலர் வயோ
 திபர்கள் ஆவர்.

பதுளை, பசறை போன்ற
 பகுதிகளில் தொடர்ந்தும் பல
 தமிழ்த் தொழிலாளர்கள்
 பொலிஸாரினால் கைது செய்
 யப்பட்டு வருகின்றனர்.

எமக்கு ஒரே தலைவர். ஒரே
 அரசாங்கம். ஒரே கொள்கை.
 முழு இலங்கையும் அவரது
 தொகுதி. One Man
 showவை நாம் ஏற்றுக்
 கொண்டிருக்கிறோம் - பிரே
 மதாசா பற்றி வர்த்தக.
 வாணிப அமைச்சர்.

கிரேக்க நாட்டிலிருந்து திருப்
 பியனுப்பப்பட்ட 13 இலங்கை
 வாலிபர்கள் கட்டுநாயக்க
 விமானநிலையத்தில் வந்தி
 ருங்கியதும் இரகசியப்
 பொலிஸாரினால் கைதுசெய்
 யப்பட்டு கொண்டு செல்லப்
 பட்டுள்ளனர்.

16.12.1991 (வீ)000000
 பொலனறுவைப் பகுதியில்
 வைத்து புலிகளால் ஈ.பி.ஆர்.
 எல்.எவ்.வின் முன்னாள் உறு
 ப்பினரான பெண்ணொருவர்
 பஸ்ஸிலிருந்து இறக்கப்பட்டு
 கடத்தப்பட்டுள்ளார்.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து நுவ
 ரெலியா வந்த ஆண்களும்,
 பெண்களும் பொலிஸாரால்
 கைது செய்யப்பட்டுள்ளனர்.

17.12.1991 (வீ)000000

மலையகத் தமிழ்ப் பாடசாலை
 களில் ஆசிரியர் பற்றாக்குறை
 நிலவும்போது அந்த இடங்க
 ளுக்கு ஆசிரியர்கள் நியமிக்
 கப்படாததுடன், இருப்பவர்க
 ளையும் தூர இடங்களுக்கு
 இடமாற்றம் செய்யவதன்
 மூலம் கல்வியமைச்சு மலைய
 கத்தில் கல்வியைத் தடைப்
 படுத்தி வருகிறது.

முஸ்லீம்களின் கண்ணோட்டத்தில் வடக்கும், கிழக்கும் தமிழ்மக்களின் பாரம்பரிய பிரதேசம் என்பதில் அபிப்பிராய பேதம் இல்லை. தமிழ்மக்களின் அரசியல் அபிலாசைகள் மறுக்கப்படுவதையும், அவர்களின் உரிமைகள் நகர்க்கப்படுவதையும் முஸ்லீம்கள் எவ்வாறும் ஆதரித்ததில்லை. அத்தூடன் முஸ்லீம்களின் தாய்மொழி தமிழ்மொழியே என்பதையும் விவாதப் பொருளாகக் வேண்டிய அவசியமில்லை.

ஒரு குறித்த இனமக்களுக்கு தாம் பாரம்பரியமாக வாழ்ந்து வந்த பிரதேசத்தில் பிரதேச உரிமை மறுக்கப்படுவது மிகவும் கொடுமையாகும். அது அடிப்படை மனித உரிமைக்கு முரணானது. வடமாகாண முஸ்லீம்களைப் போல் இலங்கையின் எந்தப் பிரதேச மக்களினதும் பிரதேச உரிமை மறுக்கப்பட்டதில்லை. ஆயு

தம் தாங்கியவர்களே இவ்வுரிமையை மறுத்திருந்தாலும் ஏனையோர் இவ்வுரிமையை வலியுறுத்தவுமில்லை - பேரா தணைப் பல்கலைக்கழக சிரேஷ்ட புலியியல் விரிவுரையாளர்

18.12.1991 (வீ) 00000
மக்கள் தோட்ட அபிவிருத்திச் சபை, அரசு பெருந்தோட்டக் கூட்டுத்தாபனம் ஆகியவற்றிற்கு உரிமையான 449 தோட்டங்களின் நிர்வாகம் அடுத்த வருட நடுப்பகுதியில் தனியார்துறையிடம் கையளிக்கப்படவுள்ளது.

அநுராதபுரம்-வவுனியா வதி தடைமுகாம்கள் ஒவ்வொன்றிலும் கொழும்பிலிருந்து பொருட்களை ஏற்றிவரும் லொறிச் சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து 1,000 ரூபாவரை பணம் அறவிடப்படுகிறது.

19.12.1991 (வீ) 000000
மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் தமிழ்ப் பெண்கள் கடத்தப்பட்டோ, பாலியல் வன்முறைக்குள்ளாக்கப்பட்டபின் கொலை செய்யப்படுகிறார்கள்.

தீவுகளிலிருந்து இடம்பெயர்ந்து யாழ் மாநகரத்தில் முகாம்களில் தங்கியுள்ள குழந்தைகள் தொற்று நோயினால் மரணமடும் எண்ணிக்கை அதிகரித்துவருகிறது.

20.12.1991 (வீ) 000000
புலிகள் அரசியல் தீர்வு காணாத யாராக இருப்பதாகவும், தனிநாட்டுக் கோரிக்கைக்குப் பதிலாக மாற்றுக் கோரிக்கை ஒன்றை முன்வைக்க இருப்பதாகவும் புலிகளுடன் பேசிய இலங்கை மெதடிஸ் திருச்சபையின் முன்னாள் தலைவர் கூறியுள்ளார்.

22.12.1991 (வீ) 000000
தேசியப் பிரச்சினைக்கு அரசியல் தீர்வுகளை தொண்டமான் முன்வைத்துள்ள வடக்கு -கிழக்கு நிரந்தர இணைப்பு யோசனையைப் பெளத்த பிக்குகள் முன்னின்று எதிர்க்கவேண்டும் -- முன்னாள் ஐ.தே.க அமைச்சர் காமினி ஐயஞ்சிரிய

நீண்டகாலமாகத் தொடரும் யுத்தத்தினால் நாம் மிகவும் சலித்துக் களைத்துவிட்டோம். அமைதிக்காக ஏங்குகிறோம், மண்டும் சமாதானக் காற்று வசமா? இதுவே யாழ்குடா நாட்டில் வாழும் சாதாரண குடிமகனின் கேள்வி - யாழ் சென்று வந்த சோமா பெரேரா

24.12.1991 (வீ) 000000
யாழ்குடாநாட்டில் நன்னீர் உவந்தீராக மாறிவருவதாக நீரியல், மண்ணியல் நிபுணர்

கள் எச்சரிக்கை செய்துள்ளனர்.

25.12.1991 (வீ) 000000
கொக்குத்தொடுவாயில் திரா ணுபத்தினரால் 17 தமிழர்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளனர்.

வடபகுதியில் எந்தவிதமான முத்திரைகளோ, வான் கடிதங்களோ தபாலகங்களில் விற்பனைக்குக் கிடையாது.

26.12.1991 (வீ) 000000
சமாதானத் தீர்விற்காக அமைச்சர் தொண்டமான் முன்வைத்திருக்கும் யோசனைகள் மிகவும் அபாயமானவை. அழிவைத் தருபவை. நாட்டுப் பற்றுள்ள மதகுருமாரும், மக்களும் அந்த யோசனைகளை முற்றாக நிராகரிக்கவேண்டும் - கனனியா பல்கலைக்கழக உபவேந்தர் ராஜல தேரோ வடக்கு -கிழக்கு மாகாணங்

கள் நிரந்தரமாக இணைக்கப்பட்ட பிரதேச சுயாட்சி அமைப்புமுறையை நடைமுறைப்படுத்துவதன் மூலமே இனப் பிரச்சினைக்கு நியாயமான தீர்வு காணப்படுதல் வேண்டும். அத்துடன் மலையகத்தில் மத்திய. ஊவா. சப்பிரகமுவ மாகாணங்களில் செறிவாகவும், நீண்டகாலமாகவும் வாழ்ந்து வரும் இலங்கைவாழ் இந்திய வம்சாவழி தமிழ்மக்களின் அடிப்படை உரிமைகளையும் உறுதிப்படுத்திப் பாதுகாக்கும் வகையிலான சுயாட்சி உள்ளமைப்பு ஒன்று உறுதியானதாக அமைக்கப்படல் வேண்டும் - பு.ஐ.கட்சி

27.12.1991 (வீ) 000000
மாணவர்கள் மீதான அடக்கு முறையைக் கண்டித்தும், தமிழ் பிரதேசங்கள் மீதான பொருளாதாரத்தடையை நீக்கக்கோரியும் யாழ் பல்கலைக்

கழக மாணவர் அலுவலினர் யாழ்ப்பகையில் பிரம்மாண்டமான உள்வலமொன்றை நடாத்தினர்.

காரைதீவு கிராமத்தில் 1990 பூலை மாதத்திலிருந்து நூற்றுக்கும் மேற்பட்டோர் படுகொலை செய்யப்பட்டுள்ளனர். 50 பேர் வரையில் சடலமாகக் கண்டெடுக்கப்பட்டனர்.

கிழக்கில் பெய்த பெருமழையினால் அகதிகள் வாழ்க்கை நடாத்தவும், உறங்கவும் பெரும் சிரமப்படுகின்றனர். குளிரினால் 2 பெண்கள் மரணமாகியுள்ளனர்.

28.12.1991 (வீ) 000000
ஒரு சிங்கள பெண்தன் என்ற ரீதியில் தொண்டமானின் சமாதானப் பேச்சுக்களை நான் முற்றுமுழுதாக எதிர்க்கின்றேன். எத்தனையோ சிங்களத் தலைவர்கள் இருக்க

கின்றபோது சமாதான முயற்சிக்காக தொண்டமானை ஏன் அனுப்பவேண்டும்? - மல்வத்த பீடாதிபதியும் மகாநாயக்க தேரோவுமானா விபஸ்வி

அரசாங்கமொன்றை நிறுவும் போது தயிழினைத்தின் ஆதரவின்றி நிறுவமுடியாது என்ற எண்ணத்தை இனிக் கைவிட்டுவிட வேண்டும். எமது சிங்கள இளைஞர்களை அழித்து ஒழித்துவரும் தமிழர்கள் மீது ஒருபோதும் நம்பிக்கை வைக்காதீர்கள். தொண்டமான் காலத்திற்குக் காலம் சில ஆலோசனைகளைக்

கொண்டு வருவார். ஆனால் எமது பண்டயினர் யுத்தத்தில் உயிர்த் தியாகம் செய்யவது ஈழ ராஜ்ஜியம் ஒன்றை உருவாக்க அல்ல. தொண்டமானின் ஆலோசனை நிறைவேற்றப்பட்டால் இந்நாட்

டில் சிங்கள இனம் சிறுபான்மை இனமாக மாறிவிடும் - மஹாபோதி சங்கத்தலைவர் காமினி ஜயஞ்சிய

தென்பகுதியிலே இருக்கும் போரினவாத சக்திகள் தொண்டமானின் யோசனைகள் நாட்டின் பிராந்திய ஒருமைப்பாட்டை சிதைத்து இனங்களுக்கிடையிலான பதற்றத்தை அதிகரிக்கும் என போர்க்கொடி தூக்கியிருக்கின்றன. இந்நவகையான போரினவாத பிரச்சாரங்கள் தான் இதுகால வரை நாட்டைச் சீரழிவு நிலைக்குக் கொண்டுவந்தன - வாசுதேவா

30.12.1991 (வீ) 000000
திருகோணமலை மாவட்டத்தில் சுதந்திர வர்த்தக வலயம் நிறுவப்படவுள்ளது.

0000000000000000

இந்தியாவிலிருந்து விரட்டப்படும் அகதிகள்

உயிரைக் காத்துக்கொள்வதற்காக இந்தியாவுக்குச் சென்ற தமிழ் அகதிகளை "தமது சுயவிருப்பத்தின் பேரிலேயே நாடு திரும்புகிறார்கள்" என்று நாடகமாடி இந்திய அரசு கப்பல் மூலமாக இலங்கைக்குத் திரும்பியனுப்ப ஆரம்பித்துள்ளது. திருமலைக்கு வரும் அகதிகளை இலங்கையரசோ "இனிப்புப் பொட்டலம்" கொடுத்து வரவேற்கிறது. கொல்வதற்குப் பலிக்கடாக்கள் கிடைத்த மகிழ்ச்சியை அவர்கள் இப்படிக் கொண்டாடுகிறார்கள்.

கொலை! கொள்ளை!!
கிறிமினல்!!!

பாருங்கள், அகதிகள் மீது எவ்வளவு தூரம் இந்த அரசுகள்

பொய்யையும், புரட்டையும் சுமத்தி பத்திரிகை, வானொலி, தொலைக்காட்சிகள் மூலமாக கருத்தியல் ரீதியாக ஒருக்குகின்றன என்பதை.

ஈழ அகதிகளைச் சிறையிலடைத்தும், சித்திரவதை செய்தும், தனிமைப்படுத்தியும் எண்ணிலடங்கா துன்பங்களிற்கு ஆளாக்கிய இந்திய அரசு பின்னர் அவர்களிற்காகக் குரல்கொடுத்த, உண்மைகளை வெளிக்கொணர்ந்த போராட்ட சக்திகள் மீதும், அவர்களது பத்திரிகைகள் மீதும் "தடாச் சட்டம்" என்ற அடக்குமுறைச்சட்டத்தின் கீழ் நெருக்கடிகள் கொடுத்து வருகிறது. பொய் குற்றச்சாட்டுக்களைச் சோடித்துச் சிறையிலடைக்கின்றது.

சுய விருப்பில் நாடு திரும்புதல் என்ற இந்திய அரசின் நாடகம் என்றோ அம்பலப்படுத்தப்பட்டுவிட்டது. ஆங்கிலம் தெரியாத அகதிகளிடம் ஆங்கிலத்தில் நிரப்பப்பட்ட படிவங்களைக் கொடுத்தும், பலரிடம் வெற்றுப் பேப்பரைக் கொடுத்து விரட்டியும் வாங்கிய கையெழுத்துகளை வைத்தே சுயவிருப்பில் நாடு திரும்புகிறோம் என்ற போலிக்கடிதங்களை அரசு தானாகத் தயாரித்து பிரச்சாரம் செய்துவருகிறது.

தமது சொந்தப் பிரதேசங்களில், சொந்த நாட்டில் வாழ்ந்து வந்த தமிழ்மக்கள் மீது இனவெறியை ஏற்படுத்தி சிங்களமக்களின் பார்வையில் மண்ணைத் தூவி, இராணுவத்தை ஏவி, கொலை, பாலியல், சூறையாடல் என நர

வேட்டையாடி அகதிகளாக விரட்டியும், அதையே தொடர்ந்தும் செய்து கொண்டிருக்கிற இனவாத இலங்கை அரசோ திரும்பிவரும் அகதிகளை "இனிப்புப் பொட்டலம்" கொடுத்து வரவேற்கிறது.

இந்நிலையில், இந்தியாவிலிருந்து மனிதாபிமானமற்ற முறையில் அகதிகள் விரட்டப்படுவதை எதிர்த்து மேலை நாடுகளில் அகதிகளாயிருக்கும் நாங்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளோம்? அடக்குமுறைச்சட்டங்கள் ஒருபுறமாகவும், பொலிஸ் வேட்டை மறுபுறமாகவுமாயிருக்கையிலும் நெஞ்சில் உரத்துடன் தமிழ்நாட்டிலுள்ள புரட்சிகர சக்திகள் தெருத் தெருவாக ஈழ அகதிகளுக்குக் குரல் கொடுத்துவருகையில், இரங்கேயுள்ள நாங்

கள் ஒரு உர்வலம் கூட வைக்காதது ஏன்? எங்களை நோக்கத்தப் போகிறார்கள் என்றறியும்போது ஏற்படும் பதட்டம், இந்தியாவிலிருந்து எமது மக்கள் விரட்டப்படுகின்றபோது, பலிகளாக இலங்கைக்கு ஏமாற்றியும், கட்டாயமாகவும் அனுப்பிவைக்கப்பட்டபோது ஏன் எமக்கு ஏற்படவில்லை? எமது எதிர்ப்புகள் மூலம் இந்திய அரசின் மனித உரிமை மீறல்களை அம்பலப்படுத்த நாம் தவறிவிட்டோம். இத் தவறுகள் தொடர்ந்தும் ஏற்பட்டுவிடாமலிருக்க எங்களை விமர்சனத்திற்குட்படுத்திக்கொள்ளுவோம்.

0 ராஜேஷ் 0

0 தீபன் 0

டன், எல்லோருக்கும் கிடைக்க முடியாத ஆக்கங்கள், தகவல்களை எம்மாலியன்றவரை கிடைக்கச் செய்யலாம் என எண்ணுகிறோம். இது ஒரு பரீட்சார்த்த முயற்சியே. உங்கள் அபிப்பிராயங்களை இது குறித்து எழுதுவதுடன், உங்களுக்குக் கிடைக்கும் விடயங்களையும் இத் தொகுப்புக்கு அனுப்பிவையுங்கள்.

எஞ்சி நிற்கும் நம்பிக்கைகையே பலமாக்கி உங்கள் உதவியுடன் தொடர்ந்தும் தூண்டில் போடுகின்றோம்.

- கடலோடிகள்

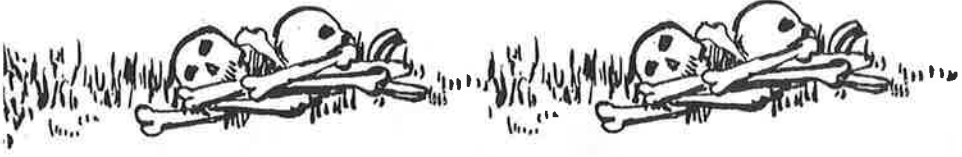
(2ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

மாதம் ஒருமுறையாக உங்களுடன் கொண்டிருந்த தொடர்பை தூண்டித்துவிடாமல் "இரவல் தூண்டில்" என்ற சக வெளியீட்டை இரண்டு மாதங்களுக்கொருமுறை தருகிறோம். இதில் செய்திக் குறிப்புடன், முழுக்க முழுக்க வேறு சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள், பிரசுரங்களில் இருந்தே விடயங்கள் மறுபிரசுரமாகவிருக்கின்றன. இதன்மூலம் கருத்துப் பரப்பை விரிவாக்குவது

பெப்ரவரிமாத

இரவல் தூண்டிலில்...

* "தோழமை" சஞ்சிகையின் சார்பில் ஈழப் பிரச்சினை தொடர்பாக மக்கள் உரிமைக் கழகம், ஜனனாயக இளைஞர் அணி, மக்கள் ஜனனாயக இளைஞர் கழகம், முற்போக்கு இளைஞர் அணி ஆகிய அமைப்புகளிடம் கேட்கப்பட்ட கேள்விகளும், அவ்வமைப்புகளின் பதில்களும்.

நா ட க ம் !

நேற்றைய பொழுதில்
தொங்கும் உடலும்,
இன்றைய பொழுதில்
தொடரும் அவலமும்...

நினைமும், குருதியும்
தினமும் தின்றும்
அவர்களின் கரங்களில்
இன்னமும் கொலைவாள்...

அல்லும், பகலும்
உழைத்து இளைத்தும்
இவர்களின் வெறியில்
இன்னமும் நாங்கள்...

தேசியம் எழுந்தும்
தேடிய பேரம்
உலகத்தின் மொழியில்
பச்சையாய் 'பாஸிஸம்'

இன்னமும் மெளனமாய்...

கிழியும் அரங்கின்
திரைகள் முழுதும்
உறையும் பனியிலும்
அசையும் உதடுகள்...
"மனிதம் எங்கும்
நசிபடும்வேளை
உதயம் தேடி
உழைப்போம் நாங்கள்"

0 எஸ்.ரகுபதி 0

முடிக்கின்றது.

தேசத்தின் குறிப்புகள்

சீரணுகள்

(கலம் 48இன் தொடர்ச்சி)

தேசிய முதலாளிய வர்க்கம் பின்னால் இல்லாவிட்டால் என்ன, இருந்தாலென்ன, இத்தகைய போக்கு சாத்தியமே. புலிகளின் பின்னாலுள்ள சக்திகள் 'உற்பத்தி முறை' காரணமாக தேசிய முதலாளித்துவ வர்க்கத்தினர் என்று குறிப்பிடப்படாவிட்டாலும், உங்கும், வெளியும் உள்ள அதன் திரண்ட ஆதரவுச் சக்திகளிடம் இருப்பது ஒருவகை பண்டைய பிரபுத்துவ சாயல் கலந்த முதலாளித்துவத் தேசியவாதமே. தமிழ் அடிப்படைவாதமும், இனவெறியும் கலந்த இது உள்நாட்டிலும், வெளிநாட்டிலும் இருந்து புலிகளுக்கு வேண்டிய ஆதரவு செலுத்துகிறது.

புலிகள் இந்திராவுக்கு அனுப்பிய கடிதத்திலிருந்து அதன் இயல்பை அறிய முயல்வது அவ்வளவு பயன் தராது. இந்திராவைக் கொன்ற சக்தியரை 'மதவெறிப் படுகொலையாளர்கள்' என வர்ணித்த புலிகள்தான் ராஜீவைக் கொன்றார்கள். இது புலிகளின் அரசியலுக்கும், அதன் நலன்களுக்கும் உகந்த விதத்தில் அது செய்யும் செயல்கள் என்றே சொல்ல வேண்டும். நாம் பார்க்க வேண்டியது அதை மட்டுமல்ல."

"அப்ப எதை?"

"புலிகள் தரகு முதலாளிய சக்திகளா, தேசிய முதலாளிய சக்திகளா என்பது எமது பிரச்சினையின் இரண்டாவது அம்சம்தான். முதலாவது

அம்சம் இன்றைய கட்டத்தில் ஒரு ஒருக்கப்படும் தேசிய இனத்தைச் சேர்ந்த தரகு முதலாளிய வர்க்கம் முன்வைக்கக் கூடிய கோரிக்கைகள் என்ன? புலிகள் வைக்கிற கோரிக்கைகள் என்ன? தேசிய முதலாளிய வர்க்கம் முன்வைக்கக்கூடிய கோரிக்கைகள் என்ன? புலிகள் முன்வைக்கிற கோரிக்கைகள் என்ன? என்று பார்த்துக்கொள்வதும், ஒரு வர்க்கத்திற்கும், அதன் கட்சிக்கு அல்லது அதைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தும் ஒருவருக்குமுள்ள உறவு என்ன என்பதையும் புரிந்து கொள்வதே. இதைப் புரிந்துகொண்டால் புலி பற்றிய பிரச்சினையில் பாதிப் பிரச்சினை தீர்ந்துவிடும்."

"சரி, அப்ப முதல்லை ஒரு வர்க்கத்திற்கும் அதன் கட்சிக்கும் இடையில் இருக்கிற உறவு என்னென்று சொல்லு. அப்ப அது தேசிய முதலாளித்துவத்திற்கும் புலிக்கும் உள்ள உறவை விளக்க உதவியாயிருக்கம்..."

"உதுக்கு நான் பதில் சொல்வதைவிட மார்க்ஸ் வடிவாய்ப் பதில் சொல்லுறார். பொறு வாறன்" என்று கூறிவிட்டு உள்ளே போன நண்பர் மார்க்ஸின் 'லூயிபொறயாட்டின் பதினெட்டாம் புரூமர்' என்ற நூலுடன் திரும்பி வந்தார். பக்கங்களைத் தட்டியபடியே "சனனாயகப் பிரதிநிதிகள் பற்றிப் பேசுகையில் அவர் இது பற்றிப் பேசுகி

றார்..." என்று கூறிய நண்பர் அதை வாசிக்கத் தொடங்கினார்.

... சூட்டி முதலாளித்துவ வர்க்கம் கோட்பாட்டு ரீதியாகவே தன்னுடைய தன்மை வர்க்கக் குறிக் கோளை அடைய விரும்புவதாக யாரும் குறுகிய சிந்தையோடு நினைத்துவிடக் கூடாது. அது என்ன நம்புகிறதென்றால் தன்னுடைய விருதலைக்குத் தேவையான "விசேஷமான" நிலைமைகளே வர்க்கப் போராட்டத்தைத் தவிர்த்து நவீன சமூகத்தைக் காப்பதற்கான "பொதுவான" நிலைமைகள் என்று கருதுகிறது. சனனாயகப் பிரதிநிதிகள் எல்லோருமே "கடைக்காரர்கள்" அல்லது "கடைக்காரர்களின்" உற்சாகமான ஆதரவாளர்கள் என்று ஒருவர் நினைத்துவிடக் கூடாது. அவர்கள் ஒவ்வொருவருடைய கல்வி தனிப்பட்ட நிலை பூமிக்கும், வானுக்கும் உள்ள தூரத்தைப் போல இரூக்கக்கூடும். அவர்கள் சூட்டி முதலாளித்துவத்தின் பிரதிநிதிகளாவது எப்படியென்றால், சூட்டி முதலாளிகள் வாழ்க்கையில் எந்தவிதிற்குப் போக முடியுமோ அந்த அளவிற்கு மேல் இவர்களால் போக முடியவில்லை. அதனால் சூட்டி முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் பொருளாயாத நலன்களும், சமூக நிலையும் நடைமுறையில் எந்தப் பிரச்சினைகளையும், எத்தகைய தீர்வுகளையும் நோக்கித் துரத்துமோ அவற்றை நோக்கித் தடுத்து

வார்த்த வழியில் இவர்கள் துரத் தப்புகிறார்கள் என்பதுதான். பொதுவாகவே ஒரு வர்க்கத்திற்கும், அந்த வர்க்கத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அரசியல், இலக்கியப் பிரதிநிதிகட்கும் உள்ள உறவு இதுவே..

"அப்ப ஒரு வர்க்கத்தினைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்ற கட்சியோ, நபரோ அதன் நலன்களை சிந்தனாபூர்வமாக வெளிப்படுத்துவார். அதன் அடிப்படையில் தனது அரசியற் கோரிக்கைகளை முன்வைப்பார் என்று சொல்லலாம்..." என்றேன் நான்.

"ஓம். புலிகள் தரகு முதலாளியத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதென்றால், ஒடுக்கப்பட்ட தேச மொன்றின் தரகு முதலாளித்துவம் போகக்கூடிய உச்ச எல்லைக்கு அது போயிருக்க வேண்டும். இந்நிதிய அரசை முற்றாக நம்பி ஆயுதங்களை ஒப்படைத்திருக்க வேண்டும். அல்லது இலங்கையரசின் ஒற்றையாட்சி அதிகாரத்திற்கு உடன்பட்டிருக்க வேண்டும்."

"ஆனால் புலியன் அதுக்குப் போகமாட்டார்கள் என்று சொல்ல முடியாதே"

"உண்மைதான். அது போகும் போது வரவேண்டிய பிரச்சினை. இப்போதுள்ள பிரச்சினை அவர்

கனின் போக்கு இதுதான் என்று காட்டுவது. அது எமது அரசியற்பாதையை நாம் தெனியுபடுத்திக் கொள்ள அவசியமாக உள்ளது. புலிகள் தரகு முதலாளிய நிலைக்குப் போவார்கள் என்ற எதிர்பார்ப்பில் இன்றே அவர்களை நிராகரிப்பது எமது நிலையில் எம்மைத் தடுமாற வைக்கும்...."

" நீ எமது நிலை என்று எதைச் சொல்கிறாய்..?"

"முன்றாவது நிலை"

"முன்றாவது நிலையா? அதைச் சமரும் ஆதரிக்கிறதுதானே?"

"ஆதரிக்கிறதுதான். ஆனால் முன்றாவது நிலையின் அரசியல் நிலைப்பாடு இன்னமும் தெனிவாக் கப்படவில்லையே. அதனால்தான் நான் சொல்கிறேன். முன்றாவது பாதையை உருவாக்க விரும்புவர் களுக்கான பொதுவான அரசியல் நிலைப்பாட்டை உருவாக்கும் விவாதம் பரவலாக்கப்பட வேண்டும். புலி பற்றிய எமது நிலைப்பாடும், பிற விடயங்கள் தொடர்பான எமது நிலைப்பாடும் விவாதிக்கப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் முன்றாவது போக்குத் தெனிவாகிவரும். எமது அபிப்பிராயத்தில் சமரின் புலி தொடர்பான நிலைப்பாடு முன்றாவது பாதையைப் பலவீனப்படுத்தலாம்போல் தெரிகிறது. அதுதான்

முக்கியமாக இங்கே சொல்லப்பட வேண்டியது. தவிரவும்..."

"தவிரவும்..."

"சமரிடம் இன்னுமொரு பிரச்சினையும் இருக்கிறது."

"என்ன அது?"

"முதலாவது, முதலாளிய தேசியவாதம் பற்றியது. அவர்கள் இங்கு தேசிய முதலாளிய வர்க்கமே இருக்கமுடியாது என்பதால் போராட்டத்தைத் தலைமை தாங்க முடியாது என்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு கட்சி முதலாளிய தேசியவாதத்தைக் கொண்டிருக்க அது யதார்த்தத்தில் அவ்வர்க்கத்தின் நேரடி உறுப்பினர்களால் ஆனதாக இருக்கத் தேவை

யில்லை என்று பார்த்தோம். இரண்டாவதாக, புலிகளின் அரசியல் கோரிக்கைகள் தரகு முதலாளியக் கோரிக்கைகள் என்கிறார்கள். அது உண்மையில் அப்படி அல்ல. புலிகளால் அவர்களே முன்வைத்த உதாரணங்களிலுள்ள கோரிக்கைகள் எல்லாம் தேசிய முதலாளித்துவத்தின் கோரிக்கைகளாகவே இருந்தன. அவற்றை தரகு முதலாளிய வர்க்கம் முன்வைத்திருக்க முடியாது என்று கவனித்தோம்."

"கொஞ்சம் பொறு. அது அவ்வளவு விளக்கமாய்ப் பட்டலை. அதைக் கொஞ்சம் சொல்லு"

"புலியினிள்ளை கோரிக்கைகளும், அதற்காகப் புலிகள் முன்வைத்துள்ள போராட்டங்களும் தரகு

முதலாளியத்தின் எல்லையை மீறியவை. உதாரணமாக இந்தியாவை எதிர்ப்பது, இந்தியப்படைவை எதிர்ப்பது என்பன தரகு முதலாளிய வர்க்கத்தின் எல்லையை மீறிய அரசியல் நடவடிக்கைகள். பரந்துபட்ட மக்களின் ஆதரவுடனான ஒரு ஆயுதப் போராட்டத்தை நடாத்துவது அதன் சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட விடயம். வெறும் தேர்தல் கோஷமாக அது முன்மொழிந்த தமிழ்த் தை அடைவதற்கான யுத்தத்தைத் தொடங்குவது அதற்கு அப்பாற்பட்ட விடயம். இப்படிப் பல சொல்லலாம். இவற்றில் எல்லாம் வெற்றி பெறுமனவிற்கு இந்த புலிகளது தேசியவாதத்திற்குப் பலம் கிடையாது என்பது வேறு விடயம். இது இரண்டாவது பிரச்சினை"

"முன்றாவது?"

"முன்றாவது எமது போராட்டத்தைத் தலைமை தாங்குவது வறிய, கூலி விவசாயிகள் என்ற கருத்துப் பற்றியதும், திட்டமிடலாத யுத்தம் எப்படித் தேசிய யுத்தமாக முடியும் என்பது பற்றியும்தான்"

"அதில் என்ன சிக்கல் இருக்கிறது?"

"முதலாவது, வறிய, கூலி விவசாயிகள் எமது போராட்டத்திற்கு தலைமை தாங்குவதும் அதன் பின்னால் பிற ஒருக்கப்பட்ட வர்க்கங்

கள் அணி திரட்டப்படுவதென்பதும் ஒரு விவாதத்திற்குரிய பிரச்சினை. இன்னமும் பெருமளவில் முதலாளித்துவத்திற்கு முந்திய உற்பத்திமுறையிலும், பின்தங்கிய உற்பத்திக் கருவிகளின் பயன்பாடும் கொண்ட விவசாய முறையே எமது நாட்டில் நிலவுகிறது. சிந்தனா ரீதியிலும், உறவு முறை ரீதியிலும் மிகவும் பிற்பட்ட இம்முறையிலுள்ள சாரத்தில் குட்டி பூர்சுவா உற்பத்திமுறை கொண்ட அல்லது உடலுழைப்பை மட்டும் நல்கும் விவசாயக் கூலிகளைக் கொண்ட நாம் குறிப்பிடும் விவசாயிகளின் அணி போராட்டத்திற்கு தலைமை தாங்குவதில் பல சிக்கல்கள் உள்ளன. உண்மையில் பலம் மிக்கப் பாட்டாளி வர்க்கம் ஒரு சக்தியாக இல்லாத எமது நாட்டில் போராட்டத்தில் பெருமளவு ஈர்க்கப்படுகிற மத்தியதர வர்க்க இளைஞர்களும், புத்திசீவிகளுமே போராட்டத்தின் முன்னணிப்படையாக உள்ளனர். இவர்கள் தமது சார்பு நிலையை பாட்டாளி வர்க்க / விவசாயி வர்க்க நிலையாக எடுப்பதும், தொழிலாள, விவசாயிகளைச் சார்ந்து நிற்பதும் தான் போராட்டத்தின் வெற்றிக்கு உறுதி செய்யும் எனக் குறிப்பிடுவதே சாலப் பொருத்தமாக இருக்கும் என நினைக்கிறேன். தேசியப் புரட்சியில் தொழிலாள, விவசாயிகளில் உணர்வுட்பட்ட பிரிவினர் தலைமை அணிக்கு வரக்கூடும் என்றபோதும் இது பெருமளவில் மத்தியதர வகுப்பான

ரையே கொண்டுள்ளது. எனவே தத்துவார்த்த அரசியல் தலைமை பாட்டாளி வர்க்கத் தலைமையாக இருப்பதை உறுதி செய்வதும், அது தொழிலாள, விவசாயிகளைச் சார்ந்து நிற்பதும் என்று சமர் மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமெனக் கருதுகிறேன். இது பற்றி மேலும் விவாதிக்க வேண்டும்.

ஆனால் இன்று போராட்டத்தில் நடப்பிலுள்ள போக்கு முதலாளியத் தேசியவாதப் போக்காக இருப்பதால் அதை உடைத்து பாட்டாளி வர்க்க அல்லது முற்போக்கு தேசியவாதப் போக்கை உருவாக்குவதற்கான தத்துவார்த்த அரசியற் பணிகள் செய்யப்பட வேண்டும். அதுவே போராட்டத்தின் திசையை ஒழுங்கமைக்கும்.

சமர் திட்டமில்லாத யுத்தம் எப்படி தேசிய யுத்தமாகும் என்று கேட்பதன் மூலம் இன்றைய யுத்தத்தை முற்றாக நிராகரிக்கும் நிலையை எடுக்கப் பார்க்கிறது. நடக்கிற யுத்தத்திற்குத் திட்டமிடல் என்பது எமது பார்வையில், மக்களுக்கு விடுதலை தரக் கூடிய திட்டம் இல்லை என்பதே. புலிகளின் முதலாளித்துவ தேசியவாதத்தின் தூரதிருஷ்டியற்ற நடைமுறை வெற்றியைத் தராது என்பது காரணமாக அதைத் திட்டமற்றது என்கிறோம். அதற்காக அந்த யுத்தத்திற்கு அவசியம் இல்லையென்று

ஆகிவிடாது. நடாத்துபவர்கள் புலிகளையானாலும் கூட, யுத்தம் அரசினால் திட்டமிட்டு திணிக்கப்படும் ஒன்றாக உள்ளதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. இது தமிழ் மக்களின் தேசிய அடையாளங்களை அழிக்கவும், மணலாறு போன்ற குடியேற்றங்களால் பிரதேசத்தை அபகரிக்கவும் திட்டமிட்டு நடாத்தப்படுகிறது. எனவேதான் புலிகள் நடாத்தும் இந்த யுத்தம் தடுப்பு யுத்தம் எனப்படுகிறது. தடுப்பு யுத்தம் ஒரு யுத்தம்தான். ஆனால் அது தேசிய விடுதலைக்கான யுத்தம் அல்ல. அதற்கு அது இன்னமும் வளரவேண்டும். வளர்வதற்கு அதன் அரசியல் முதலாளித்துவ தேசியவாத எல்லையைத் தாண்டிப் பாட்டாளி வர்க்க எல்லைக்குப் போகவேண்டும்"

நான் நேரத்தைப் பார்த்தேன். எக்கச்சக்கமாக ஏறிவிட்டிருந்தது. இனியும் தாமதித்தால் வீடு போய் சேரமுடியாது என்பதால் உடனே விடைபெற்றுக்கொண்டேன்.

.....

தொலையும் நாட்கள்...

மனவுணர்வுகளுக்கு
குடை பிடிக்க முனையும் - என்
நடவடிக்கைகள்
தினம்
வெறுமையையும்
கேலியையும் கூட்டி வர
நாட்கள் தொலைகின்றன.

வாழ்வென்று
கூறிக்கொண்டும்
ஆத்மாவுக்கு விலங்கிடும் நகர்வு !

ஒவ்வொரு நிமிட
வாழ்வுத் தேடலிலும்
கயமையும்
போலித்தனமும் கூடவே
சுயநலமும்
முட்டி மோதி ஆத்மாவைப்
பதம் பார்க்க
வெறும் சதைப் பிண்டமான
நடைபிணம் விழிகளில்
மேலி விலகும்.

"வாழ்வு"
எவ்வளவு அழகான வார்த்தை !
வார்த்தைக்குள்ள மதிப்பு
அதன் பொருளுக்கில்லை.
இதற்குள்ளே தான்
நான்
குடை பிடிக்கின்றேன்....

o சிற் o

வடக்கு - கிழக்கில்

காணாமற்

போனவர்கள்

1990 யூன் மாதத்திலிருந்து கிழக்கு மாகாணத்தில் 8,000 மக்கள் கொடூரமாகக் கொலை செய்யப்பட்டுள்ளார்கள். சுமார் 6,000 மக்கள் "காணாமற்" போயுள்ளனர். இம் மனித உரிமை மீறல்களுக்கு அரசே - இராணுவம், பொலிஸ், STF விசேட அதிரடிப்படையினர் - காரணமாகும். கிழக்கின் சில பகுதிகளில் சிவில் உடையிலும், நம்பர் பிளேட் இல்லாத வாகனங்களிலும் திரியும் "இனந்தெரியாத குழுக்கள்" இம் மனித உரிமை மீறல்களில் பங்கெடுக்கின்றன. இக் குழுக்கள் கிழக்கில் மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகள் முன்னர் தென்னிலங்கையில் ஜே.வி.பி.க்கு எதிரான சிவிலுடை தரித்த கொலைப்படகளின் நடவடிக்கைகளை ஒத்தவையே.

1989இல் தென்னிலங்கையில் உழியம் செய்த இராணுவத்தினரே அதேவகையான எதிர்ப்பயங்கர வாத தந்திரங்கள் மூலம் வடக்கு, கிழக்கில் பாதுகாப்பற்றிருக்கும் பொதுமக்களை ஆயிரக்கணக்கில் கொன்று குவித்துள்ளனர். இவ் ஆயுதபாணிக் குழுக்கள் தம்மை அடையாளம் காட்டாமலிருப்பதற்காக சிவிலுடைகளிலும், நம்பர் பிளேட் இல்லாத வாகனங்களிலும் திரிகின்றன. இக் குழுக்களிலுள்ளவர்கள் இலங்கை இராணுவத்தைச் சேர்ந்தவர்களே என்பது நம்பகமாகத் தெரியவந்துள்ளது. அரசுபடைகளாலும், இவர்களுடன் கூட்டாக இயங்கும் குழுக்களாலும் பலியாக்கப்படுபவர்கள் தமிழர்களே.

இக் குழுக்களினால் பலியெடுக்க

கப்படுபவர்கள் சுடப்பட்டும், துப்பாக்கியில் பொருத்தப்பட்டிருக்கும் கத்தியினால் தாக்கப்பட்டும், கூராண ஆயுதங்களால் குத்தப்பட்டும், வெட்டப்பட்டும் கொல்லப்பட்டுள்ளார்கள். சாட்சிகளின் கூற்றின் படி உயிருடனும் தீழுட்டிக் கொருத்தப்பட்டிருள்ளார்கள். எங்குமே பிணங்களைக் காணக் கூடியதாகவிருக்கின்றது. கொல்லப்பட்டவர்களில் பலர் இன்றுவரை அடையாளம் காணப்படவேயில்லை. அரசபடைகளால் கொண்டுசெல்லப்பட்ட பொதுமக்கள் தடுப்புக்காவலிலிருக்கும் போதே கொல்லப்பட்டிருக்கலாம் என்றே நம்பப்படுகிறது. பல சடலங்கள் எரிக்கப்பட்டும், சிதைக்கப்பட்டும் அடையாளம் காணமுடியாதவாறு செய்யப்பட்டுள்ளன. விசேட அதிரடிப்படையினர் STF தீவிர நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டிருக்கும் அம்பாறை மாவட்டத்தில் 1990 செப்ரெம்பர் மாதத்திலிருந்து தலைதுண்டிக்கப்பட்ட மனித உடல்கள் கடற்கரையில் ஒதுங்கத் தொடங்கின.

1990 யூன் - ஒக்டோபர் மாதங்களுக்கிடையில் அம்பாறை மாவட்டத்தில் மட்டும் ஆகக் குறைந்தது 3,000 தமிழ்மக்கள் "காணாமற்" போயுள்ளனர். இவர்களில் பலர் கொல்லப்பட்டிருக்கலாம் என்றே நம்பப்படுகிறது. மட்டக்களப்பு, வவுனியா மாவட்டங்களிலும், ஏனைய பிரதேசங்களிலும் அரசபடைகள்

நுழைந்த பின்னர் பரவலாகக் கொலைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

கிழக்கு மாகாணத்தில் அரசபடைகள் நுழைந்த சில நாட்களிலேயே கொலைகளும், உடல்களை எரித்தலும், "காணாமற்" போதலும் ஆரம்பமாகிவிட்டன. இலங்கையில் 42 வருடங்களாக வாழ்ந்துவரும் அமெரிக்கப் பாதிரியாரான ஹேபேர்ட் மட்டக்களப்பில் இடம்பெற்ற கொலைகளைப் பற்றி 04.08.90இல் தனது உறுவினருக்கு எழுதிய கடிதத்திலிருந்து:

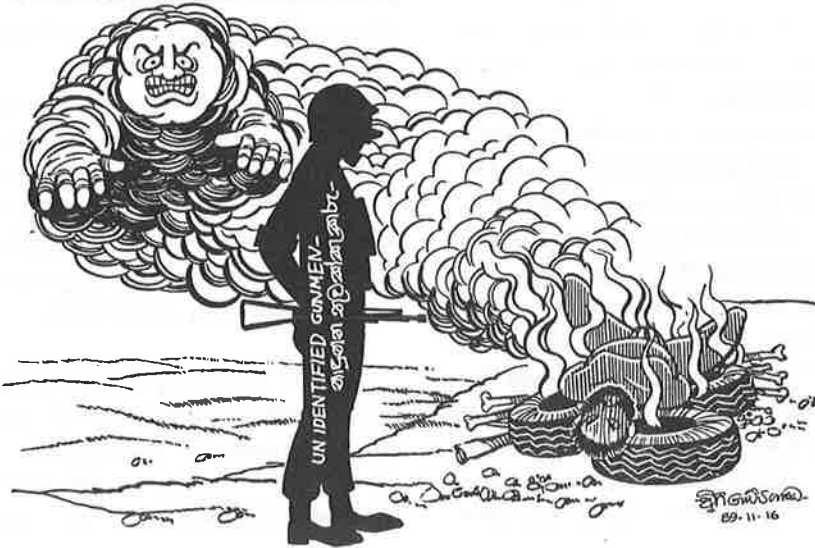
"... யூன் மாதம் 25ஆம் திகதி இராணுவம் இங்கே வந்த பின்னரும் புலிகள் யாழ்ப்பாணத்தில் சண்டையை ஆரம்பிக்கும்வரை எந்தச் சூட்டுச் சம்பவங்களும் இல்லை. ஆனால் அதன் பின்னர் அப்பாவி மக்களைக் கைதுசெய்தலும், கொள்ளையடித்தலும், கொலை செய்தலும், பகிரங்கமாகப் பாதையில்போட்டு உடல்களை எரித்தலும் ஆரம்பமாகிவிட்டன. கொடூரமாகக் கொல்லப்பட்டு, சாக்கினுள் போட்டுக் கட்டப்பட்ட ஒரு ஆணும், ஒரு பெண்ணும் சென்ற செபஸ்தியான் தேவாலயத்திற்கு முன்னால் உள்ள குளத்தில் பாலத்திலிருந்து வீசப்பட்டதை நான் நேரில் கண்டேன்.

பிறகு நிலமை ஓரளவு சீராகியது. சமாதானக்குழு இராணுவ அதிகாரிகளிடம் பல விடயங்களை எடு

த்துக்கூறியது. அக் குழுவின் முயற்சியினால் பகிரங்கமாகப் பாதையில் போட்டு உடல்களை எரிப்பதும், பாலத்திலிருந்து பிரேதங்களை வீசுவதும் 2 கிழமையாக நின்றதுவிட்டன. ஆனாலும் அப்பாவிப் பையன்கள் கைது செய்யப்படுவது தொடர்ந்துகொண்டுதானிருக்கிறது....."

பாதிரியார் ஹேபேர்ட் கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருந்த "சீராகியது" என்ற நம்பிக்கையைச் சிதைப்பதாக கொலைகளும், "காணாமற்" போதலும் பெருமளவில் மட்டக்களப்பில் தொடர்ந்து இடம்பெற்றன. 15.08.90இல் பாதையில் போய்க் கொண்டிருந்த பாதிரியார் ஹேபேர்ட்டும் "காணாமற்" போய்விட்டார்.

வீடுகளிலிருந்தும், தொழில் செய்யும் இடங்களிலிருந்தும், பாதைகளிலிருந்தும், பஸ்ஸில் பிரயாணம் செய்துகொண்டிருக்கும் போதும், அகதி முகாம்களிலிருந்தும் கூட அரசுபடைகளால் பிடித்துச் செல்லப்படும் மக்களைத் திரும்பக் காணமுடிவதேயில்லை. இப்படியான கைதுகளின் பின் நடக்கும் "காணாமற்" போதலுக்கும், கொலைகளுக்கும் கைக் குழந்தைகள், சிறுவர்கள், இளைஞர்கள், 70 வயது முதியவர்கள் கூடத் தப்புவதில்லை. பல சந்தர்ப்பங்களில் முழுக் குடும்பங்களுமே "காணாமற்" போயுள்ளன. 1990 யூன் - ஒக்டோபர் மாதங்களுக்கிடையில் மட்டக்களப்பு நகரில் மட்டும் 1,200 பொதுமக்கள் "காணாமற்" போயுள்ளனர்.

02.08.90இல் பொத்துவில் அகதி முகாமிலிருந்து 150 ஆண்கள் படைகளால் பிடித்துச் செல்லப் பட்டு பின்னர் இவர்களில் 30 பேர் மட்டுமே விடுவிக்கப்பட்டனர். ஆனால் பொலிசும், விசேட அதிரடிப்படையினரும் தாங்கள் அப்படியாரையும் பிடித்துச் செல்லவில்லை என மறுத்ததுடன் ஏனைய 120 பேரைப் பற்றியும் எதுவும் தெரியாதெனக் கூறிவிட்டனர். எனினும் முகாமிலிருந்து அகதிகள் கொண்டு செல்லப்பட்ட ஒரிரு தினங்களில், குறிப்பிட்ட பொலிஸ் நிலையத்திலிருந்து புறக் களம் பிடித்த தாங்கள் கண்டதாக உள்நூர்வாசிகள் தெரிவித்தனர். இது மேற்படி கைதிகள் கொல்லப்பட்டு, எரிக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்றே சந்தேகிக்க வைக்கிறது.

05.09.90இல் வண்டாரமுல்லை கிழக்குப் பல்கலைக்கழக அகதி முகாமிலிருந்து 158 அகதிகள் அரசபடைகளால் கொண்டு செல்லப் பட்டு தடுத்துவைக்கப்பட்டார்கள். 20.10.90இல் தடுத்துவைக்கப்பட்டிருந்தவர்களின் பெயர் விபரங்களை சமாதானக்குழு இராணுவ அதிகாரிகளிடம் சமர்ப்பித்தபோது, தாங்கள் அப்படி யாரையும் பிடித்து வரவில்லையென்றும், தடுத்து வைக்கவில்லையென்றும் அவர்கள் மறுத்து விட்டார்கள். இதனால் அவர்களால் பிடித்து வரப்பட்டோர் கொல்லப்பட்டு, சடலங்கள் இரகசியமாக

அழிக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்பது உறுதியாகிறது.

கிராமங்களில் அரசபடைகளின் தேடுதல் வேட்டைகளின்போது "காணாமற்" போன நூற்றுக்கணக்கான மக்களின் விபரங்கள் சர்வதேச மன்னிப்புச்சபைக்குக் கிடைத்துள்ளன. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் கொக்குவில், சத்துருக்கொண்டான், பண்ணிச்சையடி, பின்னையாரடி ஆகிய கிராமங்களிலிருந்து 160க்கும் மேற்பட்ட பொதுமக்கள் அரசபடைகளால் பிடித்துச் செல்லப் பட்டு தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளார்கள். இவர்களுள் சிறுவர்கள், குழந்தைகள், வயது முதிர்ந்த ஆண், பெண்களும் அடங்குவர். 09.10.90 அன்று மாலை 5.30 மணியளவில் இராணுவச் சீருடையிலும், சிவில் உடையிலும் ஆயுதபாணிகளாக இக்கிராமங்களுக்குள் பிரவேசித்த இராணுவத்தினர் மக்கள் அனைவரையும் வீட்டிலிருந்து வெளியேறி தெருவுக்கு வருமாறு உத்தரவிட்டனர். பின்னர் எல்லா ஆண்களையும் நகர இராணுவ முகாமுக்குக் கொண்டு சென்றார்கள். இப்படிக் கொண்டு செல்லப்பட்டவர்களில் யாரும் திரும்பி வரவில்லை.

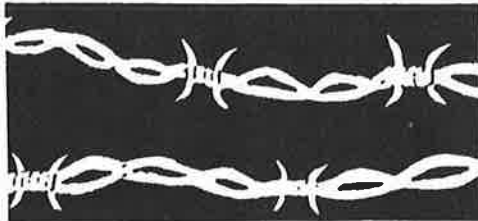
1991 ஏப்ரலிலிருந்து அரசின் இரகசியக் கொலைப்படைகளால் பல கொலைகள் நடாத்தப்பட்டன. இவையும் கடந்த காலங்களில் தென்னிலங்கையில் அரசபடைக

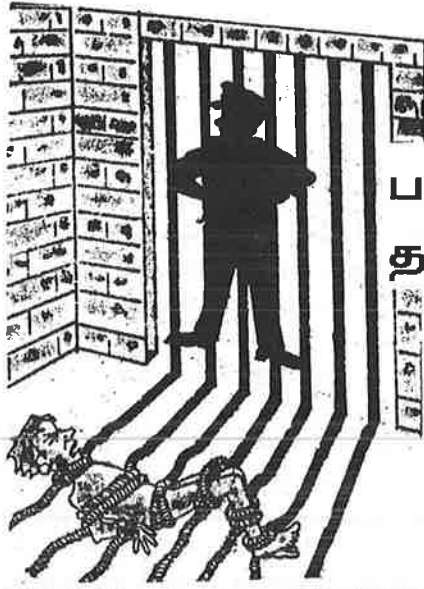
ளால் செய்யப்பட்ட கொலைகளின் பாணியையே ஒத்திருந்தன. 1991 ஏப்ரல் மாதத்தில் மட்டக்களப்பின் பல பாகங்களிலும் தலைகள் துண்டிக்கப்பட்ட மனித உடல்கள் காணப்பட்டன. பிரேதங்களுக்கு அருகாமையில் ஒட்டப்பட்ட சுவரொட்டிகளில் இக் கொலைகளுக்கு "கறுப்பு நாகங்கள்" உரிமை கோரியிருந்தன. ஏப்ரல் 26இல் இருதையுரத்தில் இரண்டும், ஏப்ரல் 27இல் மன்றூரில் மூன்றும், ஏப்ரல் 28இல் கல்லடி விசேட அதிரடிப்படை முகாமருகே இரண்டுமாக தலைகள் துண்டிக்கப்பட்ட மனித உடல்கள் காணப்பட்டன.

12.06.91இல் கொக்கட்டிச் சோலையில் LTTEயின் கண்ணிவெடியில் சிக்கி 2 இராணுவத்தினர் கொல்லப்பட்டனர். இதற்குப் பதில் நடவடிக்கையாக உள்ளூர் இராணுவ முகாமிலிருந்து ஒரு இராணுவ அதிகாரியும், 16 இராணுவத்தினரும் மகிமுடித்தீவு, முதலைக்குடா கிராமங்களுக்குள் புகுந்து பெண்கள், குழந்தைகள் உட்படப் பலரைக்

கொன்றனர். 150க்கு மேற்பட்ட பொதுமக்கள் கொல்லப்பட்டதாகவும், பல பெண்கள் பாலியல் வன்முறைக்குள்ளாக்கப்பட்டதாகவும், சொத்துகள் அழிக்கப்பட்டதாகவும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் தெரிவித்துள்ளனர். முதலைக்குடாவிலிருந்து சுதாகரன் என்ற 16 வயதுப் பையன் உட்பட 17 கிராமவாசிகள் கண்ணிவெடி வெடித்ததால் ஏற்பட்ட பள்ளத்தை நோக்கிக் கொண்டு செல்லப்பட்டு அப் பள்ளத்தை 3 முறை வலம் வரச்செய்யப்பட்டபின் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்கள். அவர்கள் உடல்கள் அப் பள்ளத்திற்குள்ளேயே போடப்பட்டு எரிக்கப்பட்டன. மகிமுடித்தீவில் 8 மாதக் குழந்தை, ஏராளமான பெண்கள், சிறுவர்கள் உட்பட 50 பேர் கொல்லப்பட்டனர்.

- ஐக்கிய நாடுகளின் மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவினால் 1992 ஜனவரி மாதம் வெளியிடப்பட்ட "இலங்கை மனித உரிமைகள் நிலைமகள்" என்ற அறிக்கையிலிருந்து ஒரு பகுதியின் தமிழாக்கம்.

பச்சை பனைமட்டையும், தமிழ்மூழும்

புலிகளின் வதை முகாமிலிருந்து தப்பி வந்தவரின் வாக்குமூலம் புலிகளின் பாஸிஸத்திற்கு சாட்சியமாகப் பிரசுரமாகிறது.

(கலம் 48இன் தொடர்ச்சி)

உள்ளே போனதும் கண்களை அவிட்டுவிட்டார்கள். பின்னர் எல்லோரையும் வட்டமாக இருக்க விட்டு எங்கள் கால்களில் ஒட்டிய சங்கிலிகளுக்கூடாக ஒரு பெரிய சங்கிலியைக் கோர்த்து வரிசையாக நிற்க வைத்துவிட்டுப் போய் விட்டார்கள். சில மணி நேரத்தில் அவர்கள் எங்கள் 35 பேரையும் 15 அடி நீளம், 10 அடி அகலம் கொண்ட ஒரு அறையில் படுக்கவிட்டார்கள்.

ஆனால் 10ஆம் திகதி காலை உணவுக்குப் பின்னர் எமக்கு உணவு தரப்படவில்லை.

11ஆம் திகதி காலையில் வந்து ஒருவர் காலில் கோர்த்திருந்த சங்கிலியைக் கழட்டினார். அந்த முகாமில் 20 பேர்வரை புலிகள் இருந்தனர். இவர்கள் அனைவரும் ஒவ்வொருவராக வந்து "நீ எந்த இயக்கம்? எந்த ஊர்?" எனக் கேட்டு மட்டையால் அடித்து விட்டுப் போவார்கள். 8 மணிக்கு எங்களை இருவர் இருவராகக்

காலைக்கடன் முடிக்க அழைத்துச் சென்றனர்.

அப்போதுதான் அந்த முகாமின் பயங்கரத் தன்மையைக் காண முடிந்தது.

முகாமின் தோற்றம்

சனசஞ்சாரமற்ற வெளியில் அமைந்த ஒரு பெரிய தென்னந்தோட்டம். அதில் பெரிய கல்வீடு. அதனருகே 30 அட நீளம், 10 அடி அகலம், 8 அடி உயரமான கட்டிடம். அது 3ஆகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றைச் சுற்றி 70 வரிக் கம்பி வேலி. அதற்கு அடுத்து சுருள் கம்பி வேலி. அதையடுத்து இன்னொரு 70 வரி அடிக்கப்பட்ட கம்பி வேலி. 3ஆகப் பிரிக்கப்பட்ட கட்டிடத்திற்கு பெரிய இரும்பு கேற். அதில் பெரிய பூட்டு. அந்தக் கட்டிடத்தைச் சுற்றியுள்ள வளைகளில் 10 பேர்வரை னைலோன் கயிறுகளினால் கட்டித் தொங்கவிடப்பட்டுள்ளனர். அவர்கள் காலிலுள்ள சங்கிலியைத் தவிர வேறு எதுவும் கிடையாது. அந்தக் கட்டிடத்திற்குள் 30 பேர்வரை இருந்தார்கள். அங்கு ஒரு திறந்தவெளிக் கக்கசு. அதில் அங்குள்ள 30 பேரும் பார்த்துக்கொண்டிருக்க நாம் மலம் கழிக்க வேண்டும். அங்கிருந்த 30 பேரும் தாடி, தலைமுடி வளர்த்து, காட்டு வேடர்கள் போல் பயங்கரமாகக் காட்சியளித்தனர். நான் எனது காலைக் கடன்களை ஒரு

வாறு முடித்து பழைய வீட்டுக்குச் சென்றுவிட்டேன்.

அன்று பிற்பகல் 5 மணியளவில் வீட்டுக்குள் இருந்த 35 பேரையும் 3 ஆகப் பிரித்து கட்டிடத்தின் ஒரு பிரிவில் விட்டனர். அங்கு எல்லோருக்கும் கஞ்சி உணவாக வழங்கப்பட்டதும், அனைவரையும் சங்கிலியால் கோர்த்துப் படுக்கவிட்டனர். 10 அடி நீளம், 10 அடி அகலமான அந்த அறையில் 35 பேரும் நிமிர்ந்து படுக்கவோ அல்லது உடம்பைப் பிரிட்டவோ முடியாது.

யாராவது நித்திரையில் வாய் புலம்பினால் "யாரடா கதைத்தது? உண்மையைச் சொல்" என்று கேட்பார்கள். நித்திரையில் வாய் புலம்புவோர் யார் என்பது எவருக்கும் தெரியாது. யாரும் சொல்லாவிட்டால் எல்லோரையும் வரும்படி கூறிப் பச்சை மட்டையால் அடிப்பார்கள். யாராவது சொல்லிவிட்டால் அவரை மணலில் - வெயிலில் - மணித்தியாலக் கணக்கில் உருளவிடுவார்கள். யாருக்காவது இரவில் வயிற்றால் போனால் அப்படியே கிடக்கவேண்டியதுதான்.

அடுத்தநாள் காலை 8 மணிக்கு ஒரு கைதியைக் கொண்டு 20 மேசை, கதிரை எடுத்துக் கொண்டு வரச் செய்தார்கள். பின் 20 பேர்வரை வந்தார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொரு பேராகச் சொல்லிக் கூப்

பிட்டு சிலரை விசாரித்தார்கள். சில பேருக்குத் தண்ணீர் ஊற்றினார்கள். சிலரை அந்த வெயிலில் உருள வைத்தார்கள். சிலருக்கு அடி விழுந்தது. அவர்கள் "ஐயோ அம்மா அடியாதீர்கள்" எனக் கதறியவண்ணம் இருந்தனர். அவர்கள் ஊரிலுள்ள தெய்வங்கள் எல்லோரையும் அழைத்துப் பார்த்தார்கள்.

தண்டனை: 1

வீட்டிலுள்ள வளைகளில் சிலரை நைலோன் கயிற்றில் கட்டி, காற்பெருவிரல் நிலத்தில் முட்டத் தொங்கவிட்டனர். இப்படியாக 11 மணிவரை சித்திரவதைகள் நடந்தன. பின்னர் எல்லோரையும் அடைத்துவிட்டு உப்பில்லாத கஞ்சியுடன் பீற்றுட் அவித்த நீர் தருவார்கள். 2 மணியளவில் எல்லோரும் பைலுடன் வந்து முன்னர் விசாரித்தவர்களைக் கூப்பிட்டுச் சித்திரவதைகள் செய்தனர். 5 மணிக்கு மீண்டும் கஞ்சி. கஞ்சி குடித்ததும் எல்லோருக்கும் சங்கிலி கோர்க்கப்படும்.

அடுத்த நாளும் அதே விசாரணை, சித்திரவதைகள் தொடரும். அப்போது கேட்கப்படும் கேள்விகள்: "டேய் கற்பழித்தாயா?", "டேய் கொள்ளையடித்தாயா?", "யாரைக் காட்டிக் கொடுத்தாய்?", "யாரைச் சுட்டாய்?", "எங்கே ஆயுதம் வைத்திருக்கிறாய்?". இக் கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லியேயாக வேண்டும்.

தண்டனை: 2

பச்சை மட்டையால் முகம், முதுகு முழுவதும் அடித்து மருந்து கட்ட இடமில்லாமல் முதுகுக்கு மருந்துச் சீலை போட்டு முடிவிருவார்கள்.

தண்டனை: 3

சீமெந்தால் கட்டப்பட்ட ஒரு படுக்கை. அதன் ஒரு பக்கம் உயரமாகவும், ஒரு பக்கம் பதிவாகவும் காணப்படும். அது 7 அடி நீளம், 4 அடி அகலம் கொண்டது. அதில் சங்கிலி மாட்டப்பட்டிருக்கும். அந்த மேடையில் கைதியின் தலை பதிவான பக்கமும், கால்கள் உயரமான பக்கமுமாக படுக்க வைத்து யேசுநாதர் சிலுவையில் அறையப்பட்டதுபோல கால்களுக்கும், கைகளுக்கும் சங்கிலியால் பூட்டி விடுவர். நெஞ்சிலும் பெல்ற் போட்டு அசையாமல் பூட்டுவர். தலை தவிர்ந்த உடலின் எந்தப் பாகமும் அசையாது. முகத்தில் மொத்தமான துவாய் போடப்படும். துவாயின் இருபுறமும் காலால் இறுக்கி மிதித்தபடி முகத்தில் தண்ணீரை ஊற்றுவார்கள். முச்சுவிட முடியாது. வாயால் அலறத்தான் முடியும். அலறும்போது உள்ளதைச் சொல்லும்படி கேட்பார்கள். செய்யாத குற்றத்தைச் செய்தாயா எனக் கேட்பார்கள். இல்லை என்று சொன்னால் மீண்டும் தண்ணீர் ஊற்றுவார்கள். 8 முதல் 10 வானி தண்ணீர் ஊற்றப்படும்.

தண்டனை: 4

மேற்படி படுக்கையில் கட்டப் பட்ட நிலையில் 300 இறாத்தல் நிறையுள்ள இரும்பு இறுக்கப்பட்ட மரக்குற்றியைக் காலில் ஏற்றித் தலைவரை உருட்டுவார்கள். பின்னர் கால்வரை உருட்டப்படும். இப்படித் திரும்பத் திரும்ப உருட்டுவார்கள். இதனால் கால் எலும்புகள் உடையும். காலில் தோல் உரியும்.

தண்டனை: 5

குளிக்கும் அறை போன்று கட்டப்பட்ட ஒரு கட்டிடம். அதனுள் காற்றுப் போகாதபடி கண்ணாடி போடப்பட்டுள்ளது. அதனுள் கைதியை விட்டு மினகாய்ப் புசை செலுத்தப்படும். பதில் சொல்லாவிட்டால் மீண்டும் புசை போடப்படும்.

வெறும் உடம்புடன் உள்ளே விடப்பட்டவர் இரும்பு, இரும்பிச் சில வேளைகளில் இரத்தழும் வாயால் வரும். இப்படியாகப் பல சித்திரவதைகள் அங்கு நடைபெறுகின்றன.

நாட்கள் கழிந்துவிட்டன. 01.09.90 அன்று பகல் 11 மணியளவில் விமானம் மூலம் குண்டு வீசப்படும் சத்தம் கேட்டது. வழக்கமாக குண்டு வீசும் விமானம், ஹெலி ஆகியன வரும் சத்தம் கேட்டால் நாங்கள் இருக்கும் சிறைக்கூடத்து கதவுகளைப் பெரிய பூட்டுப் போட்டுப் பூட்டிவிடுவார்கள். அன்றும் அதே போன்று பூட்டப்பட்டுவிட்டது. விமானத்திலிருந்து போடப்பட்ட குண்டு ஒன்று நாங்கள் இருந்த சிறைக்கருகே விழுந்தது. சிறையில் இருந்தவர்களெல்

லாம் "அண்ணை எங்களைக் காப்பாத்துங்கோ" என்று கத்தினோம். ஆனால் அங்கு காவலுக்கு இருந்தவர்கள் எல்லோரும் அங்கிருந்து 300 யார் தூரத்துக்கப்பால் போய் விட்டனர்.

அடுத்த குண்டு நாங்கள் முன்னர் இருந்த வீட்டில் விழுந்து அதன் சுவர் இடிந்தது. அடுத்த குண்டு சிறையில் விழுந்தது. நான் வெளியே தூக்கி வீசப்பட்டேன். இச் சம்பவம் நடந்தபோது அச் சிறையில் மொத்தம் 152 பேர் கைதிகளாக இருந்தோம். அந்தக் குண்டுத் தாக்குதலில் 70 பேர்தான் தப்பினோம். ஆனால் அவர்களிலும் 17 பேர் கடுமையான காயங்களுக்குள்ளானார்கள்.

நாங்கள் குண்டு வீச்சுக்குப் பயந்து ஒடியபோது புலிகள் எங்களைத் தப்பியோடுவதாகக் கூறி எல்லோரையும் பிடித்துச் சங்கிலியால் கோர்த்து 150 மீற்றர் தூரத்தில் பனை மரத்துடன் கட்டி வைத்தனர். விமானங்கள் போகவில்லை. எங்களைக் கட்டிவைத்துவிட்டுக் காயக் காறரைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஏதுமில்லாமல் சென்றுவிட்டனர்.

பொம்பர் அடித்த இடங்களில் வெடிச் சத்தம் கேட்டது. அவ்விடத்தில் படு காயங்களுடன் இருந்தவர்களை அவர்கள் சுட்டுவிட்டார்கள்

என்று பின்னர் தெரிந்தது.

இரவு 11 மணியளவில் ஒரு ரகர் வந்தது. அப்போது காயங்களுடன் இருந்தவர்களில் சிலர் இரத்தப்பெருக்கால் மயங்கிக் கிடந்தனர். வந்த ரகரரில் காயமடைந்த 17 பேரையும் ஏற்றிச் சென்றனர். பின்னர் 1 மணிக்கு 2 ரகரர்கள் வந்தன. எங்கள் கண்களைக் கட்டி மீதி 54 பேரையும் அந்த ரகரர்களில் ஏற்றிக்கொண்டு 15 மைல் தூரத்துக்கப்பால் ஒரு வீட்டில் கொண்டு போய் படுக்கவிட்டனர்.

விடிந்துவிட்டது. அங்கேயும் 70 கைதிகள் இருந்தனர். இவர்களில் 45 பேர் சிங்கைப் பொலிஸார். அங்கே 5 நாட்கள் இருந்தோம்.

ஒரு இரவு 10 மணியளவில் ஒருவன் வந்து "டேய் நீங்கள் எல்லாம் நல்ல ஒரு இடத்திற்குப் போகப் போகிறீர்கள்" எனக் கூறி எல்லோருடைய கண்களையும் கட்டி ஒரு லொறியில் ஏற்றினான். பின்கதவு எல்லாம் முடி அடைக்கப் பட்டு லொறி புறப்பட்டு ஒரு மணி வரை பிரயாணம் செய்தோம். ஒரு இடத்தில் எங்களை இறக்கினார்கள். அதுவரை லொறியில் அடைப்பட்டு இருந்ததால் நாங்கள் வியர்வையில் குளித்துவிட்டோம். எல்லோரும் வரிசையாக அந்தச் சிறைக்குள் போனோம். அந்த வீடு வெளிக்குப் புதுவீடு போல் காட்சி

யளித்தது. உள்ளே போனால் பெரும் கேற் திறக்கப்பட்டது.

அது நாற் சதுர வீடு. அதனுள் 2 பெரிய அறைகள். 14 சிறிய செல்கள், ஒவ்வொரு அறைக்கும் இடும்பு கேற். அதன் வெளிப்புறத்தில் பலகையால் செய்யப்பட்ட கதவுகள். பெரிய அறையின் நீளம் 10 அடி, அகலம் 10 அடி இருக்கும். சிறிய செல்கள் 7 அடி நீளம், 7 அடி அகலம் இருக்கும். அதில் 2 அடி மல, சல கூடத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. எனவே அறை 5 அடி நீளம், 2 அடி அகலம் ஆகும். அது இருண்ட அறை. காலை 10 மணி முதல் பிற்பகல் 3 மணி வரையும் வெளிச்சம் ஓரளவு இருக்கும். அந்த அறைகளில் இருப்பவர்களுக்கு தலைமுடி, தாடி வளர்ந்து, தலைமுடியில் பேன் பிடித்து, புண்ணாக்கு மருந்தினின்று ஒரே பிண நாரும் அடித்தது. வருத்தம்; வந்தால் மருந்து இல்லை.

ஒரு நேரம் சாப்பாடு. ஒவ்வொருநாளும் கஞ்சி 4 மணிக்குத் தந் வார்கள். அதுதான் எங்கள் வாழ்க்கை. இது போன்ற சிறையை சனனாயக நாடுகள் எங்குமே காண முடியாது. பசி என்று கத்தினால் கேற் கம்பிகளுக்குள்ளால் தடியால் அடிப்பார்கள். 3 மாதங்கள் வரை இறந்தச் சிறையில் நாம் படாத சித்திரவதைகள் எல்லாம் பட்டு, டிசம்பர் மாதம் வேறு இடத்திற்கு

கொண்டு செல்லப்பட்டோம்.

அங்கே சங்கிலியை வெட்டி வேலைகள் செய்வித்தார்கள். என்னுடன் 500 பேர்வரை தண்டவாளம் கழட்டுவது, சிலிப்பர்க்கட்டை கழட்டுவது, கல் உடைப்பது போன்ற வேலைகள் இரவு, பகலாகச் செய்தோம். நித்திரை கொள்வது சிறு நேரம்தான். மாதம் ஒரு சவர்க்காரம் தருவார்கள். 150 பேருக்கு ஒன்றரைக் கிலோ பருப்பில் கறி சமைத்து வெள்ளை அரிசிச் சோறு தருவார்கள். தப்பி ஓட முயன்ற பலர்கை, கால் உடைக்கப்பட்டு முடமாக்கப்பட்டுள்ளனர். அப்படி இருந்தபோதிலும் அங்கு அனுபவித்த சித்திரவதைகளைவிட தப்பிப்பது அல்லது இறப்பது என்ற முடிவுக்கு வந்தேன். அந்த இடத்தில் 4 மாதங்கள் வேலை செய்த பின்னர் அங்கிருந்து தப்பினேன்.

புலிகளின் சிறைகளில் உள்ளோருக்கு இலக்கம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. A யிலிருந்து Z வரை 26 எழுத்துகளுக்கும் 1 எழுத்துக்கு 200 இலக்கம் வீதம் 26 எழுத்துகளுக்கும் 5,200 இலக்கங்கள் கைதிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே 5,000 பேருக்கு மேல் புலிகளால் சிறை வைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இழப்பின்

எ
ல்
லை
யி
ல்

மெனனத்தின் மடியில்
பகல் ஒய்வெடுக்க
பளிங்கு நிலா
பால் சிந்தப் பால் சிந்தப்
பச்சைத் திட்டுக்களாய்
பரந்து கிடக்கும்
எனதருமைக் கிராமங்கள்.

வளைந்த தென்னையில்
வழிமேல் விழிவைத்து
என்னவனின் வருகைக்காய்
ஏங்கியதோர்
இனிய நாட்கள்.

வெண் மணற்பரப்பைத்
தொட்டணைத்துப்
பிரிந்து செல்லும்
சிற்றலைகள்,
அலைகின்ற முகில்களை
அருகே சந்திக்க
ஆர்ப்பரித்துத் துள்ளும்
அலைகடலின் ஆர்வத்தை

அமைதியாக ரசித்த
அந்த இரவுகள்.

மழலைகளின் மகிழ்வுடன்
உறங்க வைக்க
இசைக்கின்ற
தாலாட்டை
கனவாடி வந்து
காதில் போட்டு வைக்கும்
இனிய தென்றல்
இரவல் தாலாட்டில்
தூங்கி துயில் விழித்து
துன்பமின்றிக் கழித்த நாட்களும்.

புழுதி ஒழுங்குகளில்
சலங்கைகள் சப்திக்க
சவாரியில் செல்கின்ற
வண்டில்களின் ஊர்வலம்
இவைகள் யாவுமே
இறந்த காலத்து
இலையுதிர்வுகள்.
தியற்கை அழகை
இறைத்து வைத்த
என்னருமைத் தாய்நாட்டில்
இரத்த ஆறு பாய்ந்து
இமயத்தை வென்றிட போட்டியிடும்
பிணக் குவியலும்
எலும்புக்கூடுகளின்
ஊர்வலமுமாய்
எல்லா வீதிகளும்
எல்லா வீதிகளும்.

விடியல் எப்போ?

0 தர்ஷி 0

காலை மத்திய

முத்து குசினிக்குள் போய் தேத் தண்ணிக்கு கொதிக்க வைத்துவிட்டு வந்தான். பாலகுமாரும், ஞானமும் எழும்புவதாயில்லை. பிரண்டுபோய் கிடந்தார்கள்.

"எழும்புங்கோடா"

"....."

"எழும்புங்கோவன்ரா"

"உம்ம்ம்.. ஆற்றா அவன் சாம த்திலை..?" ஞானம் அணுங்கினான்.

"சாமமோ? மத்தியானம் பதின் னொண்டு. மூதேசியருக்கு விடியிற தும். பொழுதுபடுறதும் கூடித் தெரி யேலை"

"காலங்காத்தாலை கத்தாதை. சுப்ரபாதம் போடு"

"உக்கும். அனொண்டுதான் குறைச்சல்" முத்து கசற் குவியலி லிருந்து கிளறி சுப்ரபாதம் தேடி யெடுத்துப் போட்டான்.

"சுந்தரி கண்ணால் ஒரு சேதி சொல்லடி இந்நான் நல்ல தேதி

"நல்லாய்த்தான் விடியுது. உங் கடை சுப்ரபாதமும் நீங்கடும்" முத்து கதிரையில் கால்களைத் தூக் கிவைத்துக் குந்தினான்.

"என்னையே தந்தேன் உனக்காக ஜென்மமே கொண்டேன் அதற்காக

அரைகுறையாகக் கண்களைத்

திறந்திருந்த ஞானம் மறுபடி முடிக்கொண்டு புரண்டு படுத்தான்.

"நான் உன்னை நீங்கமாட்டேன் நீங்கினால் தூங்கமாட்டேன்..."

அடுத்தடுத்த றாம்கனிலும் ஆட்கள் துயில் முடித்துக்கொண்டிருப்பதற்கான அடையாளங்கள் கேட்டன. காறித் துப்பி, தூசனம் பேசி, தேத்தண்ணி யார் வைப்பதென்று ஒருவரை ஒருவர் கெஞ்சி...

"சேர்ந்ததே நம் ஐவனே..."

"அபிராமி வருவா"

"என்னடா இது! தளபதிப் பாட்டிலை குணா வசனம் வருகுது. எல்லாமே மாத்தியிட்டாங்களா?" கண்களைத் திறக்காமலே ஆச்சரியமாகக் கேட்டான் ஞானம்.

"வசனம் கசற்றிலயிருந்து வரேலை. உவன் பாலா நித்திரையிலை புலம்புறான்"

பாலகுமார் போர்வைக் குவியலுக்குள் முற்றாக மறைந்திருந்தான். "அபிராமி வருவா" என்ற சத்தம் மட்டும் அதற்குள்ளிருந்து வந்து கொண்டிருந்தது. முத்துவும், ஞானமும் சிரிப்புடன் ஒருவரையொருவர் பார்த்துக்கொண்டார்கள்.

"அபிராமி வருவா"

"அபிராமி வரமாட்டா. ஆஸ்பத்திரியிலயிருந்துதான் ஆக்கள் வருவினம் உன்னைக் கொண்டுபோக"

"என்ன நடந்தது உவனுக்கு?"

"குணா படம் பாத்ததிலயிருந்து கொஞ்சநாளா அபிராமி எண்டு சொல்லிக்கொண்டு திரியிறான்"

"எல்லாம் வயசுக் கோளாறுதான். கொஞ்சநாளப் போகச் சரிவரும்"

"ஆய்.. அப்பிடயே. நீங்களெல்லாம் கலியாணம் கட்டி புள்ளை, குட்டியனோடதானே இருக்கிறியன்" பாலகுமார் போர்வைக்குள்ளால் தலையை மட்டும் நீட்டினான்.

"முழிச்சே இருக்கிறாய். எழும்பு. தேத்தண்ணி போட்டுத்தா" முத்து அவன் போர்வையை இழுக்க முயல...

"இழுக்காதை. சாரத்தைக் காணேலை" என்றான் பாலகுமார்.

"பாத்தமோ இண்டைக்கு விடிஞ்சு மாதிரித்தான். அவனை விட்டிட்டு நீர் போட்டாடா"

"திருந்த இடமேயில்லை" முத்து குசினிக்குள் போய், ராத்திரி குடித்துவிட்டுக் கழுவாமல் வைத்த கோப்பைகளைக் கழவினான்.

"என்னடாப்பா. இப்பிடியே இருந்து என்ன செய்யப் போறம்?" போர்வைக்குள்ளிருந்து கவஸையோடு கேட்டான் பாலகுமார்.

"ஈ குடிக்கப் போறம். பிறகு எழும்பி முகங் கழுவுப் போறம்"

"உனக்கு எந்தநேரமும் பகிடி தான். நான் சீரியஸாக் கேக்கிறன்"

"என்ன செய்யச் சொல்லறாய் இப்ப?"

"இப்பிடியே இருந்து என்ன செய்யப் போறம்?"

"இவனாரடாப்பா விடியக் காலத்தாலை அறுக்கிறான். பேசாமப் படுத்திருந்துகொண்டு பாட்டைக் கேள். அந்தமாதிரிப் பாட்டுகள்" ஞானம் போர்வையால் தலையையும் முடிக்கொண்டான்.

"என்னவாம்?" முத்து இரண்டு பேரின் தலைமாட்டிலும் ஈக்களை வைத்துவிட்டு, தன்ரையுடன் திரும்பவும் கதிரையில் ஏறிக் குந்திக் கொண்டான்.

"முத்து, அவன் கிடக்கட்டும். நீ சொல்லு. இப்பிடியே இருந்து நாங்கள் என்ன செய்யப் போறம்?"

"அதுதான் நானும் இப்ப அடிக் கடி யோசிக்கிறன். இஞ்ச வந்து

ஏழு வருசத்திலை என்ன செய்திருக்கிறம். ஒண்டுமேயில்லை. தொடந்தும் உப்பிடியேதான் இருக்கிற தெண்டால் நாட்டுக்கே போடலாம் போல கிடக்கு. எல்லாமே வெறுத்துக்கொண்டு வருகுது"

"உன்னைப் போய்க் கேட்டன். நான் ஏதோ கேக்கிறன். நீ அடிச் சன்னிக்கொண்டு வேறை றூட்டிசை போறாய்"

"நீ என்னைதைப் பற்றிக் கதைக்கிறாய்?"

"எங்கடை வாழ்க்கையைப் பற்றித்தான்"

"இது பேய்ப் பகிடியாயிருக்கு. வாழ்க்கையோ? அப்பிடியெண்டால் என்னடாப்பா?" ஞானம் போர்வையை விலக்கி அரைவாசியாக நிமிர்ந்து ஈயை எடுத்து உறுஞ்சினான்.

"முழுசாய் ஏழு முடிஞ்சு எட்டாவது வருசம் தொடங்கியிட்டிடுது. அப்பப்ப உழைச்சாலும் கையிலை காசு நிக்ருதில்லை. வருசம் போகப்போக வயசும் கூடுது. தலை பின்பக்கத்தாலை வெளிச்சுக்கொண்டு வருகுது"

"தொப்பி வேண்டிப் போடு"

"சீரியஸாய் கதையுங்கோடா.

கொண்டான்.

"நீ வடிவாய் விசயத்தைச் சொல்லன். அபிராமிக்கு நடிச்ச பெட்டையிலை மயங்கியிட்டியே. வீரகேசரிக்கு எழுதினியெண்டா ஆனின்ரை அட்ரஸ் தருவாங்கள். தொடர்புகொண்டு பாரன்"

"உனக்கு ஆகப் பகிடி"

"பின்ன என்ன? சொல்லன். அபிராமி எண்டுறாய். வாழ்க்கை எண்டுறாய். யோசிக்கச் சொல்லுறாய். ஊரிலை கலியாணம் ஏதேன் பேசுகினமே?"

"அப்படியேதேனெண்டால் நான் ஏன் இப்பிடிக்கிடந்து புசத்துறன்.

வாழ்க்கையைப் பற்றி யோசியுங்கோ"

ஞானம் தேநீர்க் கோப்பையை வைத்துவிட்டு, முகட்டைப் பார்த்துக்கொண்டு, வலதுகை இரண்டாம் விரலால் நாடியில் தட்டிக் கொண்டிருந்தான்.

"என்னடா செய்யிறாய்?"
முத்து கேட்டான்.

"குழப்பாதை. வாழ்க்கையைப் பற்றி டிங்க் பண்ணிறன்"

"ஒருதனுமே புரிஞ்சு கொள்ளுறானில்லை" பாலகுமார் சலித்துக்

கொண்டே, மிச்ச ரீயையும் குடித்து முடித்தான்.

"ஆகத்தான் அவனைக் கடிக்கிறாய். ஏதோ உனக்குத் தேவைப் படாதது மாதிரி. நீ சொல்லடாப்பா பாலா. கிட்டடியிலை உவன் உதயன் தந்த புத்தகத்திலை ஒரு கவிதை வாசிச்சனான். நீ கதைக்க எனக்கு அதுதான் ஞாபகம் வருகுது" முத்து

"என்னடாப்பா? பட்டினத்தார் பாட்டே?"

"பறுவத்தில் கத்தினால் மட்டுமே அவன் அதுக்கும் விடுவான்... எண்டு போகுது. பசவுக்காவது பறுவத்திலை கத்துதோவெண்டு பாக்க ஒருத்தன் இருக்கிறான். எங்களுக்கு ஆரடாப்பா இருக்கிறாங்கள்?"

"ஆஹா... அற்புதம். மயிர்க்கூச் செறியுது" ஞானம்.

"வீட்டுக்காறருக்கு என்னை மறந்தே போச்சு. இனி நானே எழுதிக் கேக்கிறது?"

"வீட்டுக்காறறுக்கு உன்னை மறந்து போச்சோ? சொல்லேக்கை கூசேலையே. அதுகள் எத்தினை கடிதங்கள் போட்டிருக்குங்கள். ஒண்டுக்காவது பதில் போட்டனியே? இந்த ரண்டு வருசத்திலை ஒரு பெணிக்காவது அனுப்பினியே?"

யோசிச்சுப் பார் மச்சான். வந்தம். அலைஞ்சம். உழைச்சம். டொச்சு முதலாளியளுக்கு அடிச்சுக் குடுத்து எங்கடை உடம்பும் போச்சு. வயசும் போச்சு. இப்ப தலைமயிரும் போகுது. இதுக்குள்ளயே அடைபட்டுக் கிடக்கிறம். எங்களுக்குக் கொண்டு வாழ்க்கை வேண்டாமே? எங்களோடை இஞ்ச வந்தவாங்களிலை முக்கால்வாசிப்பேரும் கலியாணம் கட்டி இப்ப குழந்தை, குட்டியளோடை அந்தமாதிரி இருக்கிறாங்கள்" பாலகுமார் நிறையக் கவலையாகச் சொன்னான்.

"ஓஹோ! மச்சான் இதுக்கை வாரார். பெரியவருக்கு எல்லாம் முடிஞ்சு இப்ப கலியாணம் தேவைப் படுகுதோ" ஞானம் சிரித்துக்

"அது... அது..."

"இழுக்காதே. அங்கை சனம் ஒண்டரை வருசமாய் பனம்பழத் தோடை சீவிக்குதுகள். எந்த நேரம் குண்டு வருமோவெண்டு துடிச்சுக்கொண்டிருக்குதுகள். இது க்குள்ளை உங்கவையெல்லாம் ஞாபகம் வைச்சு கலியாணமும் பேச வேணுமாக்கும். நீ என்ன சொன்னீ? பசுவுக்காவது ஆள் இடுக்குது. எங்களுக்கு ஒருதரும் இல்லையோ. பசு பாலாவது தரும்"

"ஏன்ரா கோவிக்கிறாய்?"

"ஆடான ஆடெல்லாம் குழைக்கு அழுதுதாம். சொத்தியாடு ---- அழுதுதாம். அதுமாதிரித்தான் உன்னை கதையும்"

"ஞானம்.. நீ வினங்காமல் கதைக்கிறாய். அங்கை பிரச்சினைதான். அங்கை சனம் பட்டினி கிடக்குதெண்டிட்டு நீ இஞ்ச சாப்பிடாமயே இடுக்கிறாய்? முண்டு நேரமும் முக்கு முட்டப் பிடிக்கிறாய். பாலா தன்னை வாழ்க்கையைப் பற்றி யோசிக்கிறான். அது பிழையே?" என்று முத்து சமாதானம் செய்தான்.

ஞானம் ஒன்றும் சொல்லாமல் படுக்கையிலிருந்து தவண்டுபோய் முடிந்துவிட்ட கசற்றை எடுத்து விட்டு வேறொன்றைச் செருகிப்

போட்டு மறுபடியும் படுக்கைக்கு தவண்டு வந்தான்.

"கண்மணி நீ நல்ல செளக்கியமா நான் நல்ல செளக்கியமே..."

"என்னை நக்கலடி. நீ மட்டும் உரஞ்சல் பாட்டுகளைக் கேள்" பாலகுமார் முணுமுணுத்தான்.

"பாலா ஒண்டுக்கும் யோசியாதே. எங்களுக்கு நாங்கள்தான். எல்லாம் வெல்லுவம். ஆரையேன் பாத்து வைச்சிருக்கிறியே?"

"எங்கை பாக்கிறது. வாறதெல்லாம் ஆடுக்கேள் பேசி முற்றாகித்தான் வருகுதுகள்"

"என்னடாப்பா... விடிய வெள்ளனவே அலசி ஆராய்ஞ்சு கொண்டிருக்கிறியன். ஏதேன் பிரச்சினையே?" கேட்டபடி அறைக்குள் வந்தான் கணேசன். வெளிக் கதவு திறந்திருந்திருக்க வேண்டும்.

"வேறென்ன. நாட்டைப் பற்றித்தான் மண்டையைப் போட்டுடைச்சுக்கொண்டிருக்கிறம். போடும் சரி வருகுதில்லை. பேச்சுவார்த்தையும் சரிவருகுதில்லை. அப்ப என்னதான் செய்யலாமெண்டு டிஸ்கஸ் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறம்" என்றான் ஞானம் சீரியலாக.

"ஆர் நீங்களோ? நம்பச்

சொல்லுறியே. அப்பிடிச் செய்தால் நல்ல விசயம்தான். நீங்களாரேன் இண்டைக்கு டிவிக்குப் போனால் சொல்லுங்கோ. நானும் காறிலை வாறன். சாமான் துண்டாய் இல்லை"

"சொண்ணாப்போலை. நாங்க னும் சாமான் வாங்கவேணும். சனி, ஞாயிறுதான் வீட்டை நிக்கிறது. ஷடிவாய்ச் சமைச்சுச் சாப்பிட வேணும். குடல் முட்டப் பிற்சாயும், கீறோசும்தான் கிடக்கு" சொல்லிக் கொண்டே முத்து மணிக்கூட்டைப் பார்த்தான். "பன்றெண்டாகுது. எழு ம்பி முகத்தைக் கழுவுங்கோடா. ரண்டுமணிக்கு கடை பூட்டியிருவாங்க" அவசரமாகி, குளியலறைக் குள் போனான்.

"போகேக்கை மறக்காமல் கூப் பிடுங்கோ" என்று சொல்லிவிட்டு கணேசனும் போய்விட்டான்.

"மனிதர் புரிந்துகொள்ள இது மனிதக் காதல் அல்ல அதையும் தாண்டிப் புனிதமானது..."

"அபிராமி" என்றபடி பால குமார் புரண்டு படுத்தான்.

"எங்கைபோய் முடியப் போகுதோ" ஞானம் எழுந்து படுக் கையை மடித்து கட்டிவுக்குக் கீழ் தள்ளிவிட்டு, பிரஷ், துவாய் சேக ரித்தான்.

"இன்னும் எழும்பேலயோ" முத்து குளியலறைக்குள்ளிருந்து கத்தினான். அதற்கு ஞானம் சொன்ன பதிலைக் கேட்டு பால குமார் வாய்விட்டே சிரித்துவிட்டான்.

ஒருவாறு எல்லோரும் வெளிக் கிட்டு, கணேசனையும் ஒற்றிக் கொண்டு, கடைக்குப் போனார்கள். அரைநாள் வியாபாரமாதலால் சனம் நிரம்பி வழிந்தது. வண்டி லைத் தள்ளிக்கொண்டு பார்த்துப் பார்த்துப் பொறுக்கினார்கள்.

"மீன் வாங்குவம். கோழியைப் பாக்கவே வயித்தைப் பிரட்டுது" மீன் வாங்கினார்கள்.

"யோக்கட்டும் வாங்கு. உடம்பு குடு குறையும்" ஞானம் பாலகுமா ரைப் பார்த்துக் கண்ணடித்தான். வாங்கினார்கள்.

ஸ்பீக்கரில் வேலையான் யாரை யோ இடம் மாறிப் போகும்படி இலக்கங்கள் சொல்லி அறிவித் தார்கள்.

"வந்த புதுசிலை கடைக்கு வரேக்கை இப்பிடி ஸ்பீக்கறிலை கதைச்சா எங்களுக்கு விசர்தான் வரும். மனதுக்கை திட்டிக்கொண்டே கடைவையிட்டு உடவனை வெளிக் கிட்டிருவம். ஏன் தெரியுமே? நாங்க நினைக்கிறது. கறுவலுகள் கடைக்கை வந்திட்டாங்கள், ஆக்க

ஊனக் கவனியுங்கோ எண்டுதான்
ஸ்பீக்கறிலை அறிவிக்கிறாங்களாக்
குமெண்டு" முத்து அந்தநான் ஞாப
கத்தை நினைவு கூர்ந்தான்.

அநேகமாக வாங்கிமுடித்தபின்
னர் கௌண்டருக்கு வந்தபோது,
எல்லாக் கௌண்டர்களிலும் நீண்ட
நீண்ட கியூக்கள். சனிக்கிழமை.
உத்தியோகஸ்தர்கள் பாதிநாளை
கொள்வனயில் செலவழித்துவிட்டு
இப்போது அவசரமாயிருந்தார்கள்.
எல்லோர் வண்டிகளும் நிரம்பியி
ருந்ததால் கியூக்கள் மிக மிக மிக
மெதுவாகவே ஊர்ந்தன.

"மற்றக் கௌண்டருக்குப்
போவம்" என்றான் திடீரென்று
ஞானம்.

"ஏன்ரா? இதிலைதானே
சனம் குறைய"

"அந்தக் கௌண்டரிலை
ஸ்பீற்றாய் ஆக்கள் போகினம்"

"நீ சொன்னச் சரி"

நான்குபேரும் அடுத்ததுக்குத்
தாவினார்கள். கொஞ்சம் நகர்ந்த
பின் பாலகுமார் சொன்னான் "இப்
பதான் விளங்குது ஞானம் ஏன்
இஞ்சால மாறச் சொன்னவனெண்டு"

"ஏன்ரா?" கேட்டான் முத்து.

"கௌண்டரிலை நிக்கிற காயை
பாத்த ஐயா இன்னும் கண்ணை
எடுக்கவேயில்லை. விடிய உவன்
என்னோடை கதைச்ச கதையனைக்
கேட்டஸிதானே. இப்ப ஆனைக்
கவனி"

ஞானம் அசடு வழிந்தான்.

பாக்குகளுக்குள் போட்டு அடை
த்து, தள்ளி, காருக்குள் ஏற்றி,
வந்து சேர்ந்தார்கள். "தங்குஸன்"
சொல்லிவிட்டுத் தனது பொருட்களு
டன் கணேசன் போய்விட்டான்.
இவர்கள் மூவரும் அறைக்கு வந்து
பொருட்களை அடுக்கிவைத்துவிட்டு
சமைக்க ஆரம்பித்தார்கள்.

மாலை ஆறு மணிக்கு இரவுச்
சாப்பாட்டைச் சாப்பிட்டபின் தற்
செயலாக ரி.வி.யைப் போட்டார்கள்.
செய்தி போய்க்கொண்டிருந்தது.

.... லம்பெற்றைறம் நகரிலுள்ள
அகதிகள் முகாமில் தப்பிடித்ததி
னால் இலங்கையைச் சேர்ந்த கள
வன், மனைவி, பதினாறு மாத
வயதுக் குழந்தை ஆகியோர் எரி
ந்து சாம்பலாகியுள்ளனர். இத் தீச்
சம்பவத்துக்கான காரணங்கள் இது
வரை....

மூவரும் அதிர்ந்து போயிருந்
தார்கள்.

(இன்னும் வரும்)

0 பார்த்திபன் 0

மானின் யோசனைகள் சிங்கங்களின் கோபம்

அண்மைக்காலமாக பலமாக அடிபட்டுக்கொண்டிருக்கும் செய்தி தொண்டமானின் சமாதான முயற்சிகள் பற்றியதாகும்.

புலிகள் தரப்பிலிருந்து தொண்டமானுக்கு பேச வரச்சொல்லிக் கடிதங்கள் மேல் கடிதங்களாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. தொண்டமாணை எந்தநேரமும் யாழ்ப்பாணத்தில் வரவேற்கத் தயாராக இருப்பதாக யாழ் பத்திரிகைகளில் அறிக்கைகள் வந்தவண்ணமிருக்கின்றன.

புலிகளுக்கு தொண்டமானின் சமாதான முயற்சிகளில் அக்கறை பிறந்தமைக்கான காரணங்கள் வெளிப்படையானவை. ராஜீவ் கொலையின் பின் இந்திய அரசினால் தமிழகத்தில் புலிகளுக்கெதிராக மேற்கொள்ளப்படும் நெருக்கடி - ஆயுதத் தடங்கல் -, இறுதி யுத்தங்களில் பலியான பேராளிகளின் உயர் தொகை, புலிகளின் ஜனநாயக மறுப்பினாலும், பாஸிஸ அடக்குமுறையினாலும் மக்களைத் துன்புறுத்திவருவதால் எழுந்துள்ள வெறுப்பும், கோபமும்... புலிகள் தம்மை மீளப் பல்படுத்த ஒரு சந்தர்ப்பம் தேவைப்படுபவர்களாயிருக்கிறார்கள். எனவே பாவம் மக்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு தொண்டமானின் சமாதானக்கொடியைப் பற்றிப் பிடித்துவிட்டார்கள்.

மலையகத்தைத் தனியாருக்கு விற்று கொள்ளையடித்தும், தொழிலாளர்களின் தொழிலைப் பறித்து அவர்களைத் தெருவுக்கு விரட்டியடித்தும் அரசுடன் கைகோர்த்து கோலோச்சிவரும் தொண்டமானுக்கு வடக்கு-கிழக்கு மக்கள் மீது அக்கறை பிறந்ததில் ஆச்சரியப்பட ஏதுமில்லை. அண்மைக்காலங்களில், தமிழ் மக்களுக்கென்று ஒரு தலைமை இல்லை, அவர்களுக்கு நிச்சயம் ஒரு தலைவர் தேவை, அப்போதுதான் விடிவு வரும் என்று தொண்டமான் கவலைப்பட்ட

போதே தலைமைத்துவ ஆசை பகிரங்கமாகிவிட்டது. தகுந்த சந்தர்ப்பம் பார்த்து பலிகளிணதும், அரசினதும் தேவைகளைப் பாவித்து தனது தலைமைத்துவத்தை மலையகத்திற்கும் அப்பால் விஸ்தரிக்கும் நோக்கிலேயே தொண்டமான் சமாதான முயற்சிகளில் இறங்கியுள்ளார்.

தொண்டமானின் இந்த முயற்சியில் அதிக இலாபமடைந்தது இலங்கையரசே. தொண்டமான் முன்வைத்த யோசனைகள் தென்னிலங்கையில் ஒரு புயலைக் கிளப்பிவிட்டபோது, அந்த யோசனைகள் குறித்து தனக்கு எதுவும் தெரியாது என்றும், அது அவரின் தனிப்பட்ட முயற்சியே என்றும், அரசின் யோசனைகள் அதுவல்லவென்றும், அரசு தன் வழியிலேயே தொடர்ந்தும் செல்லும் எனவும் விளக்கமளித்து முழு எதிர்ப்பையும் தொண்டமான் மேலேயே திருப்பிவிட்டது அரசு. இதன் மூலம் யுத்தத்தான் தனது தீர்வு என்பதையும் மறைமுகமாகக் கூறி விட்டது. அதேவேளை இலங்கைக்கு நிதி(ஆயுத) உதவிகள் வழங்கும் மேற்குநாடுகள் மனித உரிமைகள் பற்றி அலட்டிக்கொண்ட தால் அவர்களுக்குத் திருப்தியளிக்கும் விதத்தில் சமாதானம் பற்றிக் கதைக்கவும் இச் சந்தர்ப்பத்தை அரசு பாவித்துக்கொண்டது.

தொண்டமானின் யோசனைகள் ஆபத்தானவை, வடக்கு-கிழக்கு இணைப்பு என்பது தனிநாட்டுக்குச் சமமானது, வடக்கு-கிழக்கு தமிழர்களுது பாரம்பரியம் என இனங்காணப்படக் கூடாது, சிங்கள இணைஞர்களை ஒழித்துவரும் தமிழர்கள் மீது ஒருபோதும் நம்பிக்கை வைக்கக்கூடாது..... இப்படியெல்லாம் பௌத்தபிக்குகள், எம்.பி.க்கள், பல்கலைக்கழக உபவேந்தர்கள் உட்பட சிங்களப் பேரினவாதிகள் பலரும் மீண்டும் தமது சுயநுபத்தைக் காட்டி இனவாதத்தைக் கக்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். யுத்தத்தை தொடர்ந்து நடாத்தி ஒரு முடிவு காணும்படி அரசைக் கோருகிறார்கள். சிங்களத்தையும், பௌத்தத்தையும் காக்க புதிய கட்சிகளே கட்டிவிட்டார்கள். இந்த விடயத்தில்தான் தொண்டமானின் யோசனைகள் ஒரு காரியத்தைச் சாதித்திருக்கின்றன. அதாவது பலிகளின் அராஜகங்களினாலும், ஏனைய இயக்கங்களின் துரோகங்களினாலும், போராட்டத்தின் தேக்கத்தினாலும் ஏற்பட்ட வெறுப்பில் அரசே பரவாயில்லை எனும் ஒரு மாயை பல தமிழர்களிடம் தோன்றியுள்ளது. பிரேமதாசாவின் புதிய உத்திகளும் இதற்குப் பலமளிக்கின்றன. இந்த மாயையை உடைத்து, இலங்கை அரசினதும், அதன் ஆதரவாளர்களினதும் சுயநுபம் என்றும் பௌத்த சிங்கள இனவாதமே என்பது தொண்டமானின் யோசனைகளுக்கான எதிர்ப்பின்

முலம் வெளிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

தென்னிலங்கையிலிருந்து எழும் இனவாதக் கூச்சல்களுக்கிடையே நவசமசமாதிக் கட்சியின் குரல் மட்டுமே இனவாதத்தைச் சாடியும், தமிழ்மக்களின் பிரிந்துபோவதுடன் கூடிய சுயநிர்ணய உரிமையை அங்கீகரிக்கக் கோரியும் ஒலித்துவருகின்றது.

குறிப்பிட்ட குழுக்களினதும், கட்சிகளினதும், அரசினதும் குணாம்சங்களைத் தெரிந்துகொள்ள வைத்ததைத் தவிர தொண்டமானின் சமாதானமும், யோசனைகளும் வேறெதைத்தான் சாதிக்கப் போகின்றன? போரினாலும், அடக்குமுறைகளினாலும் துன்புறுத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் மக்கள் விரும்புவது இவற்றை மட்டுந்தானா?

பெர்வரி மாத

இரவல் தூண்டிலில்...

* "உடனடி வேலைத்திட்டம்"

இலங்கை புதிய ஜனனாயகக்கட்சியின் இரண்டாவது தேசிய மகாநாட்டில் வெளியிடப்பட்ட பத்திரிகை அறிக்கை.

தூண்டில்

இனவாத - வெர்வரி 1992

வேலம் : 49

ஆசிரியர் குழு: கடலோடிக்

முகவரி: THOONDIL
Städteien Büro
Grosse Helmstr. 88
4600 Dortmund 1
Germany

தொலைபேசி: (0231) 136633
<புதன்கிழமைகளில்
14-20 மணிவரை>

சந்தா

தேர்மனி	: 6 மாதங்கள் = 20,- D.M
	1 வருடம் = 38,- D.M
ஐரோப்பா	: 6 மாதங்கள் = 25,- D.M
	1 வருடம் = 48,- D.M
அமெரிக்கா, ஆபிரிக்கா, ஆசியா	: 1 வருடம் = 65,- D.M
அவுக்ரேலியா:	1 வருடம் = 75,- D.M

தபாற்கணக்கு இல: 308 074 88
Postascheckamt Dortmund
BLZ 440 100 46

சஞ்சிகை வளர்ச்சிக்கான உதவியில் ஒன்றாக உங்கள் சந்தா நிதியை அறுப்பிவைத்ததும் எமக்கு கடமும், முலம் அறிவியுங்கள்.

உங்கள் கருத்துகள், விமர்சனங்களுடன் எங்களுடையதும், உங்களுடையதுமான முயற்சிகளைப் பயனுள்ளதாகக் குவோம்.

